

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง

นฤมล ณรงค์วิชัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

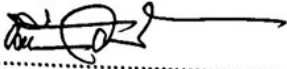
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

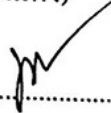
กรกฎาคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

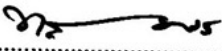
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ นฤมล ณรงค์ชัย ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

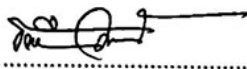
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร.ชนวิน ทองแพง)

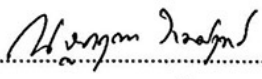

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ชารี มณีศรี)

..... กรรมการ
(ดร.ชนวิน ทองแพง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร)

..... กรรมการ
(ดร.ฉัฐกฤตา งามมีฤทธิ์)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ 10 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับกรุณาและความอนุเคราะห์ จาก คร.ธนวิน ทองแพง อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่ง และเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ชารี มณีศรี ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ดังมีรายนามที่ปรากฏนามในงานวิจัย ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ที่ได้ให้ความกรุณาและอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้งผู้บริหารสถานศึกษาครูและบุคลากรใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ที่กรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถาม

ขอกราบขอบพระคุณบุพการี ครอบครัวณรงค์วิชัย ที่สนับสนุนให้ผู้วิจัยได้รับโอกาสที่ดีทางการศึกษา และเป็นกำลังใจ จนประสบความสำเร็จที่เป็นที่ภาคภูมิใจของครอบครัว และขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการ โรงเรียนนิคมวิทยา ที่เปิดโอกาสให้ผู้วิจัยได้ศึกษาเพิ่มเติม เพื่อเป็นการพัฒนาตนเอง ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ พี่ ๆ เพื่อน ๆ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทุกคน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจอยู่เสมอ

คุณค่าและประโยชน์ทั้งหลายที่จะพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอนอบน้อมบูชาแก่บุพการี ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบันที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบนานเท่านานนี้

นฤมล ณรงค์วิชัย

58920315: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง

นฤมล ฌรงควัชช: ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง (FACTORS AFFECTING TOWARD STUDENTS DISCIPLINE DEVELOPMENT OF LOWER SECONDARY SCHOOL ACCORDING TO THE OPINIONS OF SECONDARY SCHOOL TEACHERS UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 18 IN RAYONG PROVINCE) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ธนวิน ทองแพง, กศ.ด., พงศ์เทพ จิระโร, ค.ด. 153 หน้า. ปี พ.ศ. 2561.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง จำนวน 285 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .41-.84 ค่าความเชื่อมั่น .87 และแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาวินัยนักเรียน มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .30-.74 มีค่าความเชื่อมั่น .92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณเพื่อพยากรณ์ตัวแปรตาม โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง โดยรวมและรายด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง
2. การพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง โดยรวมและรายด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนกับการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับค่อนข้างต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ปัจจัยที่เป็นตัวทำนายการพัฒนาวินัยนักเรียน มีเพียง 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน (X_4) และปัจจัยจากตัวนักเรียน (X_7) สามารถพยากรณ์การพัฒนา วินัยนักเรียนตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถ สร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 1.99 + .30(X_4) + .08(X_7)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .42(Z_4) + .18(Z_7)$$

58920315: MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION; M.Ed.
(EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: FACTORS AFFECTING TOWARD STUDENTS DISCIPLINE
DEVELOPMENT OF LOWER SECONDARY SCHOOL ACCORDING
TO THE OPINIONS OF SECONDARY SCHOOL TEACHERS UNDER THE
SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 18 IN RAYONG
PROVINCE

NARUMON NARONGWICHAJ: FACTORS AFFECTING TOWARD STUDENTS
DISCIPLINE DEVELOPMENT OF LOWER SECONDARY SCHOOL ACCORDING
TO THE OPINIONS OF SECONDARY SCHOOL TEACHERS UNDER THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 18 IN RAYONG PROVINCE. ADVISORY
COMMITTEE: THANAWIN THONGPANG, Ed.D., PONGTEP JIRARO, Ph.D. 153 P. 2018.

This research aimed to study the factors affecting toward students discipline development of lower secondary school according to the opinions of secondary school teachers under the secondart educational service area office 18 in Rayong Province. The samples used in this study were 285 teachers. The research instrument employed for the data collection was a set of rating-scale questionnaires. The questionnaire was used to examine factors influencing the development of student discipline. It has the power to discrimination between .41 and .84 the reliability of .87. The students' discipline questionnaire has a discrimination power between .30-.74 and the reliability of .92. Data was analyzed by using computer program for calculating the mean (\bar{X}), standard deviation (SD), Pearson Product-Moment Correlation Coefficient, and Stepwise multiple regression analysis.

The study found that;

1. Factors affecting student discipline development according to the opinions of secondary school teachers under the Office of Educational Service Area 18 in Rayong Province, In overall and each aspect were at the moderate level.

2. Student discipline development according to the opinions of secondary school teachers under the Office of Educational Service Area 18 in Rayong Province at overall and individual aspects were at the moderate level.

3. Factors Affecting Student Discipline and Discipline Development for Lower Secondary School students according to the opinions of secondary school teachers under the jurisdiction of the Office of Educational Service Area 18 in Rayong Province, were to factors from friends, family factor school environment factors and student discipline development A were positively related at the .05 level.

4. Factors that can predict the development of student discipline, were factors from the school environment (X_4) and Student Factors (X_7). The predicted equation in terms of raw scores and standard scores were as follows.

Equation predictions in raw score.

$$Y = 1.99 + .30(X_4) + .08(X_7)$$

Equation in standard score.

$$Z = .42(Z_4) + .18(Z_7)$$

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
สารบัญ.....	ญ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฑ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
คำถามในการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
การจัดการศึกษาของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง.....	11
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวข้องกับวินัยนักเรียน.....	14
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวินัยนักเรียน.....	22
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำผิดวินัยนักเรียน.....	30
การพัฒนาวินัยนักเรียน.....	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	65
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	73
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	73
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	74
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	76

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	79
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	80
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	104
สรุปผลการวิจัย.....	105
อภิปรายผล.....	109
ข้อเสนอแนะ.....	122
บรรณานุกรม.....	124
ภาคผนวก.....	129
ภาคผนวก ก.....	130
ภาคผนวก ข.....	134
ภาคผนวก ค.....	150
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	153

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	การสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน..... 39
2	การสังเคราะห์การพัฒนาวินัยนักเรียน..... 54
3	แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามโรงเรียนมัธยม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จังหวัดระยอง ประจำปีการศึกษา 2560..... 74
4	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนา วินัยนักเรียน และแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาวินัยนักเรียน..... 78
5	จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการสอนของครู..... 83
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง โดยรวมและรายด้าน..... 85
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ปัจจัยด้านตัวนักเรียน โดยรวมและรายข้อ..... 86
8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน โดยรวมและรายข้อ..... 87
9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ปัจจัยด้านครอบครัว โดยรวมและรายข้อ..... 88

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
10	89
<p>คำเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน โดยรวมและรายชื่อ.....</p>	
11	90
<p>คำเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมในชุมชน โดยรวมและรายชื่อ.....</p>	
12	91
<p>คำเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การพัฒนาวิสัยนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง โดยรวมและรายด้าน.....</p>	
13	92
<p>คำเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การพัฒนาวิสัยนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ด้านความรับผิดชอบ โดยรวมและรายชื่อ.....</p>	
14	93
<p>คำเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การพัฒนาวิสัยนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ด้านกิริยามารยาท โดยรวมและรายชื่อ.....</p>	
15	94
<p>คำเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การพัฒนาวิสัยนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ด้านความซื่อสัตย์ โดยรวมและรายชื่อ.....</p>	
16	95
<p>คำเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การพัฒนาวิสัยนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ด้านการแต่งกาย โดยรวมและรายชื่อ.....</p>	

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
17	96
<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การพัฒนาวิทยุณักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ด้านการตรงต่อเวลา โดยรวมและรายข้อ.....</p>	
18	97
<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การพัฒนาวิทยุณักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ด้านความเป็นผู้นำ โดยรวมและรายข้อ.....</p>	
19	97
<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การพัฒนาวิทยุณักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ด้านความเสียสละ โดยรวมและรายข้อ.....</p>	
20	98
<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การพัฒนาวิทยุณักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม โดยรวมและรายข้อ.....</p>	
21	99
<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การพัฒนาวิทยุณักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ด้านความมีจิตสาธารณะ โดยรวม และรายข้อ.....</p>	
22	100
<p>ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิทยุณักเรียนกับการพัฒนา วิทยุณักเรียน ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment).....</p>	
23	101
<p>ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่แยกเป็นรายด้าน เพื่อตรวจสอบภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity).....</p>	

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
24	การวิเคราะห์พหุคูณ การพัฒนาวิสัยนักเรียนตามความคิดเห็นของครูโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง จากปัจจัยต่าง ๆ..... 101
25	ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณในการทำนายการมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็น ของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง..... 102
26	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัย ที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตามความคิดเห็นของ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง..... 151
27	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนา วิสัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง..... 152

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพของสังคมไทยปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกาภิวัตน์จากการเลื่อนไหลของวัฒนธรรมที่หลากหลายจากต่างประเทศ มีสื่อและเทคโนโลยีที่ไร้พรมแดนส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและพฤติกรรมของบุคคลจนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็วและรุนแรง เด็กและเยาวชนมีสภาพจิตใจอ่อนแอและภูมิคุ้มกันบกพร่องทางสังคม ขาดวิจารณญาณในการคัดสรรที่จะเลือกรับสิ่งที่ดีและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์มาให้สาเหตุให้ค่านิยม พฤติกรรม สังคมวิถีชีวิต โลกมนุษย์ และความเป็นอยู่เปลี่ยนแปลงไปเกิดค่านิยมแนวใหม่ เลียนแบบค่านิยมตะวันตก เป็นแบบบริโภคนิยมและวัตถุนิยม ยึดถือการแข่งขันและผลิตเพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจของตนเป็นหลัก สังคมเกิดการแข่งขันเพื่อการได้เปรียบได้ชัยชนะ กลยุทธ์ทางการตลาดถูกนำมาใช้เพื่อสร้างค่านิยมทางวัตถุกลายเป็นวัตถุนิยม สร้างความพึงพอใจในชีวิตความเป็นอยู่ ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการอย่างไร้ศีลธรรมและจริยธรรมซึ่งต่างจากค่านิยมตะวันออกโดยเฉพาะสังคมไทยที่มีค่านิยมคุณธรรมในอดีต เป็นคุณธรรมแบบนิยม สังคมไทยปัจจุบันเกิดวิกฤตคุณธรรมจริยธรรมมีปัญหาอาชญากรรมเกิดขึ้นในทุกภาคส่วนของสังคมอย่างไม่มีที่สิ้นสุด (สุทธวิพรรณ ต้นศิริจินาวงศ์ และศศิกัญจน์ ทวีสุวรรณ, 2552, หน้า 1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มีความมุ่งหมายและได้กำหนดหลักการไว้ดังนี้ “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รัฐจักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, หน้า 5-6) ประกอบกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (2560 -2564) โดยมีเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาประเทศว่า “คนไทยจะต้องมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์มีวินัยมีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมมีความเป็นพลเมืองตื่นรู้มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวมมีสุขภาพกายและใจที่ดีมีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณมีวิถีชีวิตที่พอเพียงมีความเป็นไทย” (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559, หน้า 20) จากการติดตามประเมินผลการศึกษาพบว่านักเรียน

ในระดับมัธยมศึกษาที่มีพฤติกรรมไม่อยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียน ซึ่งเป็นการสร้างความลำบากใจให้แก่ ครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องเป็นอย่างมาก การไม่ตั้งใจเรียน การหนีเรียน การแต่งกาย ผิดระเบียบ การแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมตามสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ตอนต้นนี้เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่ออาจมีอารมณ์รุนแรงและแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาไม่เหมาะสม เนื่องจากการพัฒนาทางร่างกาย การปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มเพื่อน ทั้งเพื่อนเพศเดียวกัน และเพื่อนต่างเพศ ความคาดหวังทางการเรียน การขาดความรักความเข้าใจจากครอบครัวและคนรอบข้าง

การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรมจริยธรรม มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเพราะวินัยเป็นคุณสมบัติที่ส่งเสริมให้นักเรียนประพฤติดีและมีคุณสมบัติพื้นฐาน ในการดำเนินชีวิตในอนาคต และจะเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น วินัยจะเป็นสิ่งที่ป้องกันจากสิ่งรบกวนการเรียนรู้ และทำให้การเรียนรู้ถูกรบกวนได้น้อยที่สุด ผู้ที่ขาดวินัยมักสร้างปัญหาให้ตนเองและสังคมเช่น การทะเลาะวิวาท เป็นทาสอบายมุข เสพสิ่งเสพติด ต่างๆ อาชญากรรม หรือสร้างความเดือดร้อนให้แก่สังคม หันเหออกจากขนบธรรมเนียมประเพณี มากขึ้น เมื่อเกิดปัญหาขึ้นในสังคม ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการแก้ไขและรับผิดชอบมักมองมาที่ สถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นสถานที่ที่ให้การศึกษาระบบเยาวชน ระบบการศึกษาจึงมักถูกติติง เสมอว่าไม่สามารถพัฒนาจริยธรรมของบุคคลให้อยู่ในระดับที่พึงประสงค์ได้ และโรงเรียนระดับ ประถมศึกษา ซึ่งเป็นสถาบันที่รับผิดชอบในการให้การศึกษาระบบเยาวชนตั้งแต่เริ่มแรก จึงต้องรับผิดชอบต่อปัญหาและแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้วย เพราะการขาด ระเบียบวินัยของนักเรียนไม่เพียงส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของตน และเพื่อนร่วมชั้นเรียนเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อครูผู้สอนด้วย หากครูไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนได้แล้ว จะทำให้ครู เบื่อหน่ายมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อนักเรียนและชั้นเรียน การปลูกฝังวินัยและเสริมสร้างวินัยให้แก่ คนในชาติ จึงเป็นเหมือนเป็นการสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้แก่บ้านเมือง ที่เราทุกคนต้องร่วมมือกัน ในการดูแลและเยาวชนของชาติให้เกิดการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนในอนาคต (สัจญา มีชัย, 2549, หน้า 2-3)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง มีโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้งสิ้น 19 โรงเรียน เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก 2 โรงเรียน ขนาดกลาง 7 โรงเรียน ขนาดใหญ่ 7 โรงเรียน และขนาดใหญ่พิเศษ 3 โรงเรียน จากการสำรวจข้อมูลนักเรียน พบว่า มีนักเรียนออกเรียนกลางคัน ในปีการศึกษา 2559 ทั้งหมด 2,837 คน ส่วนใหญ่มีสาเหตุจากปัญหาในการปรับตัว คิดเป็นร้อยละ 24.18 ของจำนวนนักเรียนออกกลางคันทั้งหมดปัญหาครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 23.86 อพยพตาม ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 16.95 หาเลี้ยงครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 13.67 สมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 13.07 ฐานะยากจนคิดเป็นร้อยละ 6.37 เจ็บป่วยอุบัติเหตุ คิดเป็นร้อยละ 1.37 และต้องคดีถูกจับ

คิดเป็นร้อยละ 0.49 ของจำนวนนักเรียนออกกลางคันทั้งหมดโดยสาเหตุการออกกลางคันส่วนใหญ่ มาจากการผิควินัยนักเรียน ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ที่มีพื้นที่เศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม ซึ่งเขตพื้นที่อุตสาหกรรมนั้น เป็นแหล่งรวบรวมผู้คนให้อพยพย้ายถิ่นฐานเข้ามาทำมาหากินเป็นจำนวนมาก และหลากหลาย อาชีพ มีสังคมเกิดขึ้นใหม่ มีสถานแหล่งบันเทิงเกิดขึ้นมากมาย ส่งผลกระทบต่อเยาวชน ไม่ว่าจะทางการเรียนความประพฤติของเยาวชนและมีแนวโน้มที่จะให้เยาวชนมีการกระทำผิควินัย มากยิ่งขึ้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18, 2561)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยองเพื่อนำผลที่ได้ จากการศึกษาค้นคว้าไปแก้ปัญหามีวิสัยทัศน์ของนักเรียน และสนับสนุนปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนา วิสัยทัศน์นักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยจากตัวนักเรียน ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อนปัจจัยจากครอบครัว ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยจากสังคมในชุมชน ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง
2. เพื่อศึกษาการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจากตัวนักเรียน ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ปัจจัยจากครอบครัว ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยจากสังคมในชุมชนกับการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง
4. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง
5. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยองจากปัจจัยจากตัวนักเรียนเอง ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ปัจจัยจากการเลี้ยงดูจาก ครอบครัว ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยจากสังคมในชุมชน

คำถามในการวิจัย

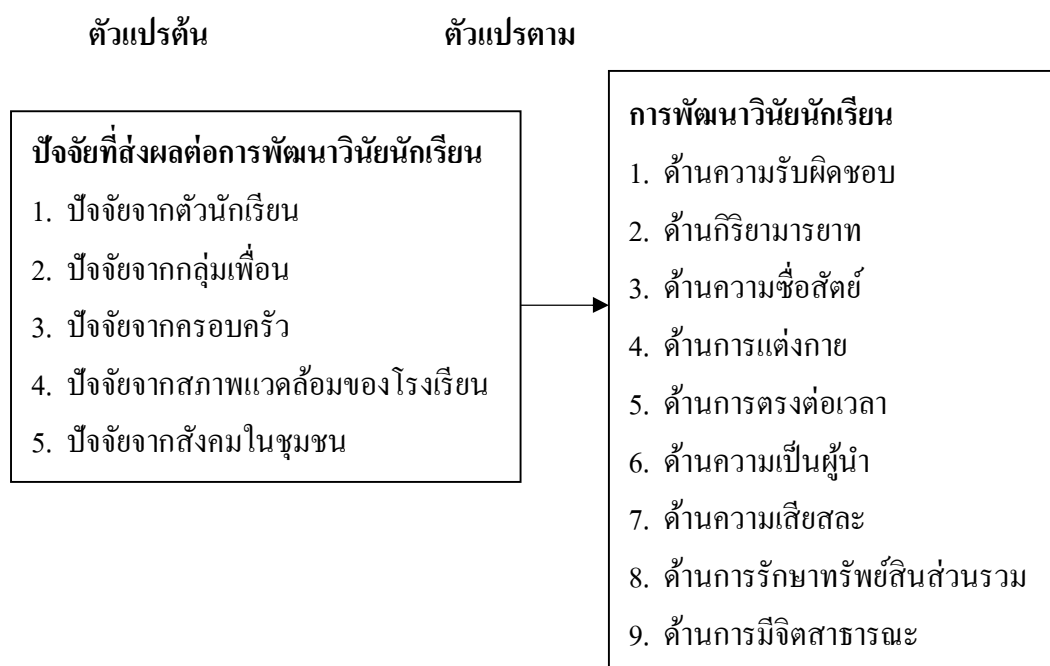
1. ปัจจัยจากตัวนักเรียน ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อนปัจจัยจากครอบครัว ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยจากสังคมในชุมชน ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง อยู่ในระดับใด
2. การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยองอยู่ในระดับใด
3. ปัจจัยจากตัวนักเรียน ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อนปัจจัยจากครอบครัว ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยจากสังคมในชุมชน ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนอย่างไร
4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยองมีปัจจัยใดบ้าง
5. ปัจจัยจากตัวนักเรียน ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อนปัจจัยจากครอบครัว ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยจากสังคมในชุมชนตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง สามารถร่วมกันพยากรณ์การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนได้หรือไม่

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยจากตัวนักเรียน ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อนปัจจัยจากครอบครัว ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยจากสังคมในชุมชนกับการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยองมีความสัมพันธ์ในทางบวก
2. ปัจจัยจากตัวนักเรียน ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อนปัจจัยจากครอบครัว ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยจากสังคมสามารถพยากรณ์การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยองได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ครั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากแนวคิดปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์ของ กักดี เอื้อราษฎร์ (2551) เกษร วุฒิสินธ์ (2552) ประไพศิลป์ ศรีณรงค์ฤทธิ์ (2552) เอื้อมพร ลาโยธิ (2552) ดารารัตน์ ทัพโต (2554) ทวีศักดิ์ ใจนวน (2552) สมพงษ์ บุญญา (2555) สุพัฒน์ เศรษฐมกุล (2556) ธนพงษ์ คำเกษ (2557) สิริกร ลินสม (2558) จึงได้ตัวแปรต้น 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยจากตัวนักเรียน ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ปัจจัยจากครอบครัว ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของ โรงเรียนและปัจจัยจากสังคมในชุมชน ส่วนการพัฒนาวิสัยทัศน์ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากแนวคิดของ สุรเกียรติ จอมไพโรศรี (2550) พชร ตั้งรวม (2551) วิทย์พัฒนท สีหา (2551) ศุภวรรณ ชลมาก (2551) สุรีย์ มุกดอกไม้ (2550) ชีระภาภรณ์ ดงอนนท์ (2552) เอื้อมพร ลาโยธิ (2552) สิริภัทร ขจรสมบัติ (2553) อัญชิสรา สุรีย์แสง (2553) ดวงรัตน์ วาห์สะ (2554) สมพงษ์ บุญญา (2555) อธิกา ป่าขมิ้น (2556) กุลสิริณัฐวงศ์สุขจิตร์ (2557) ชาญชญ์ เมธาวิรุฬห์ (2557) สิริกร ลินสม (2558) จึงได้การพัฒนาวิสัย 9 ด้าน ได้แก่ด้านความรับผิดชอบด้านกิริยามารยาท ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการแต่งกาย ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความเสียสละ ด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม ด้านความมีจิตสาธารณะ ดังแสดงในแผนภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ผู้บริหารโรงเรียนสามารถเข้าใจถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง
2. ผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำไปเป็นแนวทางควบคุมและพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง
3. สามารถใช้เป็นข้อมูลเพื่อให้คณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ตัวแปรต้น ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาจากแนวคิดของภักดี เอื้อราษฎร์ (2551) เกษร วุฒิสินธ์ (2552) ประไพศิลป์ ศรีณรงค์ฤทธิ์ (2552) เอี่ยมพร ลาโยธี (2552) ดารารัตน์ ทัพโต (2554) ทวีศักดิ์ ใจนวน (2554) สมพงษ์ บุญญา (2555) สุพัฒน์ เศรษฐมกุล (2556) ธนพงษ์ คำเกษ (2557) สิริกร สีนสม (2558) มาสังเคราะห์เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อวิสัยทัศน์ ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

- 1.1.1 ปัจจัยจากตัวนักเรียน
- 1.1.2 ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน
- 1.1.3 ปัจจัยจากครอบครัว
- 1.1.4 ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน
- 1.1.5 ปัจจัยจากสังคมในชุมชน

1.2 ตัวแปรตามการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาจากกรอบความคิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวิสัยทัศน์ จากแนวคิดของ สุรเกียรติ จอมไพศรี (2550) พัชร ตั้งรอม (2551) วิทย์พัฒน์ สีหา (2551) สุภวรรณ ชลมาก (2551) สุรีย์ มุกดอกไม้ (2551) ชีระภาภรณ์ ดงอนนท์ (2552) เอี่ยมพร ลาโยธี (2552) สิริภัทร ขจรสมบัติ (2553) อัญชิสา สุรีย์แสง (2553) ดวงรัตน์ วาห์สะ (2554) สมพงษ์ บุญญา (2555) อธิกา ป่าขมิ้น (2556) กุลสิริณัฐ วงศ์สุขจิตร (2557) ชาญชญ เมธาวิรุฬห์ (2557) สิริกร สีนสม (2558) ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของนักวิชาการดังกล่าวมาสังเคราะห์เป็นการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน ดังนี้

- 1.2.1 ด้านความรับผิดชอบ
- 1.2.2 ด้านกิริยามารยาท
- 1.2.3 ด้านความซื่อสัตย์
- 1.2.4 ด้านการแต่งกาย
- 1.2.5 ด้านการตรงต่อเวลา
- 1.2.6 ด้านความเป็นผู้นำ
- 1.2.7 ด้านความเสียสละ
- 1.2.8 ด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม
- 1.2.9 ด้านการมีจิตสาธารณะ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1,162 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยองปีการศึกษา 2560 ใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) ของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 291 คน ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยใช้โรงเรียนในจังหวัดระยองเป็นเกณฑ์

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

- 3.1.1 ปัจจัยจากตัวนักเรียน
- 3.1.2 ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน
- 3.1.3 ปัจจัยจากครอบครัว
- 3.1.4 ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน
- 3.1.5 ปัจจัยจากสังคมในชุมชน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การพัฒนาวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ใน 9 ด้าน คือ

- 3.2.1 ด้านความรับผิดชอบ
- 3.2.2 ด้านกิริยามารยาท

- 3.2.3 ด้านความซื่อสัตย์
- 3.2.4 ด้านการแต่งกาย
- 3.2.5 ด้านการตรงต่อเวลา
- 3.2.6 ด้านความเป็นผู้นำ
- 3.2.7 ด้านความเสียสละ
- 3.2.8 ด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม
- 3.2.9 ด้านความมีจิตสาธารณะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วินัย หมายถึง กฎ ระเบียบ กติกา หรือแบบแผนที่ใช้เป็นแนวทางเพื่อยึดถือปฏิบัติในการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ถูกต้องหากไม่ปฏิบัติตามอาจเกิดความเสียหาย หรือเกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม

2. การพัฒนาวินัยนักเรียน หมายถึง การดำเนินการเพื่อพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนให้เข้าไปในแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนมีความประพฤติในทางที่ค้ำความเจริญมาสู่ตนเองและผู้อื่น ไม่ขัดต่อระเบียบกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น นักเรียนสามารถควบคุมพฤติกรรมได้ด้วยตนเอง ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาจากความคิดเห็นของครูซึ่งประกอบด้วย 9 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง การพัฒนานักเรียนให้มีพฤติกรรมของบุคคลที่พยายามปฏิบัติหน้าที่ทั้งส่วนตัวและส่วนรวมด้วยความรับผิดชอบ มีการติดตามและเอาใจใส่งานเพื่อให้งานสำเร็จเป็นไปตามเป้าหมาย สามารถควบคุมตนเองไม่หนีเรียนหรือก่อเรื่องทะเลาะวิวาท รับผิดชอบในความคิดที่ตนทำได้

2.2 ด้านกิริยามารยาท หมายถึง การพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะของบุคคลที่มีการแสดงออกของพฤติกรรมทั้งกายและวาจาที่สุภาพอ่อนน้อม เป็นผู้ที่มีการใช้ถ้อยคำหรือสำนวนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ มีมารยาทในการเข้าแถวตามลำดับก่อนหลัง

2.3 ด้านความซื่อสัตย์ หมายถึง การพัฒนานักเรียนให้มีการประพฤติปฏิบัติตามกฎที่กำหนดไว้อย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา ใจ มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิดปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมทั้งต่อตนเองและผู้อื่น เช่น เก็บของมีค่าส่งคืนเจ้าของ ไม่หยิบของที่ไม่ใช่ของตนไปใช้โดยไม่ขออนุญาต

2.4 ด้านการแต่งกาย หมายถึง การพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้ที่แต่งกายสะอาด ถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน และเหมาะสมกับกาลเทศะ ดูแลรักษาความสะอาดอวัยวะภายนอกของร่างกาย เช่น ไม่แต่งหน้า ไว้ผมผิดระเบียบ มีการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นหากได้รับการตักเตือน

2.5 ด้านการตรงต่อเวลา หมายถึง การทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามเวลาที่กำหนด รู้จักแบ่งเวลาให้เหมาะสม ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ เช่น ตรงต่อเวลาในการทำกิจกรรมมาโรงเรียนก่อนเคารพธงชาติ

2.6 ด้านความเป็นผู้นำ หมายถึง การพัฒนาให้นักเรียนเป็นบุคคลซึ่งได้รับการยอมรับให้เป็นผู้นำของกลุ่ม สามารถโน้มน้าวใจให้สมาชิกในกลุ่มมีความคิดเห็น หรือแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางที่ต้องการได้ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความคิดสร้างสรรค์ มีความยุติธรรม เป็นผู้ประสานงาน และเป็นบุคคลหลักในการดำเนินการให้งานเกิดความสำเร็จ

2.7 ด้านความเสียสละ หมายถึง การพัฒนาให้นักเรียนเป็นผู้มีน้ำใจต่อผู้อื่น ให้โอกาสแก่ผู้ที่ด้อยกว่าตัวเอง ไม่เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่นเท่าที่เห็นว่าสมควรจะช่วยเหลือได้ตามกำลัง ให้ความสำคัญกับส่วนรวมมากกว่าเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน

2.8 ด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม หมายถึง การพัฒนาให้นักเรียนมีพฤติกรรมในการใส่ใจการดูแลรักษาสมบัติของโรงเรียน ชุมชน โดยไม่ขีดเขียนหรือทำลายทรัพย์สินของส่วนรวม รู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอย่างคุ้มค่าเพื่อให้สมบัติส่วนรวมคงอยู่ในสภาพดีสามารถใช้ได้ต่อไป

2.9 ด้านการมีจิตสาธารณะ หมายถึง การพัฒนาให้นักเรียนให้มีจิตสำนึกที่ดีต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น ชุมชน และสังคม ด้วยความเต็มใจ เข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ โดยเป็นการกระทำที่ไม่ถูกบังคับและไม่หวังผลตอบแทน

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน หมายถึง สาเหตุหรือตัวกำหนดที่ทำให้เกิดการพัฒนานักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยองประกอบด้วย 5 ปัจจัย ดังนี้

3.1 ปัจจัยจากตัวนักเรียน หมายถึง สาเหตุการประพฤติผิดวินัยมาจากจิตใจจิตสำนึกหรือด้านร่างกายของนักเรียนเอง เช่น ขาดความรับผิดชอบ มีสุขภาพร่างกายที่ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบวินัยได้ นักเรียนขาดความสามารถในการควบคุมตนเอง ไม่เข้าใจในกฎระเบียบวินัยต่าง ๆ ไม่ให้ความสนใจในกฎระเบียบวินัยของโรงเรียน ไม่ยอมรับข้อกำหนดในกฎระเบียบของโรงเรียน และไม่พัฒนาปรับปรุงพฤติกรรมให้ดีขึ้น

3.2 ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน หมายถึง สาเหตุจากกลุ่มเพื่อนที่ทำให้นักเรียนขาดระเบียบวินัย เป็นการประพฤติผิดวินัยที่มาจากการเล่นแบบพฤติกรรมจากเพื่อนกลุ่มเพื่อนชักชวนและชักนำกันไปในการทำผิดวินัยโรงเรียน

3.3 ปัจจัยจากครอบครัว หมายถึง สาเหตุการประพฤตินักเรียนจากทางครอบครัว เช่น การอบรมเลี้ยงดูจากทางครอบครัว ฐานะของครอบครัว การดูแลเอาใจใส่ในพฤติกรรมของนักเรียน และการเป็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว

3.4 ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน หมายถึง สาเหตุการประพฤตินักเรียนมาจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน เช่น จำนวนนักเรียนมากเกินไปทำให้ดูแลระเบียบวินัยไม่ทั่วถึง โรงเรียนมีมาตรการและบทลงโทษที่เคร่งครัดมากเกินไป กฎระเบียบมีความเหมาะสมกับวุฒิภาวะของนักเรียน

3.5 ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมสังคม หมายถึง สาเหตุการประพฤตินักเรียนที่เกิดจากความเปลี่ยนแปลงทางสังคม เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมของคนในชุมชน โดยสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่หล่อหลอมให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ผิดวินัยสื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ ในสังคมส่งผลให้นักเรียนเลียนแบบพฤติกรรมการทำผิดวินัย

4. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง

5. ครู หมายถึง บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางการจัดการเรียนการสอน และการส่งเสริมการมีวินัยของนักเรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง

6. โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยองที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 19 โรงเรียน

7. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จังหวัดระยอง หมายถึง หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดระยอง

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน และปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาและเป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ อภิปรายผลการศึกษา ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. การจัดการศึกษาของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวข้องกับวิสัยทัศน์นักเรียน
3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน
4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำผิดวิสัยทัศน์นักเรียน
5. การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการศึกษาของ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

ในจังหวัดระยอง

จังหวัดระยองเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกของประเทศไทยที่มีรายได้ประชากรต่อหัวสูงที่สุดในประเทศ และผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอยู่ในอันดับ 2 ของประเทศไทย เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากมาย และเป็นเมืองที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก ทั้งทางด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการเกษตรกรรม การปกครอง แบ่งออกเป็น 8 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองระยอง อำเภอบ้านฉาง อำเภอแกลง อำเภอวังจันทร์ อำเภอบ้านค่าย อำเภอปลวกแดง อำเภอเขาชะเมา และอำเภอนิคมพัฒนา เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ทั้งหมด 19 โรงเรียน มีประชากร ประมาณ 680,000 คน ซึ่งปัญหาที่พบในโรงเรียนเป็นเรื่องการทะเลาะวิวาท การหนีเรียน นักเรียนออกเรียนกลางคัน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ล้วนเกิดจากการขาดวิสัยทัศน์ โดยทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ได้จัดทำกลยุทธ์ที่พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความเข้มแข็ง ดังนี้

1. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมแนะแนวและบริการแนะแนวเพื่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพให้แก่ผู้เรียนทุกระดับชั้นอย่างเข้มแข็งต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเองสามารถวางแผนชีวิตด้านการเรียนการประกอบอาชีพในอนาคต สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
2. ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ครอบครัวยุวมชน และสถาบันทางสังคม เพื่อกำกับ ดูแล และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ของสังคม
3. ส่งเสริมระบบการติดตาม ช่วยเหลือดูแลผู้เรียนทุกคน โดยเฉพาะเด็กด้อยโอกาส เด็กพิการ เด็กที่ไม่อยู่ในทะเบียนราษฎร เด็กไร้สัญชาติ เด็กต่างด้าว ให้สามารถเรียนได้อย่างต่อเนื่องเพื่อลดอัตราการออกกลางคัน
4. ประสานความร่วมมือกับสถาบันทางการศึกษา หน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้อง และสถานประกอบการ ในการศึกษาต่อ การฝึกทักษะอาชีพ การฝึกงาน เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน
5. ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการของศูนย์แนะแนวของจังหวัด เพื่อให้สามารถพัฒนาสถานศึกษา ซึ่งเป็นเครือข่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18)

การจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ได้จัดการศึกษาตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ให้การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการศึกษาเริ่มแรกของคนในชาติ ดังนั้นเพื่อให้การศึกษาของประเทศไทยมีคุณภาพมาตรฐานระดับสากลบนพื้นฐานของความเป็นไทยให้นักเรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพสูงสุดในตนมีความรู้และทักษะที่แข็งแกร่งและเหมาะสมเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ระดับสูงขึ้นไป และการดำรงชีวิตในอนาคตสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ดังนี้

1. เร่งรัดปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบและกระบวนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระบบ ให้มีประสิทธิภาพทันสมัยทันเหตุการณ์ทันโลกให้สำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม
2. เร่งพัฒนาความแข็งแกร่งทางการศึกษาให้ผู้เรียนทุกระดับทุกประเภทรวมถึงเด็กพิการและด้อยโอกาสมีความรู้และทักษะแห่งโลกยุคใหม่ควบคู่กันไป โดยเฉพาะทักษะการอ่านเขียนและการคิดเพื่อมีความพร้อมเข้าสู่การศึกษาระดับสูงและโลกของการทำงาน

3. เร่งปรับระบบสนับสนุนการจัดการศึกษาที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน มีการประสานสัมพันธ์กับเนื้อหาทักษะและกระบวนการเรียนการสอนประกอบไปด้วยมาตรฐาน และการประเมินหลักสูตรและการสอนการพัฒนาทางวิชาชีพและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

4. ยกย่องความแข็งแกร่งมาตรฐานวิชาชีพครูและผู้บริหารสถานศึกษาให้ครู เป็นผู้ที่มีความสามารถและทักษะที่เหมาะสมกับการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนผู้บริหาร สถานศึกษามีความสามารถในการบริหารจัดการและเป็นผู้นำทางวิชาการครูและผู้บริหาร สถานศึกษาประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนสร้างความมั่นใจและไว้วางใจส่งเสริมให้ รับผิดชอบต่อผลที่เกิดกับนักเรียนที่สอดคล้องกับวิชาชีพ

5. เร่งสร้างระบบให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นองค์กรคุณภาพที่แข็งแกร่ง และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การให้บริการที่ดีมีความสามารถรับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีคุณภาพและมาตรฐานได้เป็นอย่างดี

6. เร่งรัดปรับปรุงโรงเรียนให้เป็นองค์กรที่มีความเข้มแข็งมีแรงบันดาลใจและมีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ชัดเจน เป็นสถานศึกษาคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ ที่สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพและมาตรฐานระดับสากล

7. สร้างระบบการควบคุมการจัดการการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่มีข้อมูลสารสนเทศ และข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนอย่างพร้อมบริบูรณ์และมีนโยบายการติดตาม ประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม

8. สร้างวัฒนธรรมใหม่ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพเพื่อการให้บริการที่ดี ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเร่งรัดการกระจายอำนาจ และความรับผิดชอบต่อส่งเสริมการพัฒนา เชิงพื้นที่ที่ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมปรับปรุงระบบของโรงเรียนให้เป็นแบบร่วมคิดร่วมทำ การมีส่วนร่วม และการประสานงานสามารถใช้เครือข่ายการพัฒนาการศึกษาระหว่างโรงเรียนกับ โรงเรียนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ กลุ่มบุคคล องค์กรเอกชน องค์กรชุมชน และองค์กรสังคมอื่น

9. เร่งปรับระบบการบริหารงานบุคคลมุ่งเน้นความถูกต้องเหมาะสมเป็นธรรมปราศจาก คอรัปชั่นให้เป็นปัจจัยหนุนในการเสริมสร้างคุณภาพและประสิทธิภาพขวัญและกำลังใจ สร้างภาวะจูงใจแรงบันดาลใจและความรับผิดชอบต่อความสำเร็จตามภาระหน้าที่

10. มุ่งสร้างพลเมืองดีที่ตื่นตัวและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้ และทำให้การศึกษานำการแก้ปัญหาสำคัญของสังคมรวมทั้งปัญหาการคอรัปชั่น

11. ทุ่มมาตรการเพื่อยกระดับคุณภาพสถานศึกษาที่พัฒนาแล้วและ โรงเรียนขนาดเล็กที่ไม่ได้คุณภาพ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนต้องเสียโอกาสได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต18)

ในการดำเนินงานกิจการนักเรียนเป็นภาระงานหนึ่งที่สำคัญของสถานศึกษาที่มุ่งส่งเสริมประสบการณ์ของนักเรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร พัฒนานักเรียนให้เกิดความเจริญงอกงามในทุกด้าน ทั้งทางด้าน อารมณ์ สังคม จิตใจ ช่วยให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนานักเรียนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งหวังให้นักเรียนมีพัฒนาการแบบองค์รวม กล่าวคือ ให้เป็นคนดี คนเก่ง คนมีความสุข ดังนั้น ครูทุกคนจึงมีบทบาทหน้าที่ดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพ รู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับนักเรียนที่ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน เพื่อช่วยให้ครูเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนานักเรียน โดยผ่านกระบวนการวางแผน และการบริหารจัดการเพื่อสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนสอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจสังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้มีการส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรมมีระเบียบวินัย ภาควินัยใจในความเป็นชาติไทย เกิดการเรียนรู้ระบอบประชาธิปไตยผ่านกระบวนการ และกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน เทิดทูนและจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีจิตสาธารณะใช้ชีวิตอย่างพอเพียง ปรับตัวมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกัน สามารถเลือกดำเนินชีวิต อย่างมีภูมิรู้ และภูมิธรรม โดยมีมาตรการเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18)

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวข้องกับวินัยนักเรียน

ความหมายของวินัย

ความมีวินัยเป็นบุคลิกภาพอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่มีความสำคัญมากและถือเป็นความสุขของคนที่มีวินัยในตนเองซึ่งถือว่าเป็นผู้บรรลุสุคติภาวะทางจิตสูงสามารถควบคุมพฤติกรรมตนเองให้แสดงออกอย่างมีเหตุผล

กอร์สัน (Garrison, 1959) ได้กล่าวถึงวินัยไว้ว่า แบบของวินัยที่ได้ผลและมั่นคง ซึ่งเราต้องการให้เกิดขึ้นในบุคคลคือวินัยแห่งตน ที่มีรากฐานมาจากการควบคุมภายในและภายนอกของตน การควบคุมภายนอก เช่น การดูแลที่สม่ำเสมอการบังคับและการลงโทษย่อมมีความหมายในตัวเองอย่างเพียงพอ แต่จะช่วยให้เกิดสุคติภาวะได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ไรซ์ (Rice, 1981) ได้อธิบายความหมายของวินัยไว้ 3 ประการ คือ

1. การฝึกอบรมเพื่อแก้ไขความประพฤติให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผน ฝึกฝนให้มีความแข็งแรงหรือปรับปรุงให้สมบูรณ์
2. ควบคุมโดยใช้ระเบียบ กฎหมายให้ปฏิบัติตาม
3. การลงโทษหรือการสั่งสอน

สุทธิดา รักษาจันทร์ (2550, หน้า 13) กล่าวว่า ระเบียบวินัยเป็นเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับที่กำหนดขึ้น เพื่อเป็นหลักให้คนปฏิบัติและควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคม จุดประสงค์คือให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ดังนั้น ระเบียบวินัยในโรงเรียน จึงหมายถึง กฎเกณฑ์หรือข้อบังคับที่โรงเรียนกำหนดขึ้น เพื่อเป็นหลักปฏิบัติในการควบคุมและส่งเสริมพฤติกรรมของเด็กให้ปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน เพื่อความสงบสุขของโรงเรียน และเพื่อพัฒนานิสัยที่ดีงามให้เกิดขึ้นและติดตามตัว ตลอดไป

เกษร วุฒิสินธ์ (2552) ได้สรุปความหมายของความมีระเบียบวินัยไว้ว่า ความมีระเบียบวินัยหมายถึง การประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบข้อบังคับ กฎเกณฑ์ของสังคมหรือข้อบังคับของคนในกลุ่ม โดยมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมีระเบียบวินัย ได้แก่ การปฏิบัติตามวินัยของหน่วยงาน การตรงต่อเวลา การควบคุมตนเองทั้งกาย วาจาใจ การปฏิบัติตามระเบียบด้วยความสมัครใจ การยอมรับ และปฏิบัติตามข้อตกลง

สุเทพ แสงธรรม (2553, หน้า 29) กล่าวว่า วินัย หมายถึง ระเบียบและข้อบังคับที่กำหนดขึ้นโดยบุคคลในสังคม เพื่อให้สังคมนั้น ๆ มีระเบียบแบบแผนขนบธรรมเนียมประเพณีข้อปฏิบัติ และใช้ควบคุมพฤติกรรมตนเองบุคคลในสังคมเพื่อให้สังคมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ดารารัตน์ ทัพโต (2554, หน้า 25) ได้สรุปความหมายของวินัยไว้ว่า เป็นการควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ได้เรียนรู้ว่าเป็นสิ่งที่ดี เป็นที่ยอมรับและละเว้นการปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ดี ไม่เป็นที่ยอมรับ โดยการกระทำดังกล่าวล้วนทำด้วยความสมัครใจไม่มีใครบังคับ การประพฤตินี้เป็นสิ่งที่ประเสริฐต่อตนเองและไม่ทำให้อื่นเดือดร้อน

สุปราณี สุวรรณฉวี (2554, หน้า 13) กล่าวว่า วินัย หมายถึง กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่โรงเรียนกำหนดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้ประพฤติปฏิบัติตามเพื่อความสงบสุขของโรงเรียนและฝึกให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย

ณัฐธัญญา ศรีคาม (2555, หน้า 10) ได้สรุปความหมายของวินัยไว้ว่า เป็นความสามารถในการควบคุมคุณลักษณะของจิตใจ และพฤติกรรมที่ช่วยให้บุคคลสามารถควบคุมตนเอง (Self-control) และปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ กติกาของสังคมเพื่อประโยชน์สุขของตนเองและส่วนรวม

สมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 11) ได้สรุปความหมายของวินัยไว้ว่า วินัยใน หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์หรือพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวัง ซึ่งจะต้องเป็นไปตามกฎระเบียบของสังคม โดยเกิดจากความสำนึกตัวขึ้นมาเองแม้จะมีสิ่งเร้าจากภายนอก เช่น บุคคลอื่น หรือสิ่งเร้าภายในตนเองเป็นอุปสรรคก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มุ่งหวังไว้

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2555, หน้า 211) กล่าวว่า วินัย หมายถึง ระเบียบข้อบังคับที่ห้ามที่อนุญาตวางไว้เป็นหลักปฏิบัติเพื่อความสงบเรียบร้อยดีงานของตนเองและหมู่คณะ

จากความหมายของวินัย สรุปได้ว่า วินัย หมายถึง กฎ ระเบียบ กติกา หรือแบบแผนที่ใช้เป็นแนวทางเพื่อยึดถือปฏิบัติในการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ถูกต้องหากไม่ปฏิบัติตาม อาจเกิดความเสียหาย หรือเกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม

ความสำคัญของวินัย

สังคมทุกสังคมจำเป็นต้องมีระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ หรือกฎหมายสำหรับควบคุมความประพฤติของสมาชิกในสังคมนั้น ๆ เพื่อให้สังคมเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสงบสุข สำหรับการสร้างวินัยในตนเอง และด้านวินัยต่อส่วนรวมในโรงเรียนนั้นวินัย สามารถเกิดขึ้นได้จากการสรรสร้างและพัฒนาจากอำนาจภายใน คือ ตัวนักเรียนเอง และอำนาจภายนอก คือ ครู-อาจารย์ บิดา-มารดา เพื่อน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ จะทำให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบ โรงเรียน วินัย จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้ทุกคน อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ดังที่นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของนักเรียนไว้ดังนี้

ออซุเบล (Ausubel, 1956, อ้างถึงใน เอื้อมพร ลาโยธี, 2552, หน้า 21-22) ได้กล่าวว่า การปลูกฝังวินัยเป็นสิ่งสำคัญและควรกระทำตั้งแต่เยาว์วัย และยังได้กล่าวถึงความมีวินัยในตนเองว่าหมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออกตามจิตสำนึกของตนซึ่งจะมีหน้าที่ คือ

1. เป็นการอบรมนิสัยและฝึกคนให้มีพฤติกรรมที่เป็นมาตรฐาน
2. ทำให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของตน คือ สามารถที่จะปฏิบัติตามกฎของสังคม เชื้อมั่นในตนเอง พึ่งตนเองได้ ควบคุมอารมณ์และมีความอดทน
3. เกิดจากมโนธรรมภายในจิตใจที่มาจากกระตือรือร้นและการพัฒนาตามลำดับ
4. สร้างความมั่นคงทางอารมณ์ให้แก่ผู้ปฏิบัติ เพราะกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สังคมยอมรับจะเป็นกรอบแนวความคิดที่บุคคลนั้น ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตนให้เหมาะสม และกรอบแนวความคิดนี้จะพัฒนากลายเป็นวินัยดีที่สุดในที่สุด
5. วินัย มีความสำคัญต่อกระบวนการทางสังคม เพื่อให้เรียนรู้การยอมรับบรรทัดฐานของสังคมและวัฒนธรรมต่าง ๆ ของสังคม

6. วินัย มีความจำเป็นต่อการสร้างคนให้มีคุณภาพที่เหมาะสมและมีวุฒิภาวะ เช่น ฝึกให้มีการควบคุมตนเองและพึ่งตนเองได้

8. วินัย ฝึกให้คนมีศีลธรรม เชื่อฟัง พัฒนาความรู้สึกผิดชอบชั่วดี และความมีเหตุผล

9. วินัย มีความสำคัญต่อความรู้สึกที่ปลอดภัยของเด็กและมีความจำเป็นกับการออกกฎ ข้อบังคับต่าง ๆ ด้วย

10. วินัย สอนให้เกิดความรู้ความชำนาญที่จะร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นในสังคม โดยเฉพาะความรู้ความชำนาญที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพื่อนในสังคม ให้เกิดความรู้ด้านมนุษยสัมพันธ์ ที่จะทำให้การปฏิบัติตนต่อผู้อื่นเป็นไปอย่างราบรื่น ยังผลให้เกิดประโยชน์ตามความมุ่งหมาย

สุทธิดา รักษาจันทร์ (2550, หน้า 16) ระเบียบวินัยมีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม ไม่ว่าจะอยู่ในสังคมระดับใดก็ตาม คนที่มีวินัยในการดำเนินชีวิตย่อมอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมโรงเรียน ซึ่งครู ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ต้องมีการปลูกฝังให้นักเรียนมีระเบียบวินัยเพื่อจะได้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของโรงเรียน เติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ และเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ ต่อไป

รัตนดิษฐาภรณ์ บัววัฒนะ (2551, หน้า 17) กล่าวถึง ความสำคัญของวินัยว่า วินัยเป็นสิ่งสำคัญในทุกสังคมสังคมที่คนมีระเบียบวินัยจะเป็นสังคมที่สงบสุขภายในโรงเรียน ระเบียบวินัยเป็นสิ่งสำคัญ โรงเรียนที่นักเรียนมีระเบียบวินัยจะเป็นโรงเรียนที่ดี มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ดังนั้น การปลูกฝังให้เด็กนักเรียนมีวินัยจะต้องได้รับการปลูกฝังทั้งจากครอบครัวครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง

เอี่ยมพร ลาโยธี (2552, หน้า 22) กล่าวถึง ความสำคัญของวินัยว่าวินัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน และมีความสำคัญสำหรับนักเรียน ถ้าเด็กขาดวินัยการเรียนการสอนย่อมจะไม่ได้ผลเท่าที่ควรวินัยนักเรียนจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติของครูด้วยวินัยเป็นเรื่องสมรรถภาพของครูที่จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนและดำเนินภายในห้องเรียน ซึ่งจะช่วยให้บรรยากาศการเรียนการสอนดีขึ้น

อัญชิสา สุริย์แสง (2553, หน้า 11) กล่าวถึง ความสำคัญของวินัยว่า ความมีวินัยในตนเองนั้น มีคุณค่าและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อบุคคลและสังคม เพราะถ้าหากว่าสังคมใดที่สมาชิกมีวินัยในตนเองอย่างเคร่งครัดแล้ว สังคมนั้นจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและช่วยพัฒนาสังคมให้ก้าวหน้าได้ไม่หยุดยั้ง

ณัฐธัญญา ศรีคาม (2555, หน้า 14) กล่าวถึง ความสำคัญของวินัยว่าวินัยเป็นสิ่งจำเป็นในการฝึกฝนให้ตนเองได้รู้จักควบคุมจิตใจ อารมณ์ ความรับผิดชอบต่อตนเองสังคม และการอยู่ในกฎเกณฑ์ของสังคมได้อย่างมีความสุข

สมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 14) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของวินัยวินัยว่า เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาตนชุมชนสังคมและประเทศชาติเป็นการฝึกและอบรมบุคคลให้รู้จักระเบียบวินัย ข้อบังคับของสังคมให้บุคคลสามารถควบคุมตนเองและอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้สงบและมีความสุข นอกจากนี้ ยังมีความจำเป็นต่อการพัฒนาองค์กรของตนให้เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพตามเป้าหมายขององค์กร

จากการศึกษาความสำคัญของวินัย สรุปได้ว่า วินัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนและมีความสำคัญสำหรับนักเรียนหากเด็กขาดวินัย การเรียนการสอนย่อมจะไม่ได้ผลเท่าที่ควร วินัยของนักเรียนจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับปฏิบัติของครูด้วย วินัยเป็นเรื่องสมรรถภาพของครูที่จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน และดำเนินภายในห้องเรียนซึ่งจะทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนดีขึ้น

ประเภทของวินัย

วินัยเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องนำมาใช้ใน โรงเรียนหรือสถานศึกษาเพื่อควบคุมกำกับพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษาซึ่งนักวิชาการ ได้แบ่งประเภทของวินัยดังนี้

รัตนติญาภรณ์ บัววัฒนะ (2551, หน้า 17) กล่าวถึง ประเภทของวินัยว่า วินัยมีหลายประเภทมีทั้งวินัยภายในตัวของแต่ละบุคคลและวินัยส่วนรวมที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎระเบียบที่สังคมตั้งไว้ บางครั้งก็มีการกำหนดไว้แบบเฉียบขาดที่ทุกคนต้องปฏิบัติตามแต่บางครั้งก็เป็นแบบสอดคล้องกับความสนใจของผู้ปฏิบัติ โรงเรียนแต่ละแห่งจึงต้องเลือกใช้วินัยให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนสภาพสิ่งแวดล้อมและตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

สุเทพ แสงธรรม (2553, หน้า 28) กล่าวถึง ประเภทของวินัยว่าเด็ก ๆ ควรมีวินัยในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. วินัยในความประพฤติทั่วไป เช่นเก็บข้าวของให้เป็นที่เป็นทางตรงต่อเวลาปฏิบัติตามกฎระเบียบและคำสั่งรู้จักกาลเทศะรู้ว่าอะไรควรอะไรไม่ควรประพฤติตนเหมาะสมกับวัย
2. วินัยในกิจวัตรประจำวันได้แก่มีระเบียบในตนเองเช่นรักษาร่างกายให้สะอาด แต่งตัวเรียบร้อยเก็บข้าวของของตนให้เป็นที่ทำกิจวัตรของตนตามกำหนดเวลาดูแลช่วยเหลือตนเองได้ตามวัย
3. วินัยในการเรียนได้แก่รับผิดชอบในการเรียนหรือกิจกรรมอื่น ๆ อย่างเหมาะสม ทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียนเองโดยไม่ต้องสั่ง
4. วินัยในการทำงานได้แก่มีความรับผิดชอบเมื่อได้รับมอบหมายให้ทำสิ่งใดก็ทำงานสำเร็จและทำอย่างเต็มความสามารถรักษาคำพูดคำสัญญาที่ให้ไว้กับผู้อื่น

5. วินัยในการควบคุมตนเองได้แก่ควบคุมอารมณ์ได้ดีตามสมควรไม่โมโหจนเสีย
เมื่อถูกขัดใจ ไม่โกรธจนควบคุมตนเองไม่ได้ต่อความลำบากได้ตามวัย

คารารัตน์ ทัพโต (2554, หน้า 26-29) ได้สรุป ประเภทของวินัยนักเรียนโรงเรียน
สังกัดกรมสามัญศึกษาไว้ดังนี้

1. วินัยทั่วไป

1.1 นักเรียนต้องรักษาระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
ตามถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยจะต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

1.2 นักเรียนต้องสนับสนุนนโยบายของโรงเรียนตั้งใจเล่าเรียนทั้งปฏิบัติตามระเบียบ
วินัยและมติของครูอาจารย์เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าแก่ตนเองหรือแก่โรงเรียนด้วยความอดสาหัส

1.3 นักเรียนต้องปฏิบัติตามคำสั่งของครูอาจารย์และโรงเรียนซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ
มิให้ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง

1.4 นักเรียนต้องไม่แข่งเท็งต่อครูอาจารย์และผู้บริหารการปกปิดข้อความ
ซึ่งควรต้องบอกถือว่าเป็นการแข่งเท็ง

1.5 นักเรียนต้องรักษาเวลาการเรียนไม่มาโรงเรียนสายหลบหนีห้องเรียน
ไม่หลบหนีการเข้าแถวและไม่หนีโรงเรียน

1.6 นักเรียนต้องรักษาระเบียบวินัยในห้องเรียนนั่งเรียนในลักษณะเรียบร้อย
ไม่พูดคุยหรือกระทำการใดๆที่รบกวนหรือก่อความรำคาญแก่ผู้อื่น

1.7 นักเรียนต้องประพฤติตนเหมาะสมกับสภาพนักเรียนดังต่อไปนี้

1.7.1 ไม่สูบบุหรี่

1.7.2 ไม่ลวนลามเพศตรงข้าม

1.7.3 ไม่เที่ยวกลางคืนเป็นเนืองนิตย์

1.7.4 ไม่นำหนังสือลามกอนาจารมาโรงเรียน

1.7.5 ไม่ส่งเสียงดังหรือร้องรำทำเพลงในที่สาธารณะหรือบริเวณโรงเรียน
โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

1.7.6 ไม่เข้าไปในสถานบริการ แหล่งสถานบันเทิง หรือที่ซึ่งมีลักษณะ
คล้ายคลึงกับการพนัน เว้นแต่มีบ้านพักอาศัยในบริเวณนั้น

1.8 นักเรียนต้องช่วยกันรักษาทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียนและสาธารณะสมบัติ
ของแผ่นดินไม่ควรทำให้สกปรกหรือชำรุดเสียหาย

1.9 นักเรียนต้องเคารพเชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดามารดาผู้ปกครองครูอาจารย์
ไม่แสดงกิริยาอาการกระด้างกระเดื่องหรือแสดงกิริยาไม่สุภาพทั้งต่อหน้าและรับหลังคนดังกล่าว

- 1.10 นักเรียนต้องไม่กล่าววาจาหรือแสดงกริยาอันเป็นที่ให้เกิดความเกลียดชังหรือทะเลาะวิวาท เช่น กล่าวคำหยาบกล่าวคำประชดล้อเลียนกล่าวคำดูถูกหรือหมิ่นประมาทผู้อื่น
- 1.11 นักเรียนต้องช่วยเหลือการทำงานของโรงเรียนตามที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียนหรือครูอาจารย์
- 1.12 นักเรียนต้องทำการบ้านตามที่ครูอาจารย์มอบหมายให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนด
2. วินัยอย่างร้ายแรง
- 2.1 นักเรียนประพฤติตนเสื่อมเสียชื่อเสียงของโรงเรียนเป็นความผิดของวินัยอย่างร้ายแรง
- 2.2 นักเรียนขัดขืนหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของโรงเรียนหรือครูอาจารย์จนเกิดความเสียหายแก่ทางโรงเรียนเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- 2.3 นักเรียนแจ้งเท็จต่อครูอาจารย์ผู้บริหารและจากเหตุการณ์แจ้งนั้นทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางโรงเรียนนับเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- 2.4 นักเรียนสูบบุหรี่ในเครื่องแบบนักเรียนให้ปรากฏในที่สาธารณะ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- 2.5 นักเรียนแต่งกายเครื่องแบบนักเรียนไม่เรียบร้อยหรือประพฤติตนไม่เรียบร้อยขณะอยู่ในเครื่องแบบนักเรียนให้ปรากฏในที่สาธารณะจนก่อให้เกิดความเสียหายชื่อเสียงเกียรติคุณของโรงเรียนเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- 2.6 นักเรียนทำลายทรัพย์สินของโรงเรียนหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดินให้บุบสลายเข้ากันไม่ได้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- 2.7 นักเรียนประพฤติปฏิบัติตนต่อบิดา มารดา ผู้ปกครองครูอาจารย์อย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง
- 2.7.1 กล่าวคำหยาบคายหมิ่นประมาท ก้าวร้าวต่อบิดามารดาครูอาจารย์ทำร้ายร่างกายหรือแสดงท่าทีที่ทำร้ายบิดา มารดา ครูอาจารย์
- 2.7.2 หลบหนี ขัดขืน เมื่อครูอาจารย์ลงโทษตามระเบียบโรงเรียน
- 2.8 นักเรียนทะเลาะวิวาทต่อสู้กันโดยใช้อาวุธหรือไม่ใช้อาวุธก็ตามเป็นการผิดวินัยอย่างร้ายแรงเว้นแต่เป็นการป้องกันตัว
- 2.9 นักเรียนทำร้ายผู้อื่นบาดเจ็บเป็นการผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- 2.10 นักเรียนประพฤติชั่วโดยการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

2.10.1 ดัดเครื่องดัดของมีนเมาหรือสิ่งเสพติดให้โทษอย่างอื่นรวมทั้งมีอุปกรณ์ที่ใช้ในการเสพติดให้โทษไว้ในครอบครอง

2.10.2 นำสิ่งเสพติดให้โทษมาเผยแพร่ทั้งในและนอกโรงเรียน

2.10.3 เล่นการพนัน

2.10.4 คบชู้สาว

2.10.5 บ่อนทำลายความสามัคคีทั้งในและนอกโรงเรียน

2.10.6 ขโมยทรัพย์สินของผู้อื่น

2.10.7 มีอาวุธไว้ในครอบครอง

2.10.8 มีวัตถุระเบิดไว้ในครอบครอง

2.11 นักเรียนกระทำผิดอาญาเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

พระครูสมุทรศรัณย์ ปญญาวิโร (2556, หน้า 19) กล่าวถึงประเภทของวินัยไว้ดังนี้

1. วินัยในตนเองคือกระบวนการหรือวิธีการควบคุมพฤติกรรมตนเองโดยตนเป็นผู้แนะนำตนเองให้ประพฤติไปตามแนวทางที่เลือกที่ดี
2. วินัยในหมู่คณะคือการใช้ระเบียบข้อบังคับเป็นเครื่องรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยการจัดสถานที่ซึ่งใจให้มีการปฏิบัติงานโดยมุ่งถึงผลสำเร็จอันดีในทางปฏิบัติงานใด ๆ ก็ตามการรักษาวินัยทั้ง 2 ประเภท มีความจำเป็นอย่างยิ่งมิฉะนั้นแล้ว การปฏิบัติงานนั้น ๆ จะบรรลุผลตามความมุ่งหมายไม่ได้

สุพัฒน์ เศรษฐมกุล (2556, หน้า 19-20) กล่าวถึง การขาดวินัยในชั้นเรียนว่ามี 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์บ่อยครั้งพฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่
 - 1.1 สร้างพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนร่วมชั้น เช่น แกล้งเพื่อน ใช้อาวุธข่มขู่เพื่อนหรือผู้อื่น
 - 1.2 เรียกร้องความสนใจจากเพื่อน เช่น ลูกจากที่นั่งโดยไม่ขออนุญาต ทำท่าตลกคะนองต่าง ๆ
 - 1.3 ขัดขวางการสอนของครู เช่น ทำเสียงประหลาดพูดคุยกันด้วยเสียงดังขัดคำสั่งครู เละโต๊ะ และกระเทีบเท้า
 - 1.4 แสดงความอวดดี เช่น แกล้งถามปัญหาไม่เข้าเรื่องโต้แย้งเพื่อนหรือครูอย่างไม่มีเหตุผล
2. พฤติกรรมที่เกิดขึ้นในบางครั้งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดความวุ่นวายแก่เพื่อนหรือแก่การเรียนการสอน ได้แก่

2.1 ขาดความตั้งใจ เช่น ไม่ตั้งใจฟังครูอธิบาย เหม่อลอย ครุ่นคิดในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับการเรียน

2.2 ไม่ตั้งใจทำงานตามที่ครูมอบหมาย เช่น ทำงานอย่างอื่นไม่เสร็จส่งงานช้า

2.3 ขาดการสังคมกับเพื่อน เช่น ขี้อายไม่ร่วมมือกับผู้อื่น ไม่ได้แย้งกับใคร แม้จะถูกตำหนิโดยไม่จำเป็นหรือไม่เป็นจริง

2.4 ขาดความเชื่อมั่นในตัวเองเช่นต้องการคำชมเชยและคำแนะนำมากเกินไป ความจำเป็นคอยพึ่งผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา เรียกร้องความสนใจจากผู้อื่นอย่างมากการกระทำผิดระเบียบวินัยของนักเรียนจะมีขึ้นทุกโรงเรียนและลักษณะของการกระทำผิดความผิดนั้นก็ให้คล้าย ๆ กัน

จากการศึกษาประเภทของระเบียบวินัยข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ระเบียบวินัยนั้นจะสามารถจัดจำแนกออกเป็น 2 ประเภท ประกอบด้วย

1. ระเบียบวินัยที่เกิดขึ้นภายในเป็นกระบวนการหรือวิธีการที่ใช้ในการควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เคารพปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับของสังคมรู้จักใช้สิทธิและหน้าที่ซึ่งต้องเกิดขึ้นโดยไม่มีสภาพของการบังคับเพื่อให้จำยอมในการประพฤติหรือการปฏิบัตินั้น จึงจะถือว่าเป็นระเบียบวินัยที่เกิดขึ้นภายใน

2. ระเบียบวินัยที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกมีส่วนทำให้เกิดการประพฤติปฏิบัติขึ้นอาจโดยหมู่คณะ ชุมชน หรือกระทั่งสังคมซึ่งระเบียบวินัยประเภทนี้ ถือได้ว่าเป็นระเบียบวินัยที่ไม่สามารถเกิดขึ้นอย่างถาวรได้ หากสภาพของการบังคับหรืออิทธิพลจากปัจจัยภายนอกลดน้อยลง โอกาสที่พฤติกรรมของความไม่มีระเบียบวินัยย่อมอาจเกิดขึ้นได้

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวินัยนักเรียน

1. ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมอเรอร์ (Mowrer)

ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมอเรอร์ (Mowrer, 1950) ซึ่งกล่าวว่า เป็นการเกิดวินัยในตนเองของบุคคลนั้น นักจิตวิทยาทั้งหลายเชื่อว่า จะต้องมึพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรกเกิดจนกระทั่งเติบโตขึ้นมา สิ่งสำคัญคือความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูอันจะเป็นทางนำไปสู่ความสามารถในการให้รางวัลตนเองหรือความสามารถควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น ซึ่งเมอเรอร์ได้อธิบายว่า ทารกหรือเด็กจะต้องเรียนรู้จากผู้เลี้ยงดูตน โดยที่การเรียนรู้นี้จะเกิดในภาพอันเหมาะสมเท่านั้น การเรียนรู้ของทารกหรือเด็กนี้จะเกิดขึ้นหลายระดับ และมีขั้นตอนดังต่อไปนี้บุคคลที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของทารกหรือเด็กคือบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู

ซึ่งเป็นผู้ที่บำบัดความต้องการของทารก เช่น หิวก็ได้ดื่มนม ร้อนก็ได้อาบน้ำ ยุงกัดก็มีผู้บดให้ ฯลฯ เมื่อทารกได้รับการบำบัดความต้องการก็จะรู้สึกสบาย พอใจและมีความสุขความรู้สึกของทารกนี้จะรุนแรงมาก และคิดตรึงอยู่ในสำนึกของทารกไปจนเติบโตขึ้น การที่ทารกได้รับการบำบัดความต้องการจนรู้สึกสบาย พอใจและมีความสุขนั้น สิ่งที่เกิดควบคู่กับเหตุการณ์นี้อยู่เสมอทุกครั้งก็คือ การปรากฏตัวของบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูในขณะที่มาปรนนิบัติเด็ก การบำบัดความต้องการของเด็กกับบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูเป็นสิ่งควบคู่กันเสมอในการรับรู้ของเด็กจึงถ่ายทอดมายังบิดามารดา ทำให้การปรากฏตัวของบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูก่อให้เกิดความพอใจและความสุขแก่เด็กได้ เด็กจึงเกิดความรักและพอใจในบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูตน ซึ่งเมอเรอร์เชื่อว่า การรักและพอใจบิดามารดานั้นจะต้องเกิดจากการเรียนรู้เช่นนี้โดยมีความสุข ความพอใจที่ได้รับการบำบัดความต้องการมาก่อน ถ้าไม่มีเหตุการณ์เช่นนี้ในเด็ก เช่น เมื่อหิวก็ไม่ได้กิน หรือได้กินนมไม่หิว เด็กก็จะไม่เกิดความพอใจ เด็กก็จะไม่มีรากฐานในการที่จะเรียนรู้ที่จะรักและพอใจบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูตน นั่นก็คือบุคคลที่สำคัญต่อการเรียนรู้เริ่มแรกของทารกหรือเด็กก็คือบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู ซึ่งอาจจะเป็นบิดามารดาหรือผู้อื่นก็ได้

ความรักและความผูกพันของเด็กก็นำไปสู่การปฏิบัติตามคำอบรมสั่งสอน หรือ การเลียนแบบผู้ที่ตนรักและพอใจ กล่าวคือ จากความรักและพอใจของเด็กที่มีต่อบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู จึงทำให้เมื่อบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูมีการอบรมสั่งสอนเด็กหรือมีการกระทำ หรือ พูดยาอย่างใดก็จะเกิดการทำตามหรือเลียนแบบคำพูด หรือการกระทำตามที่บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูสั่งสอน หรือตามที่เห็นบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูกระทำ ซึ่งการกระทำของเด็กเช่นนี้จะทำให้เขาเกิดความสุขความพอใจได้เอง อันเป็นลักษณะการให้รางวัลและชมเชยตนเองโดยบุคคลไม่ได้หวังผลจากภายนอก การเลียนแบบผู้เลี้ยงดูตนของเด็กจะทำทั้งที่ดีและไม่ดีเท่า ๆ กันตราบเท่าที่ลักษณะนั้นเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักและพอใจ เช่น ถ้าเด็กเห็นผู้เลี้ยงดูสูบบุหรี่เสมอเมื่อเด็กสูบบุหรี่บ้างก็จะมีความสุขความพอใจ เพราะเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักตนพอใจมาก่อน ความสามารถในการให้รางวัลตนเองนี้ เมอเรอร์เชื่อว่าเป็นลักษณะที่แสดงถึงการบรรลุนิติภาวะทางจิตของบุคคลนั้น โดยจะปรากฏขึ้นในเด็กปกติที่อายุประมาณ 8-10 ขวบ และจะพัฒนาต่อไปจนสมบูรณ์ เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ฉะนั้นผู้ที่บรรลุนิติภาวะทางจิตอย่างสมบูรณ์ จึงเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะควบคุมตนให้ปฏิบัติตามอย่างมีเหตุผลในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ในการโต้ตอบเมื่อเกิดความคับข้องใจ เมื่อเกิดความกลัว ในการมีความรักและในการมีอารมณ์ต่าง ๆ ฯลฯ ส่วนผู้ที่ขาดวินัยในตนเองหรือขาดการควบคุมตนเองก็เพราะไม่ได้ผ่านการเรียนรู้ตั้งแต่วัยทารก จึงกลายเป็นบุคคลที่ขาดความยับยั้งชั่งใจในการกระทำและกลายเป็นผู้ทำผิด กฎเกณฑ์และกฎหมายของบ้านเมืองอยู่เสมอ ในรายที่รุนแรงอาจกลายเป็นอาชญากรเรื้อรังหมดโอกาสที่จะแก้ไข

จากการศึกษาทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมอเรอร์ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การเกิดวินัยในตนเองของบุคคลนั้น เชื่อว่าจะต้องมีพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรกเกิดจนกระทั่งเติบโตขึ้นมา สิ่งสำคัญคือ ความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูอันจะเป็นทางนำไปสู่ความสามารถในการให้รางวัลตนเอง หรือความสามารถในการควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น

2. ทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือการมีวินัยในตนเองของ เพค และแฮวิกเฮิสต์ (Peck and Havighurst)

ทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือการมีวินัยในตนเองของ เพค และแฮวิกเฮิสต์ (Peck & Havighurst, 1960) โดยเชื่อว่า การควบคุมของอีโก (Ego-Control) และการควบคุมของซูเปอร์อีโก (Super Ego-Control) ร่วมกันช่วยให้เกิดความต้องการแสดงพฤติกรรมเพื่อผู้อื่นอย่างสมเหตุสมผล นักทฤษฎีทั้งสองเห็นว่าพลังควบคุมของอีโกและซูเปอร์อีโกในบุคคลจะมีมากหรือน้อยก็ได้ และบุคคลแต่ละคนจะมีพลังควบคุมของอีโกและซูเปอร์อีโกในระดับที่ไม่เท่ากัน อันเนื่องมาจากการได้รับความรู้ทางจริยศึกษาที่ทำให้ทราบถึงผลที่จะเกิดจากการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ในแต่ละบุคคลจะมีระดับไม่เท่ากัน ซึ่งจะส่งผลไปยังการมีวินัยในตนเอง หรือการควบคุมของอีโกและซูเปอร์อีโกที่ต่างระดับกัน ดังนั้น นักทฤษฎีทั้งสองจึงได้จำแนกลักษณะของบุคคลออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

2.1 พวกปราศจากจริยธรรม (Amoral person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโกและซูเปอร์อีโกที่น้อยมาก โดยบุคคลจะเป็นผู้ที่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางและเห็นแก่ตัวฝ่ายเดียว โดยที่ไม่เรียนรู้ที่จะให้แก่ผู้อื่น เป็นผู้ที่ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ และจะกระทำการต่าง ๆ อย่างไม่ไตร่ตรอง บุคคลประเภทนี้ถูกควบคุมโดยความเห็นแก่ตัวของตนเองและเป็นผู้ขาดวินัยในตนเองหรือมีน้อยมาก

2.2 พวกเอาแต่ได้ (Expedient person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโกน้อย แต่พลังควบคุมของซูเปอร์อีโกมีมากขึ้น แต่ก็ยังจัดอยู่ในประเภทปานกลางค่อนข้างน้อย บุคคลประเภทนี้จะยังยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และกระทำทุกอย่างเพื่อความพอใจและผลได้ของตนเอง เป็นคนที่ไม่จริงใจจะยอมอยู่ใต้การควบคุมของผู้มีอำนาจถ้าจะทำให้เขาได้รับผลที่ต้องการได้ เป็นผู้ที่วินัยในตนเองน้อย ลักษณะนี้จะปรากฏตั้งแต่วัยเด็กตอนต้นและในคนบางประเภทจะติดตัวไปจนตลอดชีวิต

2.3 พวกคล้อยตาม (Conforming person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโกน้อยเหมือนคน 2 ประเภทแรก แต่มีพลังควบคุมของซูเปอร์อีโกมากกว่า คือ อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก คนพวกนี้จะยึดพวกพ้องเป็นหลัก และคล้อยตามผู้อื่น โดยไม่ต้องไตร่ตรอง บุคคล

ประเภทนี้อยู่ภายใต้การควบคุมของสังคมและกลุ่ม เป็นผู้มีวินัยในตนเองระดับปานกลาง แต่ไม่แน่นอน

2.4 พวกตั้งใจจริงแต่ขาดเหตุผล (Irrational conscientious person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโกปานกลาง แต่มีพลังควบคุมของซูเปอร์อีโกมาก จนเป็นผู้ที่ยอมรับกฎเกณฑ์และค่านิยมทางสังคมเข้าไปเป็นลักษณะของตนเองจะเป็นผู้ที่ทำตามกฎเกณฑ์และกฎหมายอย่างยึดมั่นและมีศรัทธา เป็นผู้ที่ถูกควบคุมโดยค่านิยมและปทัสถานของสังคม เป็นผู้มีวินัยในตนเองค่อนข้างมากแต่ยังไม่สมบูรณ์ บุคคลประเภทนี้จะทำตามกฎอย่างเคร่งครัด โดยเห็นว่ากฎเกณฑ์นั้นเป็นของศักดิ์สิทธิ์ แม้จะก่อให้เกิดผลเสียแก่ผู้อื่นก็ไม่สนใจ บุคคลประเภทนี้จะเป็นหลักของชุมชน เพราะมีความมั่นคงในความเชื่อและการกระทำ คนอื่นเห็นได้ง่าย แต่การขาดความยืดหยุ่นอย่างมีเหตุผลของคนประเภทนี้จึงยังเป็นคนประเภทที่ไม่สมบูรณ์ทางจริยธรรม

2.5 พวกเห็นแก่ผู้อื่นอย่างมีเหตุผล (Rational altruistic person) คือ บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโกมากและพลังควบคุมของซูเปอร์อีโกก็มากด้วย จนเกิดสมดุลระหว่างการปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ของสังคมและความสมเหตุสมผลโดยเห็นแก่ผู้อื่นทั่วไปเป็นหลัก บุคคลประเภทนี้มีความสามารถควบคุมตนเองอย่างมีเหตุผล มิได้ตกอยู่ในอิทธิพลของกลุ่มในสังคมหรืออยู่ใต้อิทธิพลของกฎเกณฑ์อย่างปราศจากเหตุผล เป็นผู้มีวินัยในตนเองสูงมากจะเป็นผู้ที่ตระหนักถึงผลของการกระทำของตนต่อผู้อื่น ก่อนจะทำอะไรต้องพิจารณาอย่างมีเหตุผลเพื่อผู้อื่น พร้อมทั้งจะร่วมมือกับสังคม มีความรับผิดชอบและให้ความเคารพเพื่อนมนุษย์โดยทั่วไป มีความต้องการที่จะเสียสละและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม บุคคลประเภทนี้มีไม่มากนักในแต่ละสังคม แต่นักทฤษฎีทั้งสองเชื่อว่าเป็นบุคลิกภาพที่พัฒนาถึงขีดสุดของมนุษย์

จากการศึกษาทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือการมีวินัยในตนเองของ เพค และ แฮวิกเฮิสต์ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การเกิดวินัยตามทฤษฎีของ เพคและแฮวิกเฮิสต์นั้น จะใช้ความรู้ทางจริยธรรมมาช่วยในการสร้างพลังควบคุมอีโกและพลังควบคุมของซูเปอร์อีโกให้ได้ระดับเหมาะสม ซึ่งจะเริ่มในเด็กเป็นต้นมา จนกระทั่งสามารถพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะทางจิตที่สมบูรณ์ คือ มีการควบคุมตนเองหรือมีวินัยในตนเองอย่างเหมาะสม

3. ทฤษฎีควบคุม (Control theory)

ทฤษฎีควบคุมเป็นอีกทฤษฎีหนึ่งที่ทำให้แนวคิดในการฝึกวินัยทฤษฎีนี้ก่อตั้งขึ้นบนพื้นฐานของโปรแกรมการฝึกวินัยที่ประสบความสำเร็จตามความคิดของกลาสเซอร์ (Glasser, 1990) ซึ่งกล่าวว่า เด็กไม่สามารถถูกควบคุมโดยผู้ใหญ่ได้การบังคับให้เด็กทำในสิ่งที่เด็กไม่ต้องการทำ จะไม่เกิดประโยชน์อะไรเลยเพราะเขาจะไม่เห็นความสำคัญในสิ่งที่เขาถูกบังคับให้ทำวิธีการหนึ่ง

ที่จะลดความรู้สึกคับข้องใจและความเบื่อหน่ายจากการถูกบังคับการทำให้เขาเรียนรู้งานตรงกับความต้องการของเขาซึ่งสามารถทำได้โดยประเมินความใจของเขาแล้วกำหนดให้ทำงานที่ตรงกับ ความสนใจฝึกให้เขารู้จักการวางแผนการทำการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชั้นเรียน หรือ กิจกรรมอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับเหตุการณ์ใน โลกภายนอกอีกวิธีหนึ่งที่จะบรรเทาความรู้สึกดังกล่าว คือ การให้อำนาจเขาที่จะกำหนดการกระทำและรับผิดชอบต่อการกระทำของเขามากกว่าที่จะใช้อำนาจบังคับให้เขาต้องทำลักษณะของครูที่ใช้อำนาจมากในการบังคับเด็ก กลาสเซอร์ เรียกลักษณะนี้ว่า ผู้จัดการที่เป็นเจ้านาย (Boss manager) ส่วนลักษณะของครูที่ใช้อำนาจน้อย ในการบังคับเด็ก กลาสเซอร์ เรียกลักษณะนี้ว่า ผู้จัดการแบบผู้นำ (Lead manager) การฝึกวินัย ตามทฤษฎีนี้ครูควรจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนทั้ง 5 คือ

- 3.1 พัฒนากิจกรรมของโรงเรียนให้สอดคล้องเหมาะสมกับความสนใจของเด็ก
- 3.2 แสดงให้เด็กเห็นถึงความคาดหวัง
- 3.3 ถามเด็กว่าลองพิจารณาดูซิว่างานที่เราทำนั้นเราได้ทำอย่างดีที่สุดหรือไม่
- 3.4 ในช่วงแรกคอยเป็นผู้อำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำ
- 3.5 เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นต้องร่วมกับเด็กในการแก้ปัญหาเพื่อให้การทำกิจกรรมนั้น

ดำเนินต่อไป

จากการศึกษาทฤษฎีควบคุม (Control theory) ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า เป็นทฤษฎีที่ยืนอยู่บนพื้นฐานข้อตกลงที่ว่ามนุษย์เรานั้นพยายามที่จะควบคุมพฤติกรรมและการดำเนินชีวิตของตนเอง เพื่อที่จะได้รับความพึงพอใจครูต้องพยายามเข้าใจความต้องการของเด็กแต่ละคนเพื่อที่จะให้คำแนะนำเด็กในแนวทางซึ่งจะนำไปสู่การมีพฤติกรรมในการควบคุมตนเองได้มากขึ้น

4. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg's moral development Theory)

ตามแนวคิดของโคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976, อ้างถึงใน พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุษย์, 2553, หน้า 73-74) โคลเบอร์กได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Pre-conventional level) เป็นขั้นเริ่มมีจริยธรรมของเด็ก อายุ 2-12 ปี พฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลจะขึ้นอยู่กับเหตุผลที่ผู้มีอำนาจกำหนดให้ หรือเพื่อผลประโยชน์ของตนเองเป็นใหญ่จะใช้การลงโทษและรางวัลเป็นการตัดสินความถูกผิด ไม่คำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับผู้อื่นแบ่งพัฒนาการทางจริยธรรม เป็น 2 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นจริยธรรมของผู้อื่น (Heteronomous morality) เป็นขั้นหลบหลีกการลงโทษจะเคารพ และทำตามกฎเกณฑ์หรือคำสั่งของผู้ใหญ่ เพื่อหลีกเลี่ยงการลงโทษการตัดสินว่าพฤติกรรมใดถูก หรือผิด ขึ้นอยู่กับผู้มีอำนาจเหนือพฤติกรรมของตนกำหนดเช่นบิดามารดาหรือครูอาจารย์

ขั้นที่ 2 ขั้นผลประโยชน์ของตนเป็นใหญ่ (Individualism and instrumental purpose and exchange) เป็นขั้นแสวงหารางวัลเด็กจะทำพฤติกรรมที่ดึงมาทำตามคำสั่งและกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนต้องการและขึ้นอยู่กับรางวัลหรือสิ่งของที่ตนจะได้รับ เช่น ทำดี เพราะต้องการคำชมเชย หรือได้รับสิ่งของรางวัลเป็นการตอบแทน

2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional level) มีอายุประมาณ 12 ปี ขึ้นไป เป็นขั้นเริ่มมีจริยธรรมตามกฎและประเพณีนิยมของสังคมหรือของกลุ่มเริ่มใช้กฎเกณฑ์กำหนดความถูกต้อง ความดีไม่ยอมทำผิด เพราะต้องการให้กลุ่มหรือสังคมยอมรับแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 3 ขั้นใช้การยอมรับของสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ (Mutual interpersonal expectations relationships and interpersonal conformity) เด็กจะทำตามความเห็นชอบของกลุ่ม ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคมหรือทำตามแบบฉบับของสังคมเพื่อต้องการการยอมรับของกลุ่มหรือสังคม

ขั้นที่ 4 ขั้นใช้ระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ของสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ (Social system and conscience) เป็นขั้นที่เด็กจะทำตามหน้าที่ของสังคมใช้กฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนและประเพณีของสังคมที่กำหนดไว้เป็นเกณฑ์ในการดำเนินชีวิตปฏิบัติหน้าที่ตามค่านิยมและกฎเกณฑ์ของสังคมเช่นไม่ฆ่าสัตว์เพราะผิดศีลลูกผู้ชายต้องบวชเรียน เป็นต้น

3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์สังคม (Post conventional level) มีอายุประมาณ 20 ปี ขึ้นไป ระยะนี้พฤติกรรมทางจริยธรรมขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสังคมสิ่งที่จะต้องดึงมาคือสิ่งที่คนในสังคมส่วนมากยอมรับและจากการเรียนรู้ในการเป็นสมาชิกของสังคมทำให้บุคคลพัฒนาสิ่งที่ได้ด้วยตนเอง แบ่งเป็น 2 ขั้น ได้แก่

ขั้นที่ 5 ขั้นใช้สัญญาสังคมและสิทธิส่วนบุคคลเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ (Social contract or utility and individual rights) การตัดสินใจทำสิ่งที่ถูกที่ควรเกิดจากการตกลงกันของบุคคลในสังคมเป็นการปฏิบัติตามสัญญาสังคมเพื่อประโยชน์สุขของทุกคนในสังคม และเพื่อพิทักษ์สิทธิของทุกคนในสังคมการเข้าใจว่าบุคคลในสังคมต่างมีค่านิยมและความเห็นแตกต่างกันตระหนักในค่านิยมและสิทธิของแต่ละคนก่อนที่จะเข้าสู่สัญญาของสังคม

ขั้นที่ 6 ขั้นใช้หลักการจริยธรรมที่เป็นสากลเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ (Universal ethical principle) การตัดสินใจทำสิ่งที่ถูกที่ควรมาจากการปฏิบัติตามความถูกต้องหรือหลักการที่เป็นสากลเป็นความถูกต้องที่ได้รับการยอมรับจากคนส่วนมากทั่วโลกและทุกสังคม เช่น ความเสมอภาคสิทธิของมนุษย์และการเคารพในศักดิ์ศรีของมนุษย์ เป็นต้น

ต่อมา โคลเบอร์ค (Kohlberg, 1976 อ้างถึงใน พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, 2553) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าอย่างต่อเนื่องในปี ค.ศ. 1983 จึงได้พัฒนาการทางจริยธรรมอีก 1 ขั้น คือ

ขั้นที่ 7 ขั้นจริยธรรมของผู้สูงอายุ (The cosmic perspective) โดยเชื่อว่า เมื่อบุคคลเข้าสู่วัยสูงอายุ บุคคลจะพัฒนาความงอกงามในจิตใจของตน (Spiritual growth) จะเลิกมุ่งหวังสิ่งตอบแทนในการกระทำเพราะการถึงจุดหมายปลายทางของชีวิตการกอบโกยการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนจะลดน้อยลงจะเริ่มเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อคนอื่นและทำความดีโดยไม่หวังผลตอบแทนคำนึงถึงแต่ความสบายใจความสุขสงบในบั้นปลายชีวิตเท่านั้น

จากการศึกษาทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ โคลเบอร์ก ผู้วิจัยสามารถสรุปทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ โคลเบอร์ก ได้ว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลจะเกิดขึ้นเป็นลำดับขั้น โดยเริ่มจากขั้นแรกก่อนแต่ระยะเวลาในการอยู่ในแต่ละระยะนั้นจะแตกต่างกันแล้วแต่บุคคลหรือบางคนอาจอาจอยู่ในขั้นที่คาบเกี่ยวกันก็ได้ พัฒนาการทางจริยธรรมจะดำเนินไปเช่นเดียวกับพัฒนาการทางความคิดและเหตุผลโดยจะค่อยๆมีการเปลี่ยนแปลงในการแยกแยะถึงผลดี-ผลเสีย แล้วนำไปก่อให้เกิดการจัดระบบใหม่ที่น่าไปสู่การสร้างสมดุลของเหตุผลและการกระทำในที่สุด

5. ทฤษฎีความขัดแย้งของ แมรี พาร์เกอร์ (Mary parker)

ทฤษฎีความขัดแย้ง พาร์เกอร์ (Parker, 1977) ได้เสนอ แนวทางในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลในองค์กร ไว้เป็น 4 แนวทาง ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปกครองนักเรียน ดังนี้

5.1 Domination คือ การใช้กำลังที่เหนือกว่าเข้าบังคับให้ยอมทำตาม เช่น การริบของเล่นเมื่อนักเรียนนำชิ้นมาเล่นในเวลาเรียน และจะคืนให้เมื่อทำงานเสร็จ หรือเรียนเสร็จแล้ว

5.2 Compromise คือ การไกล่เกลี่ยประนีประนอมให้ยอมความ โดยใช้เหตุผลต่าง ๆ เช่น เมื่อนักเรียนทะเลาะวิวาทกัน ควรชี้แจงให้แต่ละฝ่ายสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบของตน ให้รู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน

5.3 Integration คือ บูรณาการประสานประโยชน์โดยการเสนอข้อแลกเปลี่ยน โดยการที่ครูยอมให้สิ่งทีนักเรียนต้องการเป็นการแลกเปลี่ยนกับสิ่งที่ครูต้องการ เป็นการพบกันคนละครึ่งทาง เช่น ถ้านักเรียนทำตัวเรียบร้อยหรือทำงานเสร็จเร็วครูจะเล่นิทานให้ฟัง

5.4 Avoid คือ การนิ่งเฉยไม่สนใจอะไรให้เวลาเป็นตัวสลายปัญหาไปเอง เช่น การที่นักเรียนบางคนทำตัวเกเรเพื่อเรียกร้องความสนใจ แต่ครูกลับทำเฉยพฤติกรรมนั้นก็จะหายไปเอง

จากการศึกษาทฤษฎีความขัดแย้งของ แมรี พาร์เกอร์ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการแก้ปัญหาที่มีวิธีที่หลากหลายและแตกต่างกันไปแล้วแต่สถานการณ์ ซึ่งท้ายที่สุดแล้วต้อง

ให้ทุกคนรู้จักการให้อภัยและยอมรับซึ่งกันและกันและอยู่ร่วมกัน โดยครูเป็นผู้วางเกณฑ์ เพื่อลดพฤติกรรมไม่ดีเพื่อไม่ให้เกิดขึ้น

6. ทฤษฎีการปรับพฤติกรรม (Behavior modification theory)

ทฤษฎีการปรับพฤติกรรม (Skinner, 1974, p. 124, อ้างถึงใน สุเทพ แสงธรรม, 2553, หน้า 22-23) ทฤษฎีนี้ประยุกต์มาจากทฤษฎีการวางเงื่อนไขวิบาकरण (Operant conditioning) ที่อธิบายหลักการเรียนรู้ว่า มนุษย์สามารถพัฒนาตนเองได้โดยอาศัยหลักการปรับพฤติกรรม ซึ่งจะเจาะจงเฉพาะกระบวนการเรียนรู้แบบการกระทำ อันเป็นการเรียนรู้แบบการกระทำ อันเป็นการเรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก จะมีผลในการกำหนดถึงการแสดงพฤติกรรมในอนาคต พฤติกรรมที่แสดงออกแล้วได้รับผลที่พึงพอใจ จะมีแนวโน้มให้เกิดพฤติกรรมนั้นอีก ความพึงพอใจดังกล่าวเป็นผลมาจากการเสริมแรง

6.1 วิธีเสริมแรง ที่ใช้กันทั่วไป เช่น การชมเชย การพูดคุยยกย่อง การยอมรับ การให้คะแนน ตลอดจนการให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เขาสนใจในการทำงานเดียวกันพฤติกรรมที่แสดงออกแล้ว ได้รับผลที่ไม่พึงพอใจพฤติกรรมนั้นจะไม่เกิดขึ้นซ้ำ เช่น นักเรียนสามคนร่วมวงสนทนากัน ถ้าในขณะที่คนหนึ่งกำลังพูดสองคนไม่สนใจฟังข้ามไปพูดกันเอง นักเรียนคนแรกจะหยุดพูดทันทีเพราะเกิดความไม่พึงพอใจ

6.2 การลงโทษ เป็นการให้สิ่งที่ไม่พึงพอใจเพื่อหยุดยั้งหรือระงับพฤติกรรม เช่น นักเรียนไม่ส่งการบ้าน ครูลงโทษโดยการเขียนติ พฤติกรรมไม่ส่งการบ้านจะลดลง

การเสริมแรงและการลงโทษเป็นวิธีการปรับพฤติกรรม ถ้าต้องการให้เกิดพฤติกรรมใดก็ใช้วิธีเสริมแรง และถ้าไม่ต้องการให้เกิดพฤติกรรมใดก็ใช้วิธีลงโทษ

ขั้นตอนการปรับพฤติกรรมโดยใช้กิจกรรม ดังต่อไปนี้

1. กำหนดพฤติกรรมที่พึงประสงค์
2. สำรวจพฤติกรรมที่ทุกคนสนใจ เพื่อจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ

มีความสนุกสนานและเกิดความสำเร็จ

3. กำหนดตัวเสริมแรง

การปรับพฤติกรรมมีความเหมาะสมกับการปลูกฝังวินัย ดังนี้

1. การปรับพฤติกรรม สามารถปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของบุคคลให้เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ เช่น การปรับพฤติกรรมของคนที่พูดคำหยาบคาย ให้เป็นคนที่มีบุคลิกภาพเรียบร้อยหรือปรับจากคนที่ไม่มีวินัยให้เป็นคนที่มีวินัยในตนเองมากขึ้น

2. การปรับพฤติกรรมที่วัตถุประสงค์ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือพัฒนาให้บุคคลมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์โดยตรง จึงเป็นวิธีการที่เน้นภาคปฏิบัติและช่วยเสริมให้

การปลูกฝังจริยธรรมโดยวิธีกระจำนาคานิยม และวิธีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม บรรลุเป้าหมายในการแสดงออกเป็นพฤติกรรมเชิงจริยธรรมมากขึ้น

3. การปรับพฤติกรรมไม่จำเป็นต้องปรับพฤติกรรมโดยตรง เพราะเป็นวิธีที่ฝึกอบรมให้ผู้สนใจสามารถเข้าใจ และทำหน้าที่เป็นผู้ปรับพฤติกรรมได้ จึงเพิ่มจำนวนผู้รับผิดชอบการปลูกฝังจริยธรรมโดยวิธีการปรับพฤติกรรมได้ตามความจำเป็น

4. การปรับพฤติกรรมมีวัตถุประสงค์ให้บุคคลปรับพฤติกรรมตนเอง หรือควบคุมตนเองให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จึงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมซึ่งมุ่งให้ทุกคนตระหนักในการทำความคิดด้วยตนเอง

จากการศึกษาทฤษฎีการปรับพฤติกรรม สรุปได้ว่า วิธีการของวิธีนี้ตั้งอยู่บนความเชื่อว่าพฤติกรรมของคนเราถูกควบคุมโดยเงื่อนไขการเสริมแรงและเงื่อนไขการลงโทษ วิธีการปลูกฝังจริยธรรมตามแนวคิดนี้หากต้องการปลูกฝังพฤติกรรมใดก็ต้องจัดเงื่อนไขเพื่อให้ผู้กระทำพฤติกรรมนั้นได้รับแรงเสริม และหากต้องการลดพฤติกรรมใดก็ต้องจัดเงื่อนไขเพื่อให้ผู้กระทำพฤติกรรมนั้นไม่ได้รับแรงเสริม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำผิดวินัยนักเรียน

การกระทำผิดวินัยเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ก่อให้เกิดผลเสียแก่ผู้กระทำผิด และยังส่งผลกระทบต่อผู้อื่นองค์กรและสังคมซึ่งการกระทำผิดวินัยของนักเรียนเป็นปัญหาสำคัญที่ครู อาจารย์ บิดามารดา และบุคคลที่เกี่ยวข้องจะต้องทำความเข้าใจและศึกษาสาเหตุของการกระทำผิดวินัยของนักเรียนเราต้องยอมรับว่าทั้งในอดีตและปัจจุบันสังคมไม่อาจตอบสนองความต้องการของทุกคน ด้วยเหตุนี้การกระทำที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขของสังคมที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอปัญหาสำคัญของการขาดระเบียบวินัยของสังคมมักปรากฏออกมาในลักษณะทำความความสกปรกและความเสียหายแก่สาธารณะ การไม่เคารพกฎเกณฑ์ของสังคม การใช้คำสั่งและความรุนแรงมากกว่าการใช้เหตุผลการทะเลาะวิวาทการก่ออาชญากรรมในสังคมโรงเรียนนั้นการขาดระเบียบวินัยของนักเรียนมักออกมาในรูปแบบของการขาดเรียนมาสายหนีเรียน การแต่งกายการประพฤติไม่เหมาะสมขาดคุณธรรมจริยธรรม การมั่วสุมในสถานที่อันไม่สมควร กิริยามารยาทเป็นต้นสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทุกฝ่ายจะต้องรับผิดชอบควรตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนในการร่วมมือกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น (สมพงษ์ บุญญา, 2555, หน้า 29)

กอร์ดัน (Gorton, 1983) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการทำผิดวินัยของนักเรียนไว้ดังนี้

1. ปัญหาที่มีสาเหตุมาจากโรงเรียน ได้แก่

1.1 การสอนไม่ดี

- 1.2 จัดหลักสูตรไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน
 - 1.3 ตารางสอนไม่ยืดหยุ่น
 - 1.4 โปรแกรมการเรียนการสอนและโปรแกรมอื่น ๆ ไม่ปรับให้เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ความสามารถของนักเรียน
 2. ปัญหาที่มีสาเหตุมาจากตัวนักเรียนเอง ได้แก่
 - 2.1 นักเรียนไม่เข้าใจกฎระเบียบต่าง ๆ
 - 2.2 นักเรียนไม่เข้าใจเหตุผลของการมีระเบียบต่าง ๆ
 - 2.3 พื้นฐานการศึกษาของนักเรียนไม่ดี
 - 2.4 การไม่รู้จักเลือกคบเพื่อน
 - 2.5 นักเรียนมีเรื่องกระทบกระทั่งกันทางจิตใจ
 - 2.6 นักเรียนมีความรู้สึกขัดแย้งกับครู
 3. ปัญหาเกี่ยวกับสภาพสิ่งแวดล้อมทั้งที่บ้านและชุมชน ได้แก่
 - 3.1 สภาพการใช้อำนาจของบุคคลและความสัมพันธ์ภายในบ้านไม่ดี
 - 3.2 บ้านอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการก่ออาชญากรรมบ่อย ๆ
 - 3.3 นักเรียนมีภาระต้องรับผิดชอบมากหรือต้องทำงานดึกเกินไป
 4. ปัญหาที่เกิดจากโรงเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน ได้แก่
 - 4.1 วิชาที่จัดให้เรียนยากหรือง่ายเกินไป
 - 4.2 วิชาที่ทางโรงเรียนจัดให้เรียนไม่ตรงกับความต้องการ หรือขาดความสนใจของนักเรียน
 - 4.3 การมอบหมายงานให้นักเรียนทำในชั้นอาจจะหนักเกินไป หรือเบาเกินไป
 - ครูอธิบายไม่ชัดเจน
 - 4.4 เนื้อหาและกิจกรรมที่จัดไม่เหมาะสม
 - 4.5 การจัดที่นั่งเรียนไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี
 - 4.6 ไม่มีการสอนซ่อมเสริมสำหรับเด็กที่เรียนอ่อน
 - 4.7 ทักษะคติของครูต่อนักเรียนอาจจะเป็นไปในทางที่ไม่ดี ขาดความอบอุ่น
 - และที่พึง
 - 4.8 การประเมินผลขาดความยุติธรรม
- ภักดี เออราชกูร์ (2551, หน้า 17-18) ได้สรุป สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาทางวินัยของนักเรียน ได้แก่

1. สภาพตัวนักเรียนที่ขาดความอบอุ่น พิกัดและสภาพของจิตใจที่อาจได้รับผลกระทบกระเทือน
2. สภาพครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู การขัดเกลานิสัย ตลอดจนบ้านแตกหรือบิดามารดาอยู่ห่าง
3. ปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่ดี ชุมชนแออัด หรือระดับการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว
4. สภาพทางสังคม ได้รับการถ่ายทอดวัฒนธรรมตะวันตกมากเกินไป หรือเกิดการลอกเลียนแบบ
5. ครูไม่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนในด้านต่างๆ เช่น การพูด การแต่งกาย การอบรมนักเรียน การเรียนการสอน เป็นต้น

เกษร วุฒิสินธ์ (2552, หน้า 12) สรุปว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาทางวินัยของนักเรียนมีดังนี้

1. สาเหตุจากตัวนักเรียน อาจเป็นนักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบตามใจไม่เคยได้รับการฝึกฝนให้มีวินัยในตนเองจึงกลายเป็นคนที่มีนิสัยก้าวร้าวหรือไม่รับผิดชอบ
2. สาเหตุจากตัวครู ครูไม่ปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอเมื่อเห็นนักเรียนทำผิดก็ไม่ตักเตือน ทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการมีระเบียบวินัย
3. สาเหตุจากการบริหารภายในโรงเรียน โรงเรียนมีนโยบายในเรื่องอื่นที่เด่นชัดแต่ไม่ได้เน้นเรื่องของระเบียบวินัยหรือการจัดชั้นเรียนที่แยกเด็กตามผลการเรียนจะทำให้เด็กที่เรียนอ่อนรู้สึกมีปมด้อยก็อาจทำให้ต้องการแสดงความเด่นในทางที่ผิดจึงมีการทำผิดวินัยเกิดขึ้น
4. สาเหตุจากกลุ่มเพื่อนหากเด็กคบเพื่อนที่ไม่ดีไม่มีวินัยแห่งตนก็อาจชักจูงการทำผิดระเบียบวินัยกันได้
5. สาเหตุจากสภาพแวดล้อมอื่นเช่น ครอบครัวมีฐานะยากจนหรือมีที่อาศัยในแหล่งเสื่อมโทรมมีความเป็นอยู่ท่ามกลางผู้ที่ไม่มีระเบียบวินัยเด็กอาจติดนิสัยเหล่านี้มาใช้ที่โรงเรียน

ประไพศิลป์ ศรีณรงค์ฤทธิ์ (2552, หน้า 33) ได้ศึกษา การพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 2 ได้กล่าวถึง สาเหตุของการขาดระเบียบวินัยไว้ดังนี้

1. เกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง เช่น มีความผิดปกติทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และความรู้สึขาดความมั่นใจในตนเอง
2. เกี่ยวกับเพื่อน เช่น เพื่อนฝูงชักชวนกันก่อเรื่องทะเลาะวิวาท หรือสร้างบรรยากาศให้เกิดความตึงเครียดขึ้นในโรงเรียน

3. เกี่ยวกับครู เช่น ทักษะคติของครูที่มีต่อนักเรียน ซึ่งอาจเป็นไปในทางที่ไม่ดีตลอดเวลา จนเป็นสาเหตุให้นักเรียนไม่มีความสุขในโรงเรียน สภาพทั่ว ๆ ไปในโรงเรียน วิธีสอนของครู ความเข้าใจวิชาที่ครูสอน และความแตกแยกในหมู่ครูที่นักเรียนสังเกตเห็น

4. เกี่ยวกับทางบ้าน หรือสภาพแวดล้อม เช่น ทางบ้านมีภูมิหลังไม่ดี สังคมรอบ ๆ บ้านไม่ดี ทำให้นักเรียนไม่ดีไปด้วย

5. สภาพสังคมโดยรวมของบ้านเมือง ซึ่งอยู่ในสภาพที่ไม่ดี ก็มีผลทำให้นักเรียนไม่ดีไปด้วย นั่นคือ มีตัวอย่างของผู้ใหญ่ที่ขาดระเบียบวินัย

คารารัตน์ ทัพโต (2554, หน้า 28) สรุปว่า สาเหตุการกระทำผิดทางวินัยนักเรียน หมายถึง สาเหตุและปัจจัยที่สามารถทำให้นักเรียน เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และหันมากระทำ ความผิดทางวินัยของโรงเรียนแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. สาเหตุจากตัวผู้กระทำเอง หมายถึง การกระทำความผิดอันสืบเนื่องมาจาก สภาพทางด้านร่างกาย เช่น การเจริญเติบโตของอวัยวะในส่วนต่าง ๆ ในร่างกายและจิตใจของวัยรุ่น การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายเหล่านี้ สามารถทำให้วัยรุ่นแสดงพฤติกรรมที่โดดเด่นหรือผิดต่อ กฎระเบียบของสังคมเพื่อให้เห็นเป็นที่ยอมรับของกลุ่มในวัยเดียวกัน

2. สาเหตุจากครอบครัว หมายถึง สภาพภายในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วย บิดา มารดา เครื่องญาติ และสมาชิกที่อยู่ร่วมกันในครอบครัว วัยรุ่นที่เกิดในครอบครัว ที่มีความรัก ความอบอุ่น ครอบครัวนั้นก็ไม่มีปัญหา ตรงกันข้ามกับวัยรุ่นที่เกิดในครอบครัวที่ บิดา มารดา ไม่มีเวลาให้กับ วัยรุ่น วัยรุ่นจะแสดงพฤติกรรมไม่เป็นที่พึงประสงค์ของสังคม

3. สาเหตุจากปัญหาและสิ่งแวดล้อม หมายถึง สภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา หรือสภาพแวดล้อมที่ดึงดูดชุมชนของครอบครัวที่สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง โน้มเอียง ไปทางใดทางหนึ่งได้ วัยรุ่นเป็นวัยที่เชื่อเพื่อน อาทิ การฝ่าฝืนกฎระเบียบของโรงเรียน เช่น การหนีเรียน สูบบุหรี่ แต่งกายผิดระเบียบ เล่นการพนัน หรือทะเลาะวิวาท เป็นต้นอีกประการหนึ่ง คือสภาพแวดล้อมที่ตั้งของครอบครัวแวดล้อมไปด้วย อาชญากรรม เช่น การเล่นเกมพนัน การทะเลาะวิวาท การลักขโมย หรือการกระทำความผิดที่ผิดกฎหมาย บ่อยครั้งทำให้เห็นสิ่งที่ผิด เป็นเรื่องธรรมดา

4. สาเหตุจากเศรษฐกิจ หมายถึง สภาพคล่องทางการเงิน แยกออกเป็น 2 ด้าน คือ สภาพคล่องทางการเงินของครอบครัวของนักเรียน และจากกลุ่มเพื่อนที่นักเรียนคบอยู่ ครอบครัวที่มีรายรับไม่เพียงพอกับรายจ่ายครอบครัวนั้นส่งผลโดยตรงต่อนักเรียน สภาพคล่อง ทางด้านการเงินนักเรียน จะมีปัญหาเมื่อไปโรงเรียนปัญหาอีกประการหนึ่ง คือ สภาพแวดล้อม จากกลุ่มเพื่อนที่นักเรียน คบอยู่เพื่อที่คบอยู่มีปัญหาทางการเงิน ย่อมเป็นสาเหตุที่สำคัญ

ในการบีบบังคับและชักจูงให้นักเรียน กระทำความคิดทางวินัย สืบเนื่องมาจากปัญหาทางด้านเศรษฐกิจที่นักเรียนประสบอยู่และกลุ่มเพื่อนที่นักเรียนคบอยู่

ทวีศักดิ์ ใจนวน (2554, หน้า 32) ได้ศึกษา การพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 พบสาเหตุที่นักเรียนขาดวินัยดังต่อไปนี้

1. ตัวนักเรียนเอง เช่น ร่างกายผิดปกติความพิการ สุขภาพอ่อนแอ ขาดความอบอุ่น ขาดการเอาใจใส่ตลอดจนสติปัญญาไม่ดีเป็นต้น
2. กลุ่มเพื่อนนักเรียน เช่น เพื่อนฝูงชักชวนกันก่อการทะเลาะวิวาท หรือสร้างบรรยากาศ ดึงเครียดเกิดขึ้นในโรงเรียน
3. โรงเรียน เช่น ปัญหาจากครูอาจารย์ อาคารสถานที่ และสิ่งแวดล้อมไม่ดี กฎระเบียบโรงเรียน เป็นต้น
4. ทางบ้านและสิ่งแวดล้อมที่เด็กอาศัยอยู่เช่นทางบ้านที่มีภูมิหลังไม่ดีสังคมรอบ ๆ บ้านไม่ดี เป็นต้น
5. สภาพสังคมโดยส่วนรวมของบ้านเมืองอยู่ในสภาพที่ไม่ดีก็มีส่วนทำให้นักเรียนพลอยไม่ดีขาดวินัยไปด้วย

สมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 16) สรุป สาเหตุการทำผิดวินัย ไว้ดังนี้

1. ปัญหาอันจะเกิดจากทางบ้าน
 - 1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวหละหลวม ขาดความอบอุ่น มีลักษณะเป็น “บ้านแตก” พ่อแม่ไม่เอาใจใส่ลูก ไม่ให้ความอบอุ่นในด้านความรัก เป็นต้นว่า
 - 1.1.1 พ่อแม่ยากจน ลูก ๆ กลายเป็นเด็กข้างถนน
 - 1.1.2 พ่อแม่ร่ำรวยมาก ไม่มีเวลาให้ลูก ๆ ให้แต่วัตถุไม่ให้ความรักเอาใจใส่ให้เด็กขาดความอบอุ่น เห่อเหิม ขาดสติ
 - 1.1.3 พ่อแม่รักมาก เอาใจใส่มากเกินไป จนทำอะไรไม่เป็น ไม่เป็นตัวของตัวเอง เด็กพวกนี้อาจหาทางออกโดยลักษณะการข่มขู่ ข่มคน
 - 1.1.4 พ่อแม่แยกกันอยู่ขาดคนเอาใจใส่ ขาดการดูแลเอาใจใส่ ขาดการดูแลอย่างใกล้ชิด ขาดความอบอุ่นทางใจ ขาดที่พึ่ง เด็กจะคล้อยตามเพื่อน แสวงหาเพื่อสิ่งที่พึงทางใจ ผลักดันสู่ความเสียหายไร้ประโยชน์
 - 1.1.5 พ่อแม่ประพฤติตนไม่ดี เด็กอาจนำมาทำแบบอย่างในการดำเนินชีวิต
 - 1.1.6 พ่อแม่ไม่เข้าใจถึงธรรมชาติของความเปลี่ยนแปลงตามวัยที่เจริญเติบโต โดยเฉพาะในเด็กวัยรุ่น ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทาง โครงสร้างของร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ เป็นอย่างมาก เด็กวัยรุ่นมีแรงขับเคลื่อนมาก ถ้าเปิดโอกาสให้เด็ก ได้ระบายออกบ้างก็จะถึงจุดระเบิด

1.2 จำนวนสมาชิกในครอบครัวมากหรือน้อยเกินไป เช่น มีจำนวนน้อยมากเด็กเกิดความเหงา ไร้ ไม่มีเพื่อนเล่นก็ต้องพยามออกไปหาเพื่อนนอกบ้าน ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมได้ หรือจำนวนสมาชิกมากเกินไป ได้รับการดูแลเอาใจใส่น้อย เด็กที่รักมักที่ซังเด็กจะหนีออกจากบ้าน ไปแสวงหาเพื่อนที่ถูกอกถูกใจตามความต้องการและรสนิยมของตนเอง

1.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความยากจน สร้างสำนึกที่ผิดให้แก่เด็ก ๆ พ่อแม่ยากจนต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ซึ่งเป็นงานที่กษนิคที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินได้ จึงไม่มีเวลาให้ลูก หรือพ่อแม่ที่ต้องประกอบธุรกิจการค้ามากมาย มีเวลาให้ลูกน้อย พ่อแม่ทั้งสองประเภทนี้จะไม่อาลัยใยดีต่อศีลธรรมจรรยา อันเป็นแบบฉบับที่ดีต่อการดำรงชีวิต เด็กจะได้อิทธิพลเหล่านี้ด้วย

1.4 จากความเข้มงวดหรือหย่อนยานมากเกินไปในการปกครองของพ่อแม่ และพ่อแม่เป็นคนหัวโบราณ ระเบียบจัด เด็กจะได้รับความกดดันภายในหรือไม่ บิดามารดาผู้ปกครอง ปล่อยปละละเลยไม่เอาใจใส่เท่าที่ควรเด็กขาดการแนะนำที่ดี

1.5 ลักษณะสภาพแวดล้อมที่ตั้งของบ้านอยู่ในที่ที่อันไม่เหมาะสม เช่น แออัดสกปรก ใกล้เคียงแหล่งอบายมุข ซึ่งจะชักจูงเด็ก ไปในทางที่ต่ำได้ง่าย

1.6 เด็กขาดผู้ปกครองดูแลอย่างแท้จริง ปัญหานี้เกิดกับเด็กที่มีความจำเป็นต้องจากบ้านเดิมเพื่อการศึกษาเล่าเรียน หรือพ่อแม่รับราชการ อยู่ต่างบ้านต่างเมืองผู้ปกครองเหล่านี้ต้องฝากลูกให้อยู่ในความดูแลของคนอื่น ซึ่งคนเรานั้นก็ดูแลไม่เท่าที่ควรขาดความสัมพันธ์ที่ดี มีปัญหาการปรับตัว ปัญหาการใช้จ่าย ปัญหาทางเพศ

2. ปัญหาจากทางโรงเรียน

2.1 ปัญหาการเกิดจากครูอาจารย์

2.1.1 ครูบางคนไม่ได้ให้ความรัก ความอบอุ่น ความเอ็นดู แก่นักเรียนของตน หรืออาจไม่ชอบหน้ากันเป็นส่วนตัว ใช้อำนาจหน้าที่โดยปราศจากความสำนึกในความเป็นครู ไม่เข้าใจและพยายามที่จะเข้าใจเด็ก

2.1.2 การสอนของครูบางคนมุ่งแต่ในเรื่องเนื้อหาวิชาสำคัญ มุ่งที่จะสอนให้ทันหลักสูตร ชนิดครูจบนักเรียนไม่จบ โดยไม่มีความเข้าใจเลยว่าเด็ก มีความเข้าใจแล้วซาบซึ้งหรือไม่ สร้างความเบื่อหน่ายและท้อแท้ใจ บางครั้งอาจถูกทำโทษ ทางออกคือ หนีเรียน เพื่อหนีครู หนีสังคมโรงเรียน ไปสู่สังคมใหม่ที่ชัวยวน และมีแนวโน้มไปสู่ทางต่ำได้ง่าย

2.1.3 ครูบางคนใช้วิธีการควบคุม ปกครองนักเรียนโดยวิธีเฉียบขาด เกร็งครัดจนเกินไป เด็กไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้ หรือครูบางคนใช้วิธีตัดไม้ข่มนามให้เด็กกลัว โดยปราศจากเหตุผลที่เหมาะสม ในทางตรงกันข้ามครูบางคนอาจปล่อยปละละเลยเด็ก

มากจนเกินไป ทำให้เด็กแสดงออกในบางสิ่งบางอย่าง จนเกินบทบาทนักเรียนจนสามารถควบคุมได้

2.2 ปัญหาอันเกิดจากอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม โรงเรียนเปรียบเสมือนบ้านหลังที่ 2 ของนักเรียน อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมย่อมมีอิทธิพลต่อชีวิตของนักเรียนเช่นกัน ดังนั้น อาคารเรียนจำนวนห้องต้องเพียงพอต่อปริมาณของนักเรียน ไม่แออัด สิ่งแวดล้อมร่มรื่นสะอาด นำรื่นรมย์เป็นระเบียบ สวยงามย่อมมีอิทธิพลต่อจิตใจนักเรียน ทำให้เป็นเด็กมองโลกในแง่ดี อ่อนโยน ใฝ่ดี อิทธิพลอันเกิดจากอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม จะส่งผลกระทบต่อชีวิตของนักเรียนในโอกาสต่อไปเมื่อจบจากโรงเรียนแล้วด้วย

2.3 ปัญหาเกี่ยวกับระบบการบริหาร โรงเรียนจากความจำเป็นที่จะต้องจัดหาที่เรียนให้เด็กวัยเรียนนับว่าเป็นวัตถุประสงค์หรือนโยบายหลักของกระทรวงศึกษาธิการ แต่เนื่องจากด้วยงบประมาณจำกัด การขยายตัวของโรงเรียนและจำนวนห้องเรียน ไม่ทันต่อการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักเรียน ทำให้เกิดสภาพแออัดเกินไปในโรงเรียนหนึ่ง ๆ บางครั้งต้องสอนถึงสองผลัด ทำให้ครูอาจารย์ดูแลได้ไม่ทั่วถึง อาจารย์มีภาระการสอนมาก หรืออาจสอนได้ไม่ตรงตามตาราง ทำให้เด็กมีเวลาว่างมากเกินไป โอกาสที่จะประพฤติผิดย่อมเป็นไปได้ง่าย

3. ปัญหาเกี่ยวกับระบบการบริหาร โรงเรียน

3.1 ผู้บริหารโรงเรียนใช้ระบบระเบียบราชการบริหารงานอย่างเคร่งครัดมากเกินไป สร้างทัศนคติที่ไม่ดีหรือผิด ๆ ให้เกิดขึ้นระหว่างโรงเรียนกับนักเรียน จนทำให้นักเรียนเกลียดโรงเรียน เกลียดครู หรือในทางตรงกันข้าม บางโรงเรียนปล่อยปละละเลย หย่อนยานในเรื่องกฎระเบียบจนทำให้นักเรียนไม่อยู่ในระเบียบวินัย ไม่นำพาต่อกฎเกณฑ์มีนิสัยเอาแต่ใจตัวเอง เอาแต่ความสะดวกสบาย

3.2 ระเบียบกฎเกณฑ์ ข้อบังคับที่โรงเรียนบัญญัติขึ้นใช้หรือของกระทรวงศึกษาธิการ ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ไม่คำนึงถึงคำนึงถึงความแตกต่างและสภาพการณ์ของระดับ และการปกครองของโรงเรียนมากยิ่งขึ้น

4. ปัญหาจากความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน โดยความเข้าใจทั่ว ๆ ไป ผู้ปกครองมักจะโยนภาระการอบรมสั่งสอนนักเรียนให้เป็นภาระของโรงเรียนแต่เพียงผู้เดียว ความผิดพลาดอันเกิดจากตัวนักเรียนมักจะปิดให้เป็นภาระความรับผิดชอบของโรงเรียนเสียทั้งสิ้น โดยหารู้ไม่ว่านักเรียนใช้เวลาอยู่โรงเรียนวันละ 8 ชั่วโมงเวลาที่เหลือ 2 ใน 3 ของนักเรียนที่อยู่บ้านอยู่กับผู้ปกครอง หากทางโรงเรียนและผู้ปกครองมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของกันและกัน มีความร่วมมือประสานสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีแนวปฏิบัติและมาตรการควบคุมอบรม สั่งสอนอย่างเดียวกัน ปัญหาในเรื่องนี้จะเบาบางลงและเกิดขึ้นได้ยาก

5. ปัญหาอันเกิดจากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม โลกมีวิวัฒนาการและความเจริญไปอย่างรวดเร็วมาก การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ภายในและภายนอกประเทศเป็นไปอย่างทั่วถึงและกว้างขวางมากวัฒนธรรมและความเจริญจากประเทศหนึ่งเข้าสู่อีกประเทศหนึ่งได้อย่างรวดเร็วและอาจไม่เหมาะสมซึ่งกันและกัน นักเรียนมีแนวโน้มที่จะเอาอย่างในสิ่งใหม่ๆ แปลก ๆ เหล่านี้มากกว่าจะดำเนินชีวิตไปตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามของชาติไทย

ธนพงษ์ คำเกษ (2557, หน้า 17-19) สรุปว่า สาเหตุที่ส่งผลต่อการทำผิดวินัยมีดังนี้

1. สาเหตุทางกาย มักเป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่เกิด เช่น ร่างกายผิดปกติ สติปัญญาอ่อน ความพิการ สุขภาพอ่อนแอ ทำให้เด็กมีปมด้อย และหาทางแสดงปมเด่น อาจแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการรบกวนห้องเรียน เช่น พูดเสียงดัง ก้าวร้าว รังแกผู้อื่น เป็นต้น

2. สาเหตุทางใจเนื่องจากความต้องการทางสังคม และอารมณ์ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ซึ่งอาจเกิดจากการสูญเสียบิดามารดา ความน้อยใจที่ไม่ได้รับความอบอุ่นขาดการเอาใจใส่ กลายเป็นคนเสียขีริมน้ำไม่พูดจาและแยกตัวออกจากสังคม ความจริงเครียดความกระวนกระวาย ความสับสนและความล้มเหลว อาจทำให้เด็กแสดงออกโดยการก้าวร้าว ทำลายสิ่งของ และรังแกเพื่อนได้

3. สาเหตุที่เกิดจากสภาพแวดล้อมในครอบครัว ได้แก่ ทัศนคติของบิดามารดา ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธ์สภาพภายในครอบครัว มีความเกี่ยวข้องกันอย่างยิ่งกับปัญหาด้านวินัยของเด็ก สภาพครอบครัวที่แตกแยกทำให้เด็กขาดความมั่นใจในตัวเอง แสดงความอวดเก่ง ต่อครูและเพื่อนในห้องเรียน เพื่อดึงดูความสนใจของผู้อื่นทัศนคติของบิดามารดาที่มีความสัมพันธ์ต่อความประพฤติกรรมและบุคลิกของเด็กเป็นอย่างมากเด็กที่บิดามารดารักและตามใจมากเกินไป จะทำให้ไม่รู้จักโตและเอาแต่ใจตนเอง จึงเข้ากับเพื่อนไม่ได้และแยกตัวออกจากสังคมเด็กที่ถูกเกลียดชังจะเกิดความเจ้าคิดเจ้าแค้น ไม่ไว้ว่างใจใคร มักจะแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวข่มขู่ หนีสังคม และชอบจับกลุ่ม การอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธ์สภาพในครอบครัวเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กมีปัญหาด้านวินัย

4. สาเหตุจากสภาพแวดล้อมในโรงเรียน สภาพการณ์ในโรงเรียนมีส่วนทำให้เด็กมีปัญหาด้านวินัย สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ไม่ดีและไม่เหมาะสมจะทำให้เด็กทำผิด กฎระเบียบ ซึ่งเป็นผลมาจากครู เพื่อน วิธีการปกครองชั้นเรียน และกฎระเบียบข้อบังคับอาจจะสรุปสาเหตุอาจเนื่องมาจากครูได้ดังนี้

4.1 สอนไม่ดีไม่เตรียมการสอนทำให้เด็กไม่รู้เรื่อง ไม่สนใจเรียนหยอกล้อกัน

4.2 ไม่ยุติธรรมเลือกที่รักมักที่ชัง ทำให้พฤติกรรมกระด้างกระเดื่องและก้าวร้าว

4.3 แต่งตัวไม่เหมาะสม ทำให้เด็กเกิดความไม่เชื่อถือและล้อเลียนครูเกิดการต่อต้าน

4.4 เกียรติร้ายในการสอนที่ห้องเรียนบ่อยมาโรงเรียนสายทำให้เด็กขาดศรัทธา

4.5 เจ้าอารมณ์โมโหร้าย อารมณ์ไม่คงเส้นคงวา ทำให้เด็กก้าวร้าว

4.6 การไม่ยอมรับของครู ครูบางคนไม่ยอมรับพฤติกรรมบางอย่างของเด็ก ที่คิดตามมาจากบ้าน เมื่อเด็กมาที่โรงเรียนครูจะไม่ยอมรับและแยกเด็กออกจากกลุ่มทำให้เด็กเกิดความคับข้องใจกลายเป็นเด็กก้าวร้าวและก่อความวุ่นเรียน

4.7 ไม่ให้ความสนใจเด็ก ซึ่งทำให้เด็กคับแค้นใจ ไม่สนใจเรียนเด็กเหล่านี้ จะเรียกร้องความสนใจด้วยการพูดเสียงดัง ชกชนกินเหตุ แหย่เพื่อนและลอบก่อกวน

4.8 สาเหตุจากเพื่อน เพื่อนมีส่วนส่งเสริมให้เด็กมีปัญหาด้านวินัย เพื่อนอาจจะคอยส่งเสริมให้กระทำผิดมากขึ้น โดยชักจูงให้ขัดคำสั่งบิดามารดา และครู ซึ่งอาจเป็นแนวทางไปสู่การเป็นอาชญากรได้

4.9 สาเหตุจากการปกครองชั้นเรียนและกฎระเบียบข้อบังคับจากการปกครองชั้นเรียนและบรรยากาศในห้องเรียนเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาทางวินัย ครูจะรักษาระเบียบวินัยในห้องเรียนได้ดีขึ้นนั้น จึงควรมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน จัดกิจกรรมการสอนอย่างสนุกสนาน หากนักเรียนยังทำผิดวินัยอีกก็พยายามแก้พฤติกรรมนั้น กฎระเบียบข้อบังคับจะมีอิทธิพลต่อระเบียบวินัยของนักเรียน ดังนั้น การสร้างวินัยและการออกกฎระเบียบข้อบังคับควรจะเกิดจากความเห็นชอบของครูและนักเรียน โดยมีการวางแผนร่วมกันเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ

5. สาเหตุจากสภาพสังคมทั่วไป สังคมอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี อิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตก ความเจริญต่าง ๆ วัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็นอยากลอง เด็กจะพยายามแสวงหาความรู้โดยวิธีการต่าง ๆ จนกระทั่งแสดงพฤติกรรมที่ทำให้เกิดปัญหาและผลเสียต่อตนเองและสังคม

จากการศึกษาเอกสารตามแนวคิดของนักวิชาการ ผู้วิจัย และหน่วยงานทางการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้สังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน

นักวิชาการผู้วิจัยหน่วยงานการศึกษา	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน				
	1. ปัจจัยจากตัวนักเรียน	2. ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน	3. ปัจจัยจากครอบครัว	4. ปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน	5. ปัจจัยจากสังคมในชุมชน
Gorton, A. R. (1983)	✓			✓	✓
ภักดี เอื้อราษฎร์ (2551)	✓		✓	✓	✓
เกษร วุฒิสินธ์(2552)	✓	✓	✓	✓	✓
ประไพศิลป์ ศรีธรรมรงค์ฤทธิ์ (2552)	✓	✓	✓		✓
เอี่ยมพร ลาโยธี (2552)		✓			
ดารารัตน์ ทัพโต (2554)	✓		✓	✓	✓
ทวีศักดิ์ ไจนวน (2554)	✓	✓	✓	✓	✓
สมพงษ์ บุญญา (2555)			✓	✓	✓
สุพัฒน์ เศรษฐคมกุล (2556)		✓			
ชนพงษ์ คำเกษ (2557)	✓		✓	✓	✓
สิริกร สิ้นสม (2558)		✓	✓		
ความถี่	7	6	8	7	8

จากตารางที่ 1 การสังเคราะห์แนวคิดต่าง ๆ ของนักวิชาการ หน่วยงานทางการศึกษา ผู้วิจัยจึงได้กำหนดปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยองโดยใช้ความถี่ ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป พบว่า มีปัจจัยจำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยจากตัวนักเรียน ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ปัจจัยจากการเลี้ยงดูจากครอบครัว ปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยจากสังคมในชุมชน ซึ่งผู้ศึกษาขอเสนอรายละเอียดของแต่ละปัจจัยไว้ดังนี้

1. ปัจจัยจากตัวนักเรียนเอง
 กอร์ดัน (Gorton, 1983) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการทำผิดวินัยด้านตัวนักเรียนเองไว้ดังนี้

1. นักเรียนไม่เข้าใจกฎระเบียบต่าง ๆ
2. นักเรียนไม่เข้าใจเหตุผลของการมีระเบียบต่าง ๆ
3. พื้นฐานการศึกษาของนักเรียนไม่ดี
4. การไม่รู้จักเลือกคบเพื่อน
5. นักเรียนมีเรื่องกระทบกระเทือนทางจิตใจ
6. นักเรียนมีความรู้สึกขัดแย้งกับครู

ภักดี เอื้อราษฎร์ (2551) ได้บอกสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาทางวินัยของนักเรียนด้านสภาพตัวนักเรียน เช่น เป็นนักเรียนที่ขาดความอบอุ่น พิกัดและสภาพของจิตใจที่อาจได้รับผลกระทบกระเทือนและนักเรียนขาดความรับผิดชอบ

ประไพศิลป์ ศรีณรงค์ฤทธิ์ (2552) กล่าวถึง สาเหตุการขาดระเบียบวินัยด้านตัวนักเรียนเอง เช่น มีความผิดปกติทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และความรู้สึขาดความมั่นใจในตนเอง

ทวีศักดิ์ ใจนวน (2554) ได้ศึกษา การพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา พบสาเหตุที่นักเรียนขาดวินัย ด้านตัวนักเรียนเอง เช่น ร่างกายผิดปกติความพิการสุขภาพอ่อนแอ ขาดความอบอุ่น ขาดการเอาใจใส่ตลอดจนสติปัญญาไม่ดี เป็นต้น

จากการศึกษาหัวข้อปัจจัยจากตัวนักเรียนเอง สรุปได้ว่า ปัจจัยจากตัวนักเรียนเอง หมายถึง สาเหตุการประพฤติดวินัยมาจากจิตใจจิตสำนึก หรือด้านร่างกายของนักเรียนเอง เช่น ขาดความรับผิดชอบ มีสุขภาพร่างกายที่ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบวินัยได้ นักเรียนขาดความสามารถในการควบคุมตนเอง ไม่เข้าใจในกฎระเบียบวินัยต่าง ๆ ไม่ให้ความสนใจในกฎระเบียบวินัยของโรงเรียน ไม่ยอมรับข้อกำหนดในกฎระเบียบของโรงเรียน และไม่พัฒนาปรับปรุงพฤติกรรมให้ดีขึ้น

2. ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน

ประไพศิลป์ ศรีณรงค์ฤทธิ์ (2552) กล่าวถึง การขาดระเบียบวินัยเกี่ยวกับเพื่อน เช่น เพื่อนฝูงชักชวนกันก่อเรื่องทะเลาะวิวาท หรือสร้างบรรยากาศให้เกิดความตึงเครียดขึ้นในโรงเรียน

เอื้อมพร ลาโยธิ (2552, หน้า 9) ได้ให้ความหมาย ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อนที่ส่งผลต่อวินัยนักเรียนว่า เป็นสาเหตุการประพฤติดวินัยมาจากการเลียนแบบ ถูกกลุ่มเพื่อนชักจูงและชี้นำหรือกลุ่มเพื่อนสร้างบรรยากาศไม่ดีเกิดขึ้นในโรงเรียน เป็นต้น

ทวิศักดิ์ ใจนวน (2554) กล่าวถึง สาเหตุจากกลุ่มเพื่อนที่ทำให้นักเรียนขาดระเบียบวินัย เช่น เพื่อนฝูงชักชวนกันก่อการทะเลาะวิวาทหรือสร้างบรรยากาศตึงเครียดเกิดขึ้นในโรงเรียน

สุพัฒน์ เศรษฐมกุล (2556, หน้า 19) กล่าวถึง สาเหตุการผิดวินัยจากกลุ่มเพื่อนว่า ในการดำรงชีวิตประจำวัน การคบเพื่อนถือว่าเป็นสิ่ง สำคัญอย่างหนึ่งที่ทุกคนไม่ควรมองข้าม โดยเฉพาะในวัยที่กำลังศึกษานั้น ย่อมส่งผลกระทบต่อโดยตรงแก่ตนเอง เนื่องจากชีวิตส่วนมาก จะคลุกคลีอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ หากขาดการคิดวิเคราะห์ที่ดีแล้ว อาจส่งผลถึงเป้าหมาย ในชีวิตที่ล้มเหลวได้ การเลือกคบเพื่อนที่ไม่ดีย่อมส่งผลเสียโดยตรงให้กับ ตนเอง โดยเฉพาะ ในวัยเรียนนั้นอาจทำให้เป้าหมายที่วางไว้ล้มเหลวได้ เนื่องจาก สภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวไม่ดีแล้ว ย่อมส่งผลให้ตนเองเสียหายไปด้วย เพราะการคบเพื่อนไม่ดี ตนเองก็จะต้องถูกชักจูงในทางที่ ผิด ๆ ในบางครั้งตัวเราอาจไม่รู้ว่าตัวเองทำอะไรลงไปซ้ำ แต่กลับต้องรับผิดชอบ เนื่องจากการกระทำ จากกลุ่มเพื่อนนอกจากการกระทำดังกล่าวแล้ว การคบเพื่อน ไม่ดี ยังส่งผลไปถึงการก่อปัญหา อาชญากรรมต่าง ๆ มากมายที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม อันก่อให้เกิดปัญหา สังคมตามมาโดยเกิดจากการกระทำที่หลงผิด หรือถูกชักจูงไปในทางที่ผิด ซึ่งจะทำให้อนาคต ต้องจมปรักอยู่กับปัญหาต่าง ๆ ที่ไม่รู้จักจบสิ้น

สิริกร สีนสม (2558) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยนักเรียนจากกลุ่มเพื่อนว่า เป็นการกระทำของบุคคลในกลุ่มที่มีจะคล้ายตามกันหรือกระทำพฤติกรรมเช่นเดียวกัน เพื่อป้องกันหรือหลีกเลี่ยงการเป็นสมาชิกในกลุ่มนั้น กลุ่มเพื่อนจึงเป็นสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่ง ในการทำผิดวินัย

จากการศึกษาหัวข้อปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน สรุปได้ว่า ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน หมายถึง สาเหตุจากกลุ่มเพื่อนที่ทำให้นักเรียนขาดระเบียบวินัย เป็นการประพฤติดีผิดวินัยที่มาจาก การเลียนแบบพฤติกรรมจากเพื่อนกลุ่มเพื่อนชักชวนและชักนำกัน ไปในการทำผิดวินัยโรงเรียน

3. ปัจจัยจากครอบครัว

กอร์ดัน (Gorton, 1983) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการทำผิดวินัยจากการเลี้ยงดูจาก ครอบครัวไว้ดังนี้ ปัญหาเกี่ยวกับสภาพสิ่งแวดล้อมทั้งทางบ้านและชุมชน ได้แก่

1. สภาพการใช้อำนาจของบุคคลและความสัมพันธ์ภายในบ้านไม่ดี
2. บ้านอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการก่ออาชญากรรมบ่อย ๆ
3. นักเรียนมีภาระต้องรับผิดชอบมากหรือต้องทำงานหนักเกินไป

ภักดี เอื้อราษฎร์ (2551) กล่าวถึง สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาทางวินัยของนักเรียน เช่น สภาพครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู การขัดเกลานิธิย ตลอดจนบ้านแตกหรือบิดามารดาอย่าร้าง

สิริกร สินสม (2558, หน้า 31) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยนักเรียน ด้านสถานภาพครอบครัว หมายถึง การอยู่ร่วมกัน การแยกกันอยู่ การหย่าร้างของครอบครัว

1. การอยู่ร่วมกันคือ การได้อยู่กับสามี อยู่กับภรรยา และบุตร
2. การแยกกันอยู่ ได้แก่ ผู้ที่ไม่ได้อยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยาแล้ว แต่ยังไม่ได้หย่ากัน ตามกฎหมาย รวมทั้งผู้ที่ไม่ได้สมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมาย แต่ไม่ได้อยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยาแล้ว

ธนพงษ์ คำเกษ (2557, หน้า 17) สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาทางวินัยนักเรียนจาก สภาพแวดล้อมในครอบครัว ได้แก่ ทักษะคิดของบิดามารดา ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู และ สัมพันธภาพภายในครอบครัว มีความเกี่ยวข้องกันอย่างยิ่งกับปัญหาด้านวินัยของเด็ก สภาพครอบครัวที่แตกแยกทำให้เด็กขาดความมั่นใจในตัวเอง แสดงความอวดเก่งต่อครู และ เพื่อนในห้องเรียน เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อื่น ทักษะคิดของบิดามารดา มีความสัมพันธ์ต่อ ความประพฤติกรรมและบุคลิกของเด็กเป็นอย่างมาก เด็กที่บิดามารดา รักและตามใจมากเกินไป จะทำให้ไม่รู้จักโตและเอาแต่ใจตนเอง จึงเข้ากับเพื่อนไม่ได้และแยกตัวออกจากสังคมเด็กที่ ถูกเกลียดชังจะเกิดความเจ้าคิดเจ้าแค้น ไม่ไว้วางใจใคร มักจะแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวข่มขู่ หนีสังคม และชอบจับกลุ่ม การอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธภาพในครอบครัวเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ เด็กมีปัญหา ด้านวินัย

จากการศึกษาหัวข้อปัจจัยจากการเลี้ยงดูจากครอบครัวสรุปได้ว่าปัจจัยจากการเลี้ยงดู จากครอบครัว หมายถึง สาเหตุการประพฤติดิวินัยจากทางครอบครัว เช่น การอบรมเลี้ยงดูจาก ทางครอบครัว ฐานะของครอบครัว การดูแลเอาใจใส่ในพฤติกรรมของนักเรียน และ การเป็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว

4. ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

กอร์ตัน (Gorton, 1983) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการทำผิดวินัยของนักเรียนที่มีสาเหตุจาก โรงเรียนดังนี้

1. การสอนไม่ดี
2. จัดหลักสูตรไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน
3. ตารางสอนไม่ยืดหยุ่น
4. โปรแกรมการเรียนการสอนและโปรแกรมอื่น ๆ ไม่ปรับให้เหมาะสมกับ พื้นฐานความรู้ความสามารถของนักเรียน
5. วิชาที่จัดให้เรียนยากหรือง่ายเกินไป
6. วิชาที่ทางโรงเรียนจัดให้เรียนไม่ตรงกับความต้องการหรือขาดความสนใจของ นักเรียน

7. การมอบหมายงานให้นักเรียนทำในชั้นอาจจะหนักเกินไป หรือเบาเกินไป
ครูอธิบายไม่ชัดเจน

8. เนื้อหาและกิจกรรมที่จัดไม่เหมาะสม

9. การจัดที่นั่งเรียนไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

10. ไม่มีการสอนซ่อมเสริมสำหรับเด็กที่เรียนอ่อน

11. ทักษะของครูต่อนักเรียนอาจจะเป็นไปในทางที่ไม่ดีขาดความอบอุ่นและที่ฟัง

12. การประเมินผลขาดความยุติธรรม

ทวิศักดิ์ ใจนวน (2554) ได้ศึกษา การพัฒนาวินัยนักเรียนจากสาเหตุโรงเรียน เช่น
ปัญหาจากครูอาจารย์ อาคารสถานที่ และสิ่งแวดล้อมไม่ดี ภาวะเบียบโรงเรียน เป็นต้น

ธนพงษ์ คำเกษ (2557, หน้า 18) การทำผิดวินัยจากสาเหตุจากสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
สภาพการณ์ในโรงเรียนมีส่วนทำให้เด็กมีปัญหา ด้านวินัย สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ไม่ดี และ
ไม่เหมาะสมจะทำให้เด็กทำผิดกฎระเบียบ ซึ่งเป็นผลมาจากครู เพื่อน วิธีการปกครองชั้นเรียน และ
กฎระเบียบข้อบังคับอาจจะสรุปสาเหตุอาจเนื่องมาจากครูได้ดังนี้

1. สอนไม่ดีไม่เตรียมการสอนทำให้เด็กไม่รู้เรื่อง ไม่สนใจเรียนหยอกล้อกัน
2. ไม่ยุติธรรมเลือกที่รังมักที่ชัง ทำให้พฤติกรรมกระด้างกระเดื่องและก้าวร้าว
3. แต่งตัวไม่เหมาะสม ทำให้เด็กเกิดความไม่เชื่อถือและล้อเลียนครูเกิดการต่อต้าน
4. เกียจคร้านในการสอนทิ้งห้องเรียนบ่อยมาโรงเรียนสายทำให้เด็กขาดศรัทธา
5. เจ้าอารมณ์โมโหร้าย อารมณ์ไม่คงเส้นคงวา ทำให้เด็กก้าวร้าว
6. การไม่ยอมรับของครู ครูบางคนไม่ยอมรับพฤติกรรมบางอย่างของเด็กที่ติดตาม

มาจากบ้าน เมื่อเด็กมาที่โรงเรียนครูจะไม่ยอมรับและแยกเด็กออกจากกลุ่มทำให้เด็กเกิด
ความคับข้องใจกลายเป็นเด็กก้าวร้าวและก่อวินัยชั้นเรียน

7. ไม่ให้ความสนใจเด็ก ซึ่งทำให้เด็กคับแค้นใจ ไม่สนใจเรียนเด็กเหล่านี้จะเรียกร้อง
ความสนใจด้วยการพูดเสียงดัง ชุกชานเกินเหตุ แหย่เพื่อนและลงนามิครู

8. สาเหตุจากเพื่อน เพื่อนมีส่วนส่งเสริมให้เด็กมีปัญหา ด้านวินัย เพื่อนอาจจะคอย
ส่งเสริมให้กระทำความผิดมากขึ้น โดยชักจูงให้ขัดคำสั่งบิดามารดา และครู ซึ่งอาจเป็นแนวทางไปสู่
การเป็นอาชญากรได้

9. สาเหตุจากการปกครองชั้นเรียนและกฎระเบียบข้อบังคับจากการปกครองชั้นเรียน
และบรรยากาศในห้องเรียน เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาทางวินัย ครูจะรักษาระเบียบวินัย
ในห้องเรียนได้ดีขึ้นนั้น จึงควรมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน จัดกิจกรรมการสอนอย่างสนุกสนาน
มีชีวิตชีวา ถ้านาที่เรียนยังทำผิดวินัยอีกก็พยายามแก้พฤติกรรมนั้น กฎระเบียบข้อบังคับมีอิทธิพลต่อ

ระเบียบวินัยของนักเรียน การสร้างวินัยและการออกกฎระเบียบข้อบังคับควรจะเกิดความเห็นชอบของครูและนักเรียน โดยมีการวางแผนร่วมกันเพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ เพราะนักเรียนเป็นผู้สร้างระเบียบวินัยขึ้นเอง

จากการศึกษาหัวข้อปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียนสรุปได้ว่า

สภาพแวดล้อมของโรงเรียนหมายถึงสาเหตุการประพฤติดวินัยมาจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน เช่น จำนวนนักเรียนมากเกินไปจนทำให้ดูแลระเบียบวินัยไม่ทั่วถึง โรงเรียนมีมาตรการและบทลงโทษที่เคร่งครัดมากเกินไป กฎระเบียบมีความเหมาะสมกับวุฒิภาวะของนักเรียน

5. ปัจจัยจากสังคมในชุมชน

กอร์ตัน (Gorton, 1983) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการทำผิดวินัยของนักเรียนเกี่ยวกับสภาพสิ่งแวดล้อมทั้งที่บ้านและชุมชน ได้แก่

1. สภาพการใช้อำนาจของบุคคลและความสัมพันธ์ภายในบ้านไม่ดี
2. บ้านอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการก่ออาชญากรรมบ่อย ๆ
3. นักเรียนมีภาระต้องรับผิดชอบมากหรือต้องทำงานอดิเรกเกินไป

ภักดี เอื้อราษฎร์ (2551) ได้กล่าวถึง ปัญหาและสาเหตุของการประพฤติดวินัยของนักเรียน ด้านสภาพของสังคม ความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมสมัยใหม่ว่า นักเรียนนักศึกษาต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอย่างมากมายของสังคม เช่น การติดต่อสื่อสารอย่างรวดเร็วทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ การเพิ่มอัตราการว่างงานของวัยรุ่น การขาดการดูแลอย่างอบอุ่นจากบิดามารดา การเพิ่มจำนวนการค้าสิ่งเสพติดให้โทษและสถานเริงรมย์ การอพยพเข้าสู่เมืองใหญ่ของคนหนุ่มสาวชาวชนบทเพื่อความอยู่รอดในชีวิตของผู้ที่ขาดแคลนในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางเศรษฐกิจการศึกษา ตลอดจนสุขภาพอนามัย สภาพปัจจุบันสังคมมีอิทธิพลเหนือชีวิตและความเป็นอยู่ของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งแวดล้อมเหตุการณ์สำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้น อาทิ สถานเริงรมย์ บาร์ในดัลลัส สถานเดินรา ซ่องโสเภณี ห้องอาหารร้านน้ำชา เหล่านี้เป็นแหล่งมั่วสุมที่เป็นอันตรายอย่างยิ่ง ถ้าโรงเรียนตั้งอยู่ติดกันเป็นบริเวณใกล้กันเด็ก ๆ อาจจะเอาอย่างและต้องการสัมผัสกับสิ่งต่ำทรามเหล่านั้นบ้าง เป็นต้น

ทวีศักดิ์ ใจนวน (2554) กล่าวถึง สาเหตุการทำผิดวินัยที่มาจากสภาพสังคมว่า หากสภาพสังคมส่วนรวมของประเทศชาติดำรงสู่ความเป็นสังคมสมานฉันท์อย่างแท้จริงแล้วย่อมทำให้สภาพบ้านเมืองสงบสุขขณะเดียวกันหากสภาพสังคมส่วนรวมวุ่นวายสับสนไปด้วยความแตกแยก แกร่งแย่ง และแข่งขันกัน ตลอดเวลา ก็จักเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่นักเรียนให้ได้รับรู้และรับทราบด้วยมีตัวอย่างจากผู้ใหญ่ที่ขาดระเบียบและไร้วินัยเป็นจำนวนมากนั่นเอง

จากการศึกษาหัวข้อปัจจัยจากสังคมในชุมชน สรุปได้ว่า ปัจจัยจากสังคมในชุมชน หมายถึง สาเหตุการประพาศิวิตวินัยที่เกิดจากความเปลี่ยนแปลงทางสังคม เกิดการเลียนแบบ พฤติกรรมของคนในชุมชน โดยสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่หล่อหลอมให้นักเรียน มีพฤติกรรมที่ผิดวินัย สื่อ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ในสังคมส่งผลให้นักเรียนเลียนแบบพฤติกรรม การทำผิดวินัย

จากการศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการทำผิดวินัย สรุปได้ว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการทำผิดวินัย มีด้วยกัน 5 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยจากตัวนักเรียนเอง 2) ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน 3) ปัจจัยจากครอบครัว 4) ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน 5) ปัจจัยจากสังคมในชุมชน ซึ่งทั้ง 5 ปัจจัยนี้ ล้วนเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัยของนักเรียนทั้งสิ้น

การพัฒนาวินัยนักเรียน

ความหมายการพัฒนาวินัยนักเรียน

สุรเกียรติ์ จอมไพศรี (2550, หน้า 8) ได้อธิบาย ความหมายของการพัฒนาวินัยว่า หมายถึง การปรับปรุงการปฏิบัติงานในการควบคุมให้นักเรียนมีความประพฤติและปฏิบัติ เกี่ยวกับการดำเนินงานการพัฒนาวินัยนักเรียน

เกษร วุฒิสินธ์ (2552, หน้า 5-6) ให้ทัศนะเกี่ยวกับ การสร้างและรักษาระเบียบวินัยไว้ว่า

1. วินัยมีสภาพอ่อนวัยเหมือนน้ำ เปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะแวดล้อมได้ง่าย การดำเนินการทางวินัยจึงต้องเป็นไปอย่างนิ่มนวลให้เต็มรูป ทั้งในทางส่งเสริมป้องกัน และปราบปรามให้เต็มที่เป็นระบบขั้นตอน โดยมีความต่อเนื่องและจริงจัง อีกทั้งจะต้อง ปรับสภาพแวดล้อมให้เป็นไปในทางการส่งเสริมวินัยด้วย
2. วินัยเกิดขึ้นด้วยแรงจูงใจและแรงบังคับ วินัยเกิดขึ้นด้วยความสมัครใจ จึงควร เน้นหนักในทางเสริมให้อัตนินัย (Self discipline) มากกว่าการบังคับให้รักการมีวินัย การสร้าง วินัยหมู่ (Group discipline) ได้ผลดีในวงกว้างมากกว่าสร้างนิสัยส่วนบุคคล (Individual discipline)
3. วินัยที่ต้องการให้มีลักษณะเชิงพฤติกรรม ควรใช้กระบวนการทางพฤติกรรม เข้าช่วยในการสร้างวินัย
4. วินัยเป็นผลผลิตของภาวะผู้นำ วินัยดีมาจากผู้นำดี กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนด หลักการของวินัยในโรงเรียน ไว้ดังนี้
 - 4.1 ตามวัตถุประสงค์ของวินัยในโรงเรียน ก็คือ ต้องการส่งเสริมให้นักเรียนเติบโต เป็นพลเมืองดี สามารถปกครองตนเองได้
 - 4.2 วินัยที่ดีจะช่วยให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายของการเรียนการสอนตามหลักสูตร

4.3 วินัยในโรงเรียน จะต้องมึลักษณะสอดคล้องกับการพัฒนาการของนักเรียน และปัจจัยแวดล้อมหลาย ๆ ด้าน

4.4 วินัยในโรงเรียนจะดำเนินไปควบคู่กับการเรียนการสอนและความต้องการพื้นฐานของนักเรียนเป็นสำคัญ

4.5 การกำหนดกฎระเบียบวินัยในโรงเรียน ควรคำนึงถึงความเหมาะสม และความต้องการพื้นฐานของนักเรียนเป็นสำคัญ

4.6 วินัยในโรงเรียนจะต้องเป็นข้อบัญญัติที่สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไข ให้เหมาะสมกับนักเรียนเป็นสำคัญ

ดังนั้น การปลูกฝังระเบียบวินัยเป็นการช่วยฝึกให้คนในสังคมมีความเรียบร้อย ทำให้สังคมมีความสุข การสร้างวินัยจึงเป็นไปอย่างต่อเนื่องโดยใช้ความจริงใจและกระบวนการทางพฤติกรรมมากกว่าการบังคับ โรงเรียนอาจจัดควบคู่ไปกับการเรียนการสอนก็ได้

ทวีศักดิ์ ใจนวน (2552, หน้า 8) สรุปว่า การพัฒนาวินัยนักเรียน หมายถึง การดำเนินงานการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการสภาพและปัญหาการพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เอี่ยมพร ลาโยธี (2552, หน้า 8) สรุปว่า การพัฒนาวินัย หมายถึง การทำให้นักเรียนมีจิตสำนึกที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบของส่วนรวม และสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ โดยมีได้ถูกบังคับโดยพิจารณาจากพฤติกรรม ทั้ง 2 ด้าน คือ

1. วินัยในตนเอง หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกด้วยการตัดสินใจและเลือกทำตามข้อตกลงโดยสมัครใจ เพื่อแก้ไข้ปัญหาของตนเองและต่อส่วนรวม
2. วินัยต่อสังคม หมายถึง วินัยที่เกิดจากการควบคุมภายนอก ส่งผลต่อการควบคุมจิตใจและพฤติกรรมของบุคคล เช่น การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย เป็นต้น

ดารารัตน์ ทัพโต (2554, หน้า 33) ได้อธิบายความหมายของการพัฒนาวินัยไว้ว่า การพัฒนาวินัยนักเรียนเป็นการนำแนวทางที่โรงเรียนกำหนดไว้ไปสู่การปฏิบัติ โดยที่บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมกำหนดและเผยแพร่ให้เข้าใจแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเพื่อให้นักเรียนได้เล็งเห็นคุณค่าและถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของโรงเรียน

สมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 21) ได้อธิบายความหมายของการพัฒนาวินัยนักเรียนไว้ว่า เป็นการพัฒนาวินัยนักเรียนเป็นงานที่สำคัญที่อยู่ในขอบข่ายของการบริหารงานกิจการนักเรียน และเป็นการกำหนดแนวปฏิบัติของโรงเรียนที่บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมกำหนดและทำการเผยแพร่ให้เข้าใจแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเพื่อให้นักเรียนได้เล็งเห็นคุณค่าและถือปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

วินัยเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต การเสริมสร้างวินัยซึ่งเป็นการปลูกฝังวินัยพื้นฐานให้กับนักเรียนครูและบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียนมีหน้าที่อบรมสั่งสอนให้นักเรียนมีวินัยในตนเองโดยการปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีจนเป็นนิสัยนักเรียนก็จะสามารถปฏิบัติตามจนเคยชินและกลายเป็นนิสัยที่ติดตัวไปตลอด ครู และบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียนมีบทบาทหน้าที่ให้แนวคิดแนวปฏิบัติกำกับดูแลและเสริมสร้างวินัยนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

วิญญู สาโณน (2557, หน้า 6) ได้อธิบายความหมายของการพัฒนาวินัยว่า หมายถึง การดำเนินการอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนให้เป็นไปในแนวทางที่เหมาะสมถูกต้อง ตามนโยบายของโรงเรียนและชุมชน เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน

กุลสิริณัฐ วงศ์สุขจิตร (2557, หน้า 17) สรุปว่า การพัฒนาวินัยนักเรียน หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนเองมุ่งหวัง และเป็นสิ่งนำความเจริญมาสู่ตนเองและผู้อื่น ไม่ขัดต่อระเบียบกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

จากการศึกษาความหมายของการพัฒนาวินัย สรุปได้ว่า การพัฒนาวินัย หมายถึง การดำเนินการเพื่อพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนให้เป็นไปในแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้ นักเรียนมีความประพฤติในทางที่นำความเจริญมาสู่ตนเองและผู้อื่น ไม่ขัดต่อระเบียบกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นนักเรียนสามารถควบคุมพฤติกรรมได้ด้วยตนเอง

ลักษณะการพัฒนาวินัยนักเรียน

สุรเกียรติ จอมไพศรี (2550, หน้า 7-8) ได้กล่าวถึง ลักษณะการพัฒนาวินัยของนักเรียนไว้ดังนี้

1. การตรงต่อเวลา หมายถึง การพัฒนานักเรียนให้สามารถวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้เสร็จตามกำหนดเวลา และสามารถจัดการเวลาให้เหมาะสม และเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้
2. ความสะอาด หมายถึง การพัฒนาให้นักเรียนสามารถควบคุมตนเอง และประพฤติปฏิบัติการรักษาความสะอาดของโรงเรียน บ้านเรือน ที่อยู่อาศัย สาธารณสถาน และความสะอาดร่างกายตนเอง
3. การแต่งกาย หมายถึง การพัฒนาให้นักเรียนแต่งกายให้เหมาะสม และถูกกาลเทศะ
4. การเข้าแถว หมายถึง การพัฒนาให้นักเรียนรู้ระเบียบแถวในการเข้าแถวตามโอกาส และในสถานที่ต่าง ๆ ให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย
5. การแสดงความเคารพ หมายถึง การพัฒนาให้นักเรียนรู้มารยาทในการแสดงความเคารพในโอกาสต่าง ๆ ด้วยกิริยาที่เหมาะสม และวาจาที่สุภาพ

6. การปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและแนวปฏิบัติของโรงเรียน หมายถึง การพัฒนาให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ ตามจรรยาบรรณ และการแต่งกายของนักเรียน

สุริย์ มุกคอกไม้ (2551, หน้า 24-30) ได้ศึกษา การส่งเสริมวินัยนักเรียนตามความคิดเห็นของข้าราชการครูในโรงเรียนวัดแสงสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 2 ได้อธิบายเรื่อง การส่งเสริมวินัยนักเรียนว่าเป็นการกำหนดแนวทางปฏิบัติของโรงเรียน โดยที่ให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมกำหนดและเผยแพร่ให้เข้าใจแนวปฏิบัติอย่างชัดเจน เพื่อให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าและถือปฏิบัติตามในแต่ละด้าน ดังนี้

1. วินัยด้านการแต่งกาย

วินัยด้านการแต่งกายคือการแต่งกายที่เหมาะสมกับวัย โอกาส สถานที่ และแต่งกายได้ถูกต้องตามกฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน การแต่งกายที่ถูกกาลเทศะ เป็นการบ่งบอกให้ผู้อื่นรู้ว่าเขาเป็นคนเช่นไร เครื่องแต่งกายจะทำให้ผู้พบเห็นรู้ว่าบุคคลนั้นเป็นบุคคลเช่นไรถ้าแต่งกายดีเรียบร้อย ก็จะทำให้ตนเองเกิดความเชื่อมั่น มีความภูมิใจ

2. วินัยด้านการตรงต่อเวลา

วินัยด้านการตรงต่อเวลา หมายถึง การทำกิจกรรมใด ๆ ให้สำเร็จตรงตามที่กำหนดไว้ ไม่ผัดวันประกันพรุ่งและเมื่อรู้ว่าทำสิ่งใดล่าช้ากว่าที่กำหนดก็ไม่นั่งนอนใจรีบทำให้สำเร็จเพื่อมีใ้งานล่าช้ากว่าเดิมการทำกิจกรรมใด ๆ ก็แล้วแต่ ต้องมีการวางแผนด้านเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรมนั้นและต้องทำให้สำเร็จในเวลาที่กำหนดจึงจะสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

3. วินัยด้านการเข้าแถว

วินัยด้านการเข้าแถว หมายถึง การรู้จักควบคุมตนเองให้เข้าแถวอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่พูดจาหรือเล่นกันในขณะเข้าแถว การเข้าแถวเคารพธงชาติ และฟังการอบรมก่อนเข้าห้องเรียน การเข้าแถวก่อนกลับบ้าน การเข้าแถวรับบริการต่าง ๆ ตามลำดับก่อนหลังอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย

4. วินัยด้านความสะอาด

วินัยด้านความสะอาด หมายถึง การระมัดระวังดูแลป้องกันไม่ให้สกปรกทั้งทางร่างกายที่อยู่อาศัย อาคารสถานที่ ชุมชน และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ความสะอาดเป็นการปฏิบัติเพื่อบำรุงดูแลรักษาสถานที่ทำงาน อุปกรณ์เครื่องใช้ในการทำงาน เพื่อจัดของที่ไม่จำเป็นออกและจัดของที่จำเป็นให้สะดวกในการใช้แล้วให้ทำความสะอาดบริเวณต่าง ๆ ที่ตนรับผิดชอบและรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

5. วินัยด้านการแสดงความเคารพ

วินัยด้านการแสดงความเคารพหมายถึงมารยาทเพื่อแสดงความเคารพในโอกาสต่าง ๆ เช่น เมื่อถวายความเคารพพระมหากษัตริย์และพระมหาลีเมื่อธงชาติขึ้นสู่ยอดเสาเมื่อได้ยินเพลงชาติ

เพลงสรรเสริญพระบารมี เพลงมหาฤกษ์มหาชัย เมื่อประธานเข้าสู่ที่ประชุม เมื่อครูหรือผู้ใหญ่ที่เราเคารพเดินผ่านมาในระยะใกล้ และเมื่อครูเข้าห้องเรียนและออกจากห้องเรียนการแสดง ความเคารพเป็นมารยาทไทยที่แสดงถึงกิริยาวิภาที่สุภาพเรียบร้อยที่บุคคลพึงปฏิบัติในสังคม โดยมีระเบียบแบบแผนอันเหมาะสมตามกาลเทศะ

6. วินัยด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและแนวทางปฏิบัติของโรงเรียน

วินัยด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและแนวทางปฏิบัติของโรงเรียน หมายถึง การลงโทษนักเรียนที่กระทำความผิดโดยมีความมุ่งหมายเพื่อการอบรมสั่งสอน เช่น ว่ากล่าวตักเตือน ทำทัณฑ์บน ตัดคะแนนความประพฤติ ทำกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ธีระภรณ์ ดงอนนท์ (2552, หน้า 45) กล่าวถึง การมีวินัยในตนเองมีดังนี้

1. การแต่งกาย คือ การที่นักเรียนตัดผมและตัดเล็บเรียบร้อย ใช้เครื่องแบบแต่งกาย ชุดนักเรียน ชุดกีฬา ชุดโรงเรียน ชุดลูกเสือเนตรนารีของโรงเรียนให้ถูกต้อง
2. ความรับผิดชอบ คือ การมาโรงเรียนและการเข้าเรียนตามปกติของนักเรียน รักษาความสะอาดของห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ พื้นห้อง ระเบียบ หน้าต่าง เพดาน ผนัง กระดานดำ จัดหาน้ำดื่มประจำห้อง ทิ้งขยะถูกที่ และการส่งงานของนักเรียน
3. มีมารยาทที่ดี คือ การแสดงความเคารพขณะเดินสวนกับครู อาจารย์ ผู้ปกครอง นักเรียน และในห้องเรียน การใช้วาจาสุภาพกับครู อาจารย์ ผู้ปกครองนักเรียน
4. ซื่อสัตย์ คือ ความซื่อสัตย์เป็นการกระทำหรือความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่อง การไม่ทุจริต และประพฤติไม่ชอบ การปฏิบัติตามกฎที่กำหนดไว้ การไม่หลอกลวง การพูดแต่ความจริง การไม่หาประโยชน์ในทางมิชอบ การมีความยุติธรรม และมีความละเอียดรอบาป
5. จิตสาธารณะ คือ ความปรารถนาที่จะช่วยเหลือช่วยแก้ปัญหาให้แก่ผู้อื่นหรือสังคม ต้องการเข้าไปแก้วิกฤตการณ์ พยายามฉวยโอกาสที่จะช่วยเหลืออย่างจริงจังมีความรับผิดชอบ สำนึกถึงพลังของตนว่าจะสามารถร่วมแก้ไขปัญหาคได้ และลงมือกระทำเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหา ด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาาร่วมกันกับคนในสังคม

เอี่ยมพร ลาโยธี (2552, หน้า 8-9) กล่าวว่า การพัฒนาวินัย ประกอบด้วย

1. การตรงต่อเวลา หมายถึง การเคารพเวลาในการเรียน การปฏิบัติงาน การส่งงาน การเข้าแถว และการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ
2. กิริยามารยาทในการพูดและการมีสัมมาคารวะ หมายถึง การใช้ถ้อยคำหรือสำนวน ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ และการแสดงออกในการเคารพผู้อาวุโสด้วยความสำรวม
3. การการดูแลรักษาอนามัยของตนเองและร่างกาย หมายถึง การดูแลรักษา ความสะอาดอวัยวะภายนอกของร่างกาย คือ ผม เล็บมือ เล็บเท้า ฟัน ผิวหนัง และวิธีการรักษา

ความสะอาดด้านสุขภาพตนเองจนเป็นนิสัย และแต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของโรงเรียน ให้สะอาดเรียบร้อย

4. ความเสียสละ หมายถึง การให้ความช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ผู้อื่น ไม่เอาใจเอาเปรียบแก่ผู้อื่น และให้โอกาสแก่ผู้ที่ด้อยกว่าตัวเอง
5. ความสามัคคีและความรับผิดชอบในหมู่คณะ หมายถึง การไม่ทะเลาะวิวาท ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามบทบาทหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ
6. การรักษาทรัพย์สินของส่วนรวม หมายถึง การดูแลรักษาสมบัติของโรงเรียน และชุมชน และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า
7. การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรม ที่โรงเรียนและชุมชนจัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ

อัญชิตา สุริย์แสง (2553, หน้า 30) ได้สรุป คุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยในตนเอง ดังนี้

1. ความรับผิดชอบ ได้อธิบาย ลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ คือ บุคคลที่มีความตั้งใจ เอาใจใส่ปฏิบัติหน้าที่ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม มีอารมณ์มั่นคงมีการวางแผน อดทน และไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จตามเป้า
2. มารยาท เป็นการแสดงออกถึงความ เป็นไทยที่งดงามทางกิริยา และวาจา ที่ปฏิบัติต่อกันด้วยความสุภาพอ่อนน้อม มีสัมมาคารวะ และมิตรภาพที่ดี การปลูกฝังมารยาทไทยให้เยาวชน เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อจะได้นำไปประพฤติปฏิบัติร่วมกันอนุรักษ์ และรักษามารยาทไทยอันดีงามสืบต่อไป
 - 2.1 มารยาทในการแสดงความเคารพ การแสดงความเคารพสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การไหว้ การกราบ การคำนับ การยืน การนั่ง การเดิน เป็นต้น ซึ่งจะปฏิบัติแตกต่างกันไปตามวาระ โอกาส บุคคล และสถานที่
 - 2.2 มารยาทในการสนทนา การสนทนา เป็นการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด การแสดงความคิดเห็น โดยการพูดคุยโต้ตอบกัน การสนทนาจึงเป็นสื่อกลางที่ทำให้มนุษย์รับรู้ เข้าใจซึ่งกันและกัน
 - 2.3 การมีสัมมาคารวะสัมมาคารวะเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเคารพนอบน้อมทั้งทางกาย วาจา และใจต่อผู้อื่น รวมถึงการมีมารยาท และปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง
3. การแต่งกาย การแต่งกายของเรามีหลายลักษณะขึ้นอยู่กับความชอบ ธรรมเนียม โอกาส และสถานที่ ซึ่งควรคำนึงถึงมารยาทถึงการแต่งกายให้ถูกต้องตามกาลเทศะ อีกทั้งการแต่งกายเป็นสิ่งที่แสดงบุคลิกภาพของบุคคลการแต่งกายที่ถูกต้องมีดังนี้

3.1 สวมเครื่องแต่งกายโดยคำนึงถึงโอกาส สถานที่ และบุคคลที่เราต้องไปพบ

3.2 สวมเสื้อผ้าที่เรียบร้อยและไม่จำเป็นต้องมีราคาแพง

3.3 แต่งกายมิดชิด ไม่เปิดเผยส่วนของร่างกายจนเกินไป

4. การตรงต่อเวลา การตรงต่อเวลาที่กำหนดหรือนัดหมาย การรู้จักแบ่งเวลา

ให้เหมาะสม ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ เช่น มาโรงเรียนก่อนเวลาโรงเรียนเข้าเสมอ ถึงเวลาเข้าชั้นเรียนตรงเวลา ไม่ผลัดวันส่งงาน นัดใครไว้ไปตรงตามเวลานัด อ่านหนังสือตามเวลาที่กำหนด การส่งของที่ขี้นมาตามนัดหมาย

ดารารัตน์ ทพิโต (2554, หน้า 33) ได้สรุป การพัฒนาวินัยประกอบด้วยดังนี้

1. แนวทางการพัฒนาวินัยในด้านการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับสถานภาพการเป็นนักเรียนสามารถพัฒนาในแต่ละด้านได้ดังนี้

1.1 ด้านการตรงต่อเวลา เป็นการทำกิจกรรมใด ๆ ที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลา ซึ่งถือว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความมากที่สุด เมื่อเวลาผ่านไปไปแล้ว เราไม่สามารถเรียกกลับคืนมาได้ ดังนั้น เราต้องบริหารเวลาให้คุ้มค่าที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ถ้าหากปล่อยเวลาผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นเลย ก็อาจเสียโอกาสในภายหลัง การที่จะมีความสุขที่สุดในชีวิต คือ การรู้จัก การจัดการและมีการวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมใด ๆ ให้ถูกต้อง และพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลาและเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ ทำให้ชีวิตมีความสุข ตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคมได้ดีด้วย

1.2 ด้านความสะอาด เป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคลรู้จักควบคุมตนเอง โดยการประพฤติปฏิบัติตนอย่างมีระเบียบ หากศึกษาในสถานศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่เวรประจำวันในการรักษาความสะอาดห้องเรียน และอาคารเรียน นอกจากนี้ ควรมีความสม่ำเสมอในการรักษาความสะอาด ไม่ว่าจะเป็นความสะอาดของตนเอง บ้านเรือนที่อยู่อาศัย และสาธารณสถาน เช่น สวมใส่เสื้อผ้าสะอาด รับประทานอาหารไม่เขียนข้อความในบริเวณที่ไม่ควร เป็นต้น

1.3 ด้านการแต่งกาย เป็นพฤติกรรมส่วนบุคคล ที่แต่ละคนจะพึงแสดงออกซึ่งสามารถบ่งบอกได้ถึงทัศนคติและอุปนิสัยของบุคคลนั้นได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะ คนที่แต่งกายดีมีระเบียบ ย่อมมีบุคลิกที่ดี และดูภูมิฐานกว่าคนที่แต่งกายไม่ถูกต้องตามกาลเทศะอย่างเห็นได้ชัด

สมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 14) สรุปว่า คุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยจะต้องมีคุณลักษณะต่าง ๆ ที่สำคัญดังนี้ คือ

1. มีความรับผิดชอบ หมายถึง การแสดงถึงความเอาใจใส่และปฏิบัติงานที่ได้ รับมอบหมาย พร้อมทั้งติดตามแก้ไขปรับปรุงงานนั้น ๆ ให้เป็นผลสำเร็จไปด้วยดี ยอมรับผลกระทำ ของตนในด้านผลดีและผลเสีย

2. การตรงต่อเวลา หมายถึง การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้สำเร็จภายในเวลาที่กำหนด และปฏิบัติตนในขณะที่ทำกิจกรรมได้เหมาะสมกับเวลา

3. การแต่งกาย หมายถึง การประพฤติตนในการแต่งกายที่มีความสะอาดเป็นไปตามระเบียบของสังคมที่ถูกต้องเหมาะสม การแต่งกายจะเป็นเครื่องบ่งบอกถึงบุคลิกภาพของบุคคลนั้น ๆ ว่าเป็นคนเช่นไร

4. ความเป็นผู้นำ หมายถึง ผู้นำมีภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบ โดยตรงที่จะต้องวางแผน สั่งการ ดูแล และควบคุมให้บุคลากรขององค์กรปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

5. ความซื่อสัตย์ หมายถึง การกระทำหรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องการไม่ทุจริต และประพฤติไม่ชอบ การปฏิบัติตามกฎที่กำหนดไว้ การไม่หลอกลวง การพูดแต่ความจริง การไม่หาประโยชน์ในทางมิชอบ การมีความยุติธรรมและมีความละเอียด ต่ออาบ

6. คุณแลสมบัติของโรงเรียน หมายถึง การที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนและชุมชน บำเพ็ญประโยชน์ และทำอย่างเต็มความสามารถ คอยสอดส่องพฤติกรรมของบุคคลที่เป็นภัยแก่สังคม ไม่ทำลายทรัพย์สินส่วนรวม เป็นต้น

กุลศิริณัฐ วงศ์สุขจิตร (2557, หน้า 17-18) กล่าวว่า พฤติกรรมในการพัฒนาวินัย ดังนี้

1. ด้านการแต่งกาย หมายถึง การแต่งกายของนักเรียนตามระเบียบข้อปฏิบัติของโรงเรียน ได้แก่ การแต่งเครื่องแบบ เครื่องหมาย การสวมเสื้อ กางเกง กระโปรง รองเท้า ถุงเท้า ทรงผม การแต่งหน้า เครื่องประดับประเภทต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยถูกต้องเหมาะสม

2. ด้านความประพฤติ หมายถึง การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับที่สถานศึกษา หรือสังคมกำหนดให้นักเรียนหรือบุคคลใดได้ปฏิบัติเพื่อความสงบสุขและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของโรงเรียนและสังคม รวมถึงการมีสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพและออกกำลังกายสม่ำเสมอ การมีน้ำหนักร ส่วนสูง และสมรรถภาพร่างกายตามเกณฑ์ ไม่เสเพลสิ่งเสพลึงเสพลิดให้โทษ และปัญหาทางเพศ

3. ด้านการปฏิบัติตน หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกในขณะที่อยู่สถานที่ต่าง ๆ ภายนอกโรงเรียน ได้แก่ การเคารพสิทธิของผู้อื่น การปฏิบัติตนตามกฎจราจร การทิ้งขยะ

4. ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่แสดงออกถึงความสำนึก ในการควบคุมพฤติกรรม รวมทั้งการแสดงถึงการรู้จักหน้าที่ของตนและมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของตนต่อตนเองและสังคมให้สำเร็จลุล่วง ยอมรับผลการกระทำของตนที่เป็นผลดีและผลเสีย พร้อมทั้งพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

5. ด้านความเป็นผู้นำ หมายถึง บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะบางอย่าง คือ สามารถสอดแทรกอิทธิพลบางประการอันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มได้มากที่สุด สามารถนำกลุ่มไปในทิศทางที่ต้องการ เป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมและเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการแสดงบทบาท หรือพฤติกรรมความเป็นผู้นำ

อริกา ปาขมึน (2556, หน้า 33) ได้ศึกษา ปัญหาของวินัยนักเรียนไว้ดังนี้

1. ด้านการตรงต่อเวลา

เป็นการกระทำกิจกรรมใด ๆ ที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลา ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าที่สุดและเมื่อเวลาผ่านไปแล้วเราไม่สามารถเรียกกลับคืนมาได้ ดังนั้นเราต้องบริหารเวลาให้คุ้มค่าที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ถ้าหากปล่อยเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์จะไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาเลยก็จะเสียโอกาสในภายหลัง การที่จะมีความสุขที่สุด คือ การรู้จักจัดการและมีการวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมใด ๆ ให้ถูกต้อง และพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลาและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ทำให้ชีวิตมีความสุขตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคมได้ด้วยดี

2. ด้านการแต่งกาย

การแต่งกายถือเป็นถือเป็นวินัยอย่างหนึ่งการแต่งกายที่ถูกกาลเทศะ เป็นการบ่งบอกให้ผู้อื่นรู้ว่าเขาเป็นคนเช่นไร เครื่องแต่งกายจะบอกให้ผู้อื่นที่พบเห็นรู้ว่าเขาคนนั้นเป็นบุคคลเช่นไร หากแต่งกายดี เรียบร้อย ก็จะช่วยให้คนเกิดความเชื่อมั่น มีความภาคภูมิใจ เป็นการเสริมสร้างบุคลิกลักษณะที่ดีด้วยเครื่องแต่งกายตามความเหมาะสม แต่ไม่จำเป็นต้องใช้ของดีราคาแพงหรือหรูหรา ควรแต่งให้เหมาะสมกับรูปร่างบุคลิกของตน เหมาะสมกับวัย โอกาส สถานที่ และสถานการณ์

3. ด้านความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่พยายามปฏิบัติหน้าที่ของตนให้สำเร็จอย่างเต็มความรู้ความสามารถ และยอมรับผลที่เกิดขึ้นทั้งผลดีและผลเสีย และพยายามปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

4. ด้านพัฒนาการความรับผิดชอบ

พัฒนาการความรับผิดชอบมิได้เกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติแต่จะต้องได้รับการฝึกฝน จึงจะทำให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้น และจะต้องปลูกฝังตั้งแต่เด็กเพื่อให้เกิดความสำนึกในความรับผิดชอบเป็นค่านิยมและเป็นแนวปฏิบัติของตน

สุพรรณ สุขรมย์ (2552, หน้า 37) ความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตั้งใจ ความมุ่งมั่นเอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่ที่จะกระทำตามที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ลุล่วงด้วยความพยายามและตรงต่อเวลา เพื่อให้งานนั้นสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพตามจุดหมายที่ตั้งไว้

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิดของนักวิชาการ ผู้วิจัย และหน่วยงานทางการศึกษา ผู้ศึกษาจึงได้ทำการสังเคราะห์การพัฒนาวิสัยนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยองดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การสังเคราะห์การพัฒนาวิสัยนักเรียน

นักวิชาการ/ ผู้วิจัย/ หน่วยงานการศึกษา	การพัฒนาวิสัย นักเรียน								
	1. ด้านความรับผิดชอบ	2. ด้านกิริยามารยาท	3. ด้านความซื่อสัตย์	4. ด้านการแต่งกาย	5. ด้านการตรงต่อเวลา	6. ด้านความเป็นผู้นำ	7. ด้านความเสียสละ	8. ด้านการรักษาทักษะพหุปัญญา	9. ด้านความมีจิตสาธารณะ
สุรเกียรติ์ จอมไพศรี (2550)				✓	✓			✓	
พัชร ตังรอม (2551)	✓						✓		
วิทย์พัฒน์ สี่หา (2551)							✓	✓	
ศุภวรรณ ชลมาก (2551)			✓				✓		
สุรีย์ มุกดอกไม้ (2551)		✓		✓	✓		✓		
ธีระภาภรณ์ ดงอนนท์ (2552)	✓	✓	✓	✓				✓	✓
เอี่ยมพร ลาโยธี (2552)		✓		✓	✓		✓	✓	✓
สิริกัทร ขจรสมบัติ (2553)	✓		✓			✓	✓		
อัญชิสรา สุรีย์แสง (2553)	✓	✓		✓	✓				
ดวงรัตน์ วาห์สะ (2554)			✓			✓			
สมพงษ์บุญญา (2555)	✓		✓	✓	✓	✓		✓	
อธิกา ป่าขมื่น (2556)	✓			✓	✓				✓
กุดศิริณัฐ วงศ์สุขจิตร (2557)	✓			✓		✓			✓
ชาญชัย เมธาวิรุฬห์ (2557)		✓							
สิริกัทร สีนสม (2558)	✓			✓	✓	✓	✓	✓	
ความถี่	8	5	5	9	7	5	5	6	5

จากตารางที่ 2 การสังเคราะห์แนวคิดต่าง ๆ ของนักวิชาการ หน่วยงานทางการศึกษา ผู้วิจัยจึงได้กำหนดการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง โดยใช้เวลาถึง ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป พบว่า การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนประกอบด้วย ด้านความรับผิดชอบด้านกิจกรรมรยาท ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการแต่งกาย ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความเสียสละ ด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม ด้านความมีจิตสาธารณะ ซึ่งผู้ศึกษาขอเสนอรายละเอียด ของการพัฒนาวิสัย ดังนี้

1. ด้านความรับผิดชอบ

พัชร ตั้งรวม (2551) สรุปว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง ภาระหรือพันธะผูกพัน ในการจะปฏิบัติหน้าที่การงานของผู้ร่วมงานให้เป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร เนื่องจาก บุคคลต้องอยู่ร่วมกันทำงานในองค์กร จำเป็นต้องปรับลักษณะนิสัย เจตคติของบุคคลเพื่อช่วยเป็น เครื่องผลักดันให้ปฏิบัติงานตามระเบียบรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ต้อง รับผิดชอบและมีความซื่อสัตย์สุจริต คนที่มีความรับผิดชอบ จะทำให้การปฏิบัติงานไปสู่เป้าหมาย ที่วางไว้ และช่วยให้การทำงานร่วมกันเป็นไปด้วยความราบรื่น ความรับผิดชอบจึงเป็นภาระผูกพัน ที่ผู้นำต้องสร้างขึ้นเพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างดี

ธีระภรณ์ ดงอนนท์ (2552, หน้า 45) กล่าวถึง การวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ คือ การมาโรงเรียนและการเข้าเรียนตามปกติของนักเรียน รักษาความสะอาดของห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ พื้นห้อง ระเบียบ หน้าต่าง เพดาน ผนัง กระดานดำ จัดหาน้ำดื่มประจำห้อง ทิ้งขยะถูกที่ และการส่งงานของนักเรียน

สิริกัทร ขจรสมบัติ (2553, หน้า 11) ได้อธิบาย ลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ คือ บุคคลที่มีความตั้งใจเอาใจใส่ปฏิบัติหน้าที่ทั้งส่วนตัว และส่วนรวมมีอารมณ์มั่นคง มีการวางแผนอดทนและไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จตามเป้า

อัญชิสรา สุริย์แสง (2553, หน้า 30) ได้อธิบาย ลักษณะของความรับผิดชอบไว้ว่า คือ บุคคลที่มีความตั้งใจ เอาใจใส่ปฏิบัติหน้าที่ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม มีอารมณ์มั่นคง มีการวางแผน อดทน และไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จตามเป้า

สมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 14) อธิบาย คุณลักษณะของผู้ที่มีวินัย ด้านมีความรับผิดชอบ หมายถึง การแสดงถึงความเอาใจใส่และปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายพร้อมทั้งติดตามแก้ไข ปรับปรุงงานนั้น ๆ ให้เป็นผลสำเร็จไปด้วยดี ขอมรับผลกระทบของตนในด้านผลดีและผลเสีย

อริกา ปาขมื่น (2556, หน้า 33) สรุปว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมของบุคคล ที่พยายามปฏิบัติหน้าที่ของตนให้สำเร็จอย่างเต็มความรู้ความสามารถและยอมรับผลที่เกิดขึ้น ทั้งผลดีและผลเสีย และพยายามปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

กุลศิริณัฐ วงศ์สุขจิตร (2557, หน้า 18) สรุปว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่แสดงออกถึงความสำนึกในการควบคุมพฤติกรรม รวมทั้งการแสดงถึงการรู้จักหน้าที่ของตน และมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของตนต่อตนเองและสังคมให้สำเร็จลุล่วง ยอมรับผลการกระทำของตนที่เป็นผลดีและผลเสีย พร้อมทั้งพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

สิริกร สีนสม (2558, หน้า 10) สรุปว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่น และความพยายามในการปฏิบัติหน้าที่ของตนให้บรรลุผลสำเร็จ ยอมรับผลของการกระทำนั้น ๆ ทั้งด้านดี และด้านเสีย พร้อมทั้งจะปรับปรุงงานของตนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยความรับผิดชอบนี้จะเป็นสิ่งเกื้อหนุนให้นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ของตนโดยไม่ต้องมีการบังคับจากบุคคลอื่น

จากการศึกษาความหมายของความรับผิดชอบ สรุปได้ว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง การพัฒนานักเรียนให้มีพฤติกรรมของบุคคลที่พยายามปฏิบัติหน้าที่ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม ด้วยความรับผิดชอบ มีการติดตามและเอาใจใส่งานเพื่อให้งานสำเร็จเป็นไปตามเป้าหมาย สามารถควบคุมตนเอง ไม่หนีเรียน หรือก่อเรื่องทะเลาะวิวาทรับผิดชอบในความผิดที่ตนทำได้

2. ด้านกิริยามารยาท

เกษร วุฒิสินซ์ (2552, หน้า 18) ได้สรุป ความหมายของมารยาทไว้ว่า มารยาทเป็นระเบียบแบบแผนการประพฤติที่ดงามอันแสดงถึงพฤติกรรมที่สุภาพเรียบร้อย ทั้งกาย วาจา มีใจเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมให้แสดงออกอย่างเหมาะสม เป็นองค์ประกอบของวัฒนธรรม เป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของคนไทย

มารยาทแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. มารยาททางกาย คือ การทำดี เป็นการแสดงอาการที่ทำทางกายว่าสมควรทำ ในสิ่งที่สมควรทำ ทำได้ด้วยการระมัดระวัง โดยการกระทำต้องไม่เดือดร้อนทั้งตนเองและส่วนรวม โดยแบ่งมารยาททางกายได้ดังนี้

2. มารยาททางวาจา เป็นมารยาทของการสนทนา การสนทนาเป็นการพูดกับผู้อื่น แตกต่างไปจากการพูดคนเดียว กล่าวคือ การสนทนาย่อมมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน มีการพูดจาระวังบุคคลซึ่งอาจมากกว่าสองคน ดังนั้น มารยาทในการสนทนาที่ควรปฏิบัติ เช่น ควรใช้คำพูดที่สุภาพอ่อนน้อม ไม่พูดไร้สาระ หรือพูดพล่อย พูดจับใจความไม่ได้ ไม่พูดสอดแทรก ขณะที่มีการสนทนาเป็นกลุ่ม ไม่พูดเสียงดังในสถานที่ที่ต้องการความเงียบสงบ เป็นต้น

3. มารยาททางใจ คือ ผู้ที่มีการปรับปรุงจิตใจให้ฝึกฝืนศีลธรรม และยอมทราบบว่าอะไรถูก อะไรผิด อะไรควรประพฤติ และไม่ควรประพฤติ ฉะนั้น บุคคลพึงระวังสำรวมความคิดจิตใจ ที่มักจะแสดงออกมาให้เห็นทางกิริยา และวาจาให้ถูกต้องและงดงาม เหมาะสมกับกาลเทศะแก่บุคคล เวลา หรือในที่สาธารณะ เช่น ไม่ปล่อยใจให้ฟุ้งซ่าน ไม่หยิ่งยโส ไม่บันดาลโทสะ เป็นต้น

ธีระภรณ์ ดงอนนท์ (2552, หน้า 45) กล่าวถึง การวินัยในตนเอง ด้านการมีมารยาทที่ดี คือ การแสดงความเคารพขณะเดินสวนกับครู อาจารย์ ผู้ปกครองนักเรียน และในห้องเรียน การใช้วาจาสุภาพกับครู อาจารย์ ผู้ปกครองนักเรียน

เอี่ยมพร ลาโยธิ (2552, หน้า 9) กล่าวว่า กิริยามารยาทในการพูดและการมีสัมมาคารวะ หมายถึง การใช้ถ้อยคำหรือสำนวนได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ และการแสดงออก ในการเคารพผู้อาวุโสด้วยความสำรวม

อัญชิสรา สุริย์แสง (2553, หน้า 30) ได้อธิบาย ลักษณะของมารยาทว่า เป็นการแสดงออก ถึงความเป็นไทยที่ดึงมาทางกิริยา และวาจาที่ปฏิบัติต่อกันด้วยความสุภาพอ่อนน้อม มีสัมมาคารวะ และมีมิตรภาพที่ดี การปลูกฝังมารยาทไทยให้เยาวชนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อจะได้นำไปประพฤติ ปฏิบัติร่วมกันอนุรักษ์ และรักษามารยาทไทยอันดีงามสืบต่อไป

2.1 มารยาทในการแสดงความเคารพ การแสดงความเคารพสามารถทำได้ หลายวิธี เช่น การไหว้ การกราบ การคำนับ การยืน การนั่ง การเดิน เป็นต้น ซึ่งจะปฏิบัติแตกต่างกัน ไปตามวาระ โอกาส บุคคล และสถานที่

2.2 มารยาทในการสนทนา การสนทนาเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด การแสดง ความคิดเห็น โดยการพูดคุยโต้ตอบกัน การสนทนาจึงเป็นสื่อกลางที่ทำให้มนุษย์รับรู้ เข้าใจ ซึ่งกันและกัน

2.3 การมีสัมมาคารวะ เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเคารพ นอบน้อมทั้งทางกาย วาจา และใจต่อผู้อื่นรวมถึงการมีมารยาท และปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง

พิทักษ์ บุญพิทักษ์ (2556) ได้อธิบาย ความหมายของมารยาทไว้ว่า เป็นคุณลักษณะ ประจำตัวของบุคคล ได้แก่ การสัมมาคารวะความสุภาพอ่อนน้อมความมีวินัยและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ปรากฏแก่สายตาของผู้อื่น นักธุรกิจที่ตื่นนอกจากจะมีความสามารถในเชิงธุรกิจแล้วยังต้องรู้จัก รักษา กิริยามารยาท และจะต้องรู้จักการสมาคมกับผู้อื่น จึงจะเป็นบุคคลที่มีเสน่ห์เพิ่มความสนใจ ให้กับผู้พบเห็น จึงนับได้ว่าเขานั้นเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ในชีวิตประจำวัน

ชาญชัย เมธาวิรุฬห์ (2557, หน้า 77-79) กล่าวว่า มารยาท หมายถึง แนวทาง ในการปฏิบัติ หรือการแสดงวาจา ภาษา ท่าทาง และพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาให้ปรากฏแก่ สายตาของผู้อื่นคนทั่ว ๆ ไป จะมีมารยาทดีมาก หรือน้อยขึ้นอยู่กับการศึกษาอบรมของแต่ละ ครอบครัว บุคลิกภาพของแต่ละคนจะบอกให้รู้ว่า คนคนนั้นมีความสุภาพ อ่อนน้อม มีสัมมาคารวะ และมีระเบียบวินัยเพียงใดมารยาท แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ มารยาทโดยทั่วไป และมารยาท ตามกาลเทศะ

1. มารยาทโดยทั่วไปการมีมารยาทเป็นเรื่องสำคัญของมนุษย์ที่อยู่ร่วมในสังคมเดียวกัน เป็นการแสดงความเคารพให้เกียรติกัน คนไทยปัจจุบันมักเรียกตนเองว่า เป็นคนยุคใหม่ และชอบทำอะไรแบบง่าย ๆ ถือเอาความสะดวกสบายเป็นหลักพฤติกรรมที่แสดงออกมา ในบางครั้งจึงกลายเป็นคนได้มารยาทไปโดยไม่ตั้งใจ การให้เรียนรู้มารยาทในสังคมจึงยังเป็นสิ่งสำคัญต่อเยาวชนไทยเป็นอย่างยิ่งมารยาทโดยทั่วไปที่ควรทราบมีดังนี้

1.1 การแต่งกายให้เรียบร้อย การแต่งกายให้เรียบร้อยเหมาะสมกับเวลา และสถานที่ ถือว่าเป็นผู้มีวัฒนธรรม และจะได้รับความเกรงใจจากผู้พบเห็น

1.2 การตำราวมกิริยาท่าทาง และคำพูด การอยู่ต่อหน้าผู้อื่นต้องตำราวมเรื่องการพูด ไม่พูดคำหยาบคาย ตลกคะนอง เอะอะ แสดงกิริยาท่าทางให้สงบเสงี่ยมเป็นการเคารพสถานที่ และรักษามุกปากของคนที่ให้ดูดีในสายตาของคนอื่น

1.3 การรู้จักเกรงใจ ไม่ถือวิสาสะ

1.3.1 การเกรงใจ คือ การรู้จักระวังความรู้สึกของคนอื่นในเรื่องต่อไปนี้ เช่น การขอความช่วยเหลือการขออาศัยรถหรือบ้านการไปเยี่ยมเยียนในเวลาเช้าหรือดึกเกินไป การหยิบยืมสิ่งของ ฯลฯ เป็นต้น

1.3.2 การไม่ถือวิสาสะ คือ การไม่ปฏิบัติเรื่องต่อไปนี้เช่น เข้าห้องผู้อื่นโดยไม่เคาะประตูหยิบของ หรือใช้ของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตเดินเข้าไปสำรวจในบ้านคนอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตเปิดจดหมายของคนอื่นออกอ่านโดยไม่ได้รับอนุญาต ฯลฯ เป็นต้น

1.4 การให้เกียรติผู้อื่น การให้เกียรติผู้อื่นมีอยู่ 2 แบบ ดังนี้

1.4.1 ให้เกียรติด้วยวาจา ได้แก่ ไม่พูดใส่หน้าจนน้ำลายกระเด็น ไม่กล่าวคำล้อเลียน นินทาพูดข่ม เยาะเย้ย ตูณุก เหยียดหยาม

1.4.2 ให้เกียรติด้วยท่าทาง ได้แก่ ไม่สูบบุหรี่ในห้องแอร์ หรือในลิฟต์ ไม่นั่งกางขา นั่งไขว่ห้าง นั่งโยกเก้าอี้ ไม่ถอดรองเท้า บิดจี้เกียจ อ้าปากหา ไม่หวิ้ม ตัดเล็บ และ แคะ เกาไม่ยกเท้าไว้บนโต๊ะทำงาน หรือยกเท้าถีบผนังกึ่งเก้าอี้ ไม่ยกปลายเท้าชี้แทนมือ หรือยกขาพาดตัดผู้อื่น เป็นต้น

1.5 การกล่าวคำขอโทษ และขอบคุณ ควรใช้คำขอโทษ และขอบคุณให้ติดเป็นนิสัย แม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อยก็ตาม

1.6 การไม่พูดเพื่อเจ้า หรือพูดสั่งพรา้เพื่อ พูดเพื่อเจ้า คือ พูดออกนอกกลุ่มออกทางนอกเรื่องที่กำลังเป็นประเด็นสำคัญ พูดสั่งพรา้เพื่อ คือ พูดย้ำเตือน พูดสั่งพรา้เพื่อ หรือพูดย้ำเตือน คำซ้ำ เพราะกลัวคนฟังจะลืม หากพูดบ่อย ๆ จะถือว่าเป็นการเสียมารยาท

1.7 การทักทายด้วยรอยยิ้ม และอภัยโทษไมตรี การทักทายเมื่อพบคนที่รู้จัก
ทำได้หลายวิธี เช่น การยกมือไหว้ผู้ใหญ่ การทักทายด้วยความยินดี และการส่งยิ้มให้ก็เป็น
การแสดงถึงความเป็นคนที่มื่ออภัยโทษไมตรีอันดีใคร ๆ ก็ต้องการคบหาด้วย

1.8 การระมัดระวังตัว และอ่อนน้อมถ่อมตน คนที่คอยระมัดระวังตนเอง
จะไม่เหยียดหน้า เหยียดหลัง ทำท่าทางเลิกลัก หรือทำตัวเป็นจุดเด่น ส่งเสียงกรีดเหมือนคนมีปัญหา
ส่วนคนที่อ่อนน้อมถ่อมตนจะไม่แสดงหรือเย่อหยิ่ง จองหอง ซึ่งจะเป็นที่รักใคร่ของผู้อื่น เป็นต้น

จากการศึกษาความหมายของกิริยามารยาท สรุปได้ว่า กิริยามารยาท หมายถึง การพัฒนา
นักเรียนให้มีคุณลักษณะของบุคคลที่มีการแสดงออกของพฤติกรรมทั้งกายและวาจาที่สุภาพ
อ่อนน้อม เป็นผู้ที่มีการใช้ถ้อยคำหรือสำนวนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ มีมารยาท
ในการเข้าแถวตามลำดับก่อนหลัง

3. ด้านความซื่อสัตย์

สุภวรรณ ชลมาก (2551, หน้า 12) สรุปว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง กิริยาที่ประพฤติตน
เป็นคนตรง ซื่อตรงนี้เป็นเหตุให้มนุษย์มีความเที่ยงธรรม ซื่อตรง มีความจริงใจต่อผู้อื่น
มีความจงรักภักดีต่อเจ้านายของตน ต่อผู้มีอุปการะ เช่น บิดามารดา ครูบาอาจารย์ อันจะเป็นเหตุให้
ไม่โกหก ไม่หลอกลวง ไม่ทำลายประโยชน์ของบุคคลนั้น ๆ แต่เป็นคนตรงไปตรงมา
รักความยุติธรรม

ธีระภาภรณ์ ดงอนนท์ (2552, หน้า 45) กล่าวถึง การวินัยในตนเองด้านความซื่อสัตย์ คือ
ความซื่อสัตย์เป็นการกระทำหรือความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องการไม่ทุจริตและประพฤติไม่ชอบ
การปฏิบัติตามกฎที่กำหนดไว้ การไม่หลอกลวง การพูดแต่ความจริง การไม่หาประโยชน์
ในทางมิชอบ การมีความยุติธรรมและมีความละเอียด ต่อบาป

สิริภัทร ขจรสมบัติ (2553, หน้า 22) ได้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ว่า เป็นคุณธรรม
ที่มีความสำคัญด้านหนึ่งในการพัฒนาเยาวชนของประเทศให้มีความซื่อตรงทั้งทางกายวาจาใจ
ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

ดวงรัตน์ วาห์สะ (2554, หน้า 15) ได้อธิบายความหมายของพฤติกรรมความซื่อสัตย์ว่า
หมายถึง การประพฤติปฏิบัติ หรือการแสดงออกของนักเรียนในการเป็นผู้ที่ปฏิบัติอย่างเหมาะสม
ทั้งต่อตนเองและผู้อื่นในลักษณะของการรักษาสัจจะ การไม่ทุจริต การไม่เอาเปรียบ
การไม่พูดโกหก

สมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 14) กล่าวว่า คุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยด้านความซื่อสัตย์
หมายถึง การกระทำหรือความรู้สึกที่เกี่ยวกับการไม่ทุจริตและประพฤติไม่ชอบ การปฏิบัติตามกฎ
ที่กำหนดไว้ การไม่หลอกลวง การพูดแต่ความจริง การไม่หาประโยชน์ในทางมิชอบ การมี
ความยุติธรรมและมีความละเอียด ต่อบาป

จากการศึกษาความหมายของความซื่อสัตย์ สรุปได้ว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง การพัฒนานักเรียนให้มีการประพฤติปฏิบัติตามกฎที่กำหนดไว้อย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา ใจ มีความละเอียด และเกรงกลัวต่อการกระทำความผิดปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมทั้งต่อตนเองและผู้อื่น เช่น เก็บของมีค่าส่งคืนเจ้าของ ไม่หยิบของที่ไม่ใช่ของตนไปใช้โดยไม่ขออนุญาต

4. ด้านการแต่งกาย

การแต่งกาย ถือเป็นวินัยอย่างหนึ่ง การแต่งกายที่ถูกกาลเทศะเป็นการบ่งบอกให้ผู้อื่นรู้ว่า เขาเป็นคนเช่นไร เครื่องแต่งกายจะบอกให้รู้ว่า เขาคือคนนั้นเป็นบุคคลเช่นไร ถ้าแต่งกายดีเรียบร้อย ก็จะทำให้ตนเองเกิดความเชื่อมั่น มีความภูมิใจ

สุรเกียรติ จอมไพศรี (2550, หน้า 22) ได้สรุปไว้ว่า การแต่งกาย หมายถึง การพัฒนาให้นักเรียนรู้จักแต่งกายให้ถูกต้องเหมาะสม และถูกกาลเทศะ

ธีระภรณ์ ดงอนนท์ (2552, หน้า 45) กล่าวถึง การวินัยในตนเองด้านการแต่งกาย คือ การที่นักเรียนตัดผมและตัดเล็บเรียบร้อย ใช้เครื่องแบบแต่งกายชุดนักเรียน ชุดกีฬา ชุด โรงเรียน ชุดลูกเสือเนตรนารีของโรงเรียนให้ถูกต้อง

เอี่ยมพร ลาโยธิ (2552, หน้า 9) สรุปว่า การการดูแลรักษาอนามัยของตนเองและร่างกาย หมายถึง การดูแลรักษาความสะอาดอวัยวะภายนอกของร่างกาย คือ ผม เล็บมือ เล็บเท้า ฟัน ผิวหนัง และวิธีการรักษาความสะอาดด้านสุขภาพตนเองจนเป็นนิสัย และแต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของโรงเรียนให้สะอาดเรียบร้อย

อัญชิสรา สุริย์แสง (2553, หน้า 30) ได้อธิบาย ลักษณะของการแต่งกาย ไว้ว่า การแต่งกายของคนเรามีหลายลักษณะ ขึ้นอยู่กับความชอบ รสนิยม โอกาส และสถานที่ ซึ่งควรคำนึงถึงมารยาทถึงการแต่งกายให้ถูกต้องตามกาลเทศะ อีกทั้งการแต่งกายเป็นสิ่งที่แสดงบุคลิกภาพของบุคคล การแต่งกายที่ถูกต้อง มีดังนี้

1. สวมเครื่องแต่งกายโดยคำนึงถึงโอกาส สถานที่และบุคคลที่เราต้องไปพบ
2. สวมเสื้อผ้าที่เรียบร้อยและไม่จำเป็นต้องมีราคาแพง
3. แต่งกายมิดชิด ไม่เปิดเผยส่วนของร่างกายจนเกินไป

สิริกร สีนสม (2558, หน้า 11) สรุปว่า การแต่งกาย หมายถึง การสวมใส่ชุดนักเรียน ถูกระเบียบของโรงเรียน ทรงผมถูกต้อง

จากการศึกษาความหมายของการแต่งกาย สรุปได้ว่า การแต่งกาย หมายถึง การพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้ที่แต่งกายสะอาด ถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียนและเหมาะสมกับกาลเทศะ ดูแลรักษาความสะอาดอวัยวะภายนอกของร่างกาย เช่น ไม่แต่งหน้า ไว้ผมผิดระเบียบ มีการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นหากได้รับการตักเตือน

5. ด้านการตรงต่อเวลา

สุรเกียรติ์ จอมไพฑูริ (2550, หน้า 21-22) กล่าวว่า การตรงต่อเวลาเป็นการทำกิจกรรมใด ๆ ที่ต้องมีการวางแผน และให้สำเร็จไปตามเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งมีค่ามากที่สุด เมื่อเวลาผ่านพ้นไปแล้วเราไม่สามารถเรียกกลับคืนมาได้ ดังนั้น เราต้องบริหารเวลาให้คุ้มค่าที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ถ้าหากปล่อยให้เวลาผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ ไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาเลย ก็จะเสียโอกาสในภายหลัง การที่จะมีความสุขที่สุดในชีวิต คือ การรู้จักจัดการและมีการวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมใด ๆ ให้ถูกต้อง และพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลา และเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ ทำให้ชีวิตมีความสุขตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคมได้ด้วยดี

เอี่ยมพร ลาโยธิ (2552, หน้า 9) สรุปว่า การตรงต่อเวลา หมายถึง การเคารพเวลาในการเรียน การปฏิบัติงาน การส่งงาน การเข้าแถว และการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

อัญชิสรา สุริย์แสง (2553, หน้า 30) ได้อธิบาย ลักษณะของการตรงต่อเวลา ไว้ว่า การตรงต่อเวลาที่กำหนดหรือนัดหมาย การรู้จักแบ่งเวลาให้เหมาะสมใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ เช่น มาโรงเรียนก่อนเวลาโรงเรียนเข้าเสมอ ถึงเวลาเข้าชั้นเรียนตรงเวลา ไม่ผลัดวันส่งงาน นัดใครไว้ไปตรงตามเวลานัด อ่านหนังสือตามเวลาที่กำหนด การส่งของที่ขี้นมาตามนัดหมาย

สมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 14) ได้อธิบาย คุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยด้านการตรงต่อเวลา หมายถึง การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้สำเร็จภายในเวลาที่กำหนดและปฏิบัติตนในขณะที่ทำกิจกรรมได้เหมาะสมกับเวลา

อริกา ป่าขมิ้น (2556, หน้า 26) ได้ให้ความหมายการตรงต่อเวลาไว้ว่า เป็นการกระทำกิจกรรมใด ๆ ที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลา ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าที่สุด และเมื่อเวลาผ่านไปแล้วเราไม่สามารถเรียกกลับคืนมาได้ ดังนั้น เราต้องบริหารเวลาให้คุ้มค่าที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ถ้าหากปล่อยให้เวลาไปโดยเปล่าประโยชน์จะไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาเลยก็จะเสียโอกาสในภายหลัง การที่จะมีความสุขที่สุดคือการรู้จักจัดการ และมีการวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมใด ๆ ให้ถูกต้อง และพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลา และเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ทำให้ชีวิตมีความสุขตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคมได้ด้วยดี

สิริกร สินสม (2558, หน้า 11) สรุปว่า การตรงต่อเวลา หมายถึง การเป็นบุคคลที่มีความตั้งมั่นในการทำงานให้บรรลุตามเวลาที่กำหนด

จากการศึกษาความหมายของการตรงต่อเวลา สรุปได้ว่า การตรงต่อเวลา หมายถึง การทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามเวลาที่กำหนด รู้จักแบ่งเวลาให้เหมาะสม ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ เช่น ตรงต่อเวลาในการทำกิจกรรม มาโรงเรียนก่อนเคารพธงชาติ

6. ด้านความเป็นผู้นำ

สิริภัทร ขจรสมบัติ (2553) สรุปว่า ผู้นำ หมายถึง ผู้ซึ่งเป็นศูนย์กลางหรือจุดรวมของกิจกรรมภายในกลุ่มเปรียบเสมือนแกนของกลุ่ม เป็นผู้มีโอกาสติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นมากกว่าทุกคนในกลุ่มมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มสูง

กุลศิริณัฐ วงศ์สุขจิตร (2557) สรุปว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะบางอย่างคือ สามารถสอดแทรกอิทธิพลบางประการอันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มได้มากที่สุดสามารถนำกลุ่มไปในทิศทางที่ต้องการ เป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมและเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการแสดงบทบาทหรือพฤติกรรมความเป็นผู้นำ

สิริภัทร ขจรสมบัติ (2553) สรุปว่า ผู้นำ หมายถึง หัวหน้ากลุ่มทีม หรือองค์การที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้น บุคคลที่มีบารมีและสามารถตัดสินใจได้เป็นอย่างดีรวมทั้งสามารถกระตุ้นบุคคลอื่นให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

ดวงรัตน์ วาห์สะ (2554) กล่าวว่า ผู้นำ คือ บุคคลใดบุคคลหนึ่งในกลุ่มคนหลาย ๆ คน ที่มีอำนาจ อิทธิพล หรือมีความสามารถในการจูงใจให้คนปฏิบัติตามคำสั่ง ตามความคิดเห็น หรือความต้องการของเขาได้

สมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 14) กล่าวว่า คุณลักษณะของผู้ที่มีวินัย ด้านความเป็นผู้นำ หมายถึง ผู้นำมีภาระหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงที่จะต้องวางแผน สั่งการ ดูแล และควบคุมให้บุคลากรขององค์กรปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สิริกร สิ้นสม (2558, หน้า 11) สรุปว่า ผู้นำ หมายถึง การเป็นบุคคลที่มีหน้าที่นำบุคคลอื่นในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ

จากความหมายของผู้นำดังกล่าว สรุปได้ว่า ความเป็นผู้นำ หมายถึง การพัฒนาให้นักเรียนเป็นบุคคลซึ่งได้รับการยอมรับให้เป็นผู้นำของกลุ่มสามารถโน้มน้าวใจให้สมาชิกในกลุ่มมีความคิดเห็นไปในทิศทางที่ต้องการ ได้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความคิดสร้างสรรค์มีความยุติธรรม เป็นผู้ประสานงาน และเป็นบุคคลหลักในการดำเนินการให้กิจการเกิดความสำเร็จ

7. ด้านความเสียสละ

พัชร ตั้งรวม (2551) ได้กล่าวถึง ความเสียสละว่า เป็นพฤติกรรมที่แสดงว่า บุคคลคำนึงถึงและให้ความช่วยเหลือผู้อื่นเพื่อให้ผู้อื่นได้ในสิ่งที่เขาต้องการ ทั้งด้านทรัพย์สิน สิ่งของ แรงกาย การพูดการกระทำ รวมทั้งความสามารถทุก ๆ ด้าน ที่สามารถช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่คำนึงถึงความสุขหรือความทุกข์ของตนเองอันเนื่องมาจากการช่วยเหลือผู้อื่น

ศุภวรรณ ชลมาก (2551) ได้ให้ความหมายของความเสียสละไว้ว่า ความเสียสละ เป็นคุณธรรมขั้นพื้นฐานของผู้ที่อยู่ร่วมกันในสังคม ทุกคนในสังคมต้องมีน้ำใจเอื้อเพื่อเสียสละ แบ่งปันให้แก่กัน ไม่เห็นแก่ตัวความเสียสละ จึงเป็นคุณธรรมเครื่องผูกมิตรไมตรี ยึดเหนี่ยวจิตใจไว้ เป็นเครื่องมือสร้างลักษณะนิสัยให้เป็นคนที่จะเห็นแก่ประโยชน์สุขส่วนรวมมากกว่าประโยชน์สุขส่วนตัว การเสียสละจึงเป็นกิจกรรมสำคัญอย่างหนึ่งในสังคม

เอี่ยมพร ลาโยธิ (2552, หน้า 9) สรุปว่า ความเสียสละ หมายถึง การให้ความช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ผู้อื่น ไม่เอาใจเอาเปรียบแก่ผู้อื่น และให้โอกาสแก่ผู้ที่ด้อยกว่าตัวเอง

สิริภัทร จจรสมบัติ (2553, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของความเสียสละไว้ว่า หมายถึง การแสดงออกทางร่างกายที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อการช่วยเหลือผู้อื่นและส่วนรวมมากกว่า เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว ได้แก่ การเสียสละทรัพย์สินสิ่งของการเสียสละกำลังกาย การเสียสละสติปัญญาการเสียสละเวลา และการเสียสละความสุขสบาย

สิริกร สินสม (2558, หน้า 11) สรุปว่า ความเสียสละ หมายถึง การมีน้ำใจช่วยเหลือ บุคคลอื่นโดยไม่มุ่งหวังสิ่งตอบแทนจากการช่วยเหลือนั้น ๆ

จากความหมายของความเสียสละดังกล่าว สรุปได้ว่า ความเสียสละ หมายถึง การพัฒนาให้นักเรียนเป็นผู้มีน้ำใจต่อผู้อื่น ให้โอกาสแก่ผู้ที่ด้อยกว่าตัวเอง ไม่เอาใจเอาเปรียบผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่นเท่าที่เห็นว่าสมควรจะช่วยเหลือได้ตามกำลัง ให้ความสำคัญกับส่วนรวมมากกว่าเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว

8. ด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม

สุรเกียรติ จอมไพศรี (2550) ได้ให้ความหมายของการรักษาทรัพย์สินส่วนรวมไว้ว่า เป็นการดูแลรักษาสมบัติของส่วนรวมในโรงเรียน คือ เมื่อมีการใช้แล้ว มีการเก็บรักษา ใช้แล้ว เก็บเข้าที่เดิม การไม่ทิ้งเศษขยะในห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน การไม่ขีดเขียนหรือทำลายวัสดุ และอุปกรณ์ในห้องเรียนและในโรงเรียน เพื่อให้ของส่วนรวมอยู่ในสภาพดี เช่น การใช้ไม้กวาดแล้วเก็บเข้าที่เดิม การใช้หนังสือในห้องสมุดแล้วเก็บเข้าที่ การใช้อุปกรณ์กีฬาแล้วนำส่งคืน การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แล้วปิดเครื่องและจัดเข้าที่เดิม

วิทย์พัฒนท สีหา (2551) สรุปว่า การรักษาทรัพย์สินส่วนรวม หมายถึง ความสำนึกใส่ใจ และพร้อมจะมีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะ รวมถึง ความเคารพและหวงแหนในสมบัติส่วนรวม ซึ่งมีไม่เฉพาะครอบครัว ญาติมิตร คนรอบข้าง หรือชุมชนละแวกบ้าน เท่านั้น หากคลุ้มไปถึงบุคคลอื่นที่ไม่รู้จัก ไม่เคยพบ แต่ก็รู้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ตนสังกัด

สุริย์ มุกดอกไม้ (2551) ได้ให้ความหมายของการรักษาทรัพย์สินส่วนรวมไว้ว่า เป็นการที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน และชุมชน บำเพ็ญประโยชน์

และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ส่วนรวมเป็นเต็มความสามารถ คอยสอดส่องพฤติกรรมของบุคคล ที่เป็นภัยแก่สังคม ไม่ทำลายทรัพย์สินส่วนรวม เป็นต้น

เอี่ยมพร ลาโยธี (2552, หน้า 9) สรุปว่า การรักษาทรัพย์สินของส่วนรวม หมายถึง การดูแลรักษาสมบัติของ โรงเรียนและชุมชน และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

สมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 14) กล่าวว่า คุณลักษณะของผู้ที่มีวินัย ด้านการดูแลสมบัติ ของโรงเรียน หมายถึง การที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนและชุมชน บำเพ็ญประโยชน์และทำอย่างเต็มความสามารถ คอยสอดส่องพฤติกรรมของบุคคลที่เป็นภัยแก่สังคม ไม่ทำลายทรัพย์สินส่วนรวม เป็นต้น

สิริกร สิ้นสม (2558, หน้า 11) ได้กล่าวถึง การดูแลทรัพย์สินของโรงเรียนว่า เป็นพฤติกรรมที่มีใจรักและห่วงหาหมั่นสมบัติของโรงเรียน รู้จักใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และ มีการดูแลรักษาให้คงทนไปสู่รุ่นต่อไป

จากความหมายของการรักษาทรัพย์สินส่วนรวมดังกล่าว สรุปได้ว่า การรักษาทรัพย์สิน ส่วนรวม หมายถึง การพัฒนาให้นักเรียนมีพฤติกรรมในการใส่ใจการดูแลรักษาสมบัติของ โรงเรียน ชุมชน โดยไม่ขีดเขียนหรือทำลายทรัพยากรของส่วนรวม รู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอย่างคุ้มค่า เพื่อให้สมบัติส่วนรวมอยู่ในสภาพดีต่อไป

9. ด้านความมีจิตสาธารณะ

วิทย์พัฒน์ สีหา (2551, หน้า 7) สรุปว่า จิตสาธารณะหมายถึงการที่นิสิตแสดงความรู้สึก และการปฏิบัติที่เกี่ยวกับการกระทำตามหน้าที่รับผิดชอบของตนเองการช่วยเหลือดูแลรักษา สิ่งต่างๆ ที่เป็นสิ่งของสาธารณสมบัติของหน่วยงาน องค์กร และสังคม การแสดง ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละทรัพย์สิน หรือแรงงานของตนต่อส่วนรวม และการเข้าร่วม ในการทำงานที่เป็นส่วนรวมของหน่วยงานองค์กรและสังคม โดยการกระทำที่ไม่หวังผลตอบแทน ต่อตนเองแต่กระทำเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม

ธีระภรณ์ ดงอนนท์ (2552, หน้า 45) กล่าวถึง การวินัยในตนเองด้านจิตสาธารณะ คือ ความปรารถนาที่จะช่วยเหลือช่วยแก้ปัญหาให้แก่ผู้อื่นหรือสังคม ต้องการเข้าไปแก้วิกฤตการณ์ พยายามฉวยโอกาสที่จะช่วยเหลืออย่างจริงจัง มีความรับผิดชอบ สำนึกถึงพลังของตนเองว่าจะสามารถ ร่วมแก้ไขปัญหาได้ และลงมือกระทำเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยการเรียนรู้ และแก้ไขปัญหาาร่วมกันกับคนในสังคม

เอี่ยมพร ลาโยธี (2552, หน้า 9) สรุปว่า การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรมที่โรงเรียนและชุมชนจัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ

อริกา ปาขมึน (2556) กล่าวว่า จิตสาธารณะ หมายถึง การประพฤติตนทั่ว ๆ ไป ทำให้ตนเอง ครอบครัว และสังคมมีความสุข รวมทั้งแสดงการห่วงใยต่อสังคม ท่านพูดถึงผลกระทบของการปฏิบัติตนของบุคคลที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เราต้องมีจิตสาธารณะ ถ้าทำสิ่งใดแล้วเกิดความเสียหายแก่ส่วนรวม ไม่ควรทำกรที่ขยะลงแม่น้ำลำคลองทำให้น้ำเน่าเหม็น ทำให้ปลาตาย คนอยู่ใกล้จำเป็นต้องลำบากบ้านเมืองหมดความสวยงาม ถ้าทิ้งเศษอาหารไว้ตามพื้นจะเน่าเหม็นเป็นอาหารของแมลง เป็นที่เพาะแมลงให้มากขึ้นทำความรำคาญไปทั่ว และทำให้เกิดเชื้อโรค ไม่ควรทำคนไทยขาดความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคม การสร้างนิสัย และเริ่มต้นจากในบ้าน เมื่อเห็นสิ่งไม่ถูกต้อง ผู้ใหญ่จะต้องบอกเด็กทันที โดยต้องเป็นตัวอย่างที่ดี ต้องไม่อายที่จะทำดี และช่วยกันชมเชยคนทำความดีมาช่วยสร้างจิตสาธารณะกันให้มาก ๆ

กุลศิริณัฐ วงศ์สุขจิตร (2557) ได้กล่าวถึง จิตสาธารณะว่า เป็นลักษณะของบุคคล ที่มีจิตสำนึกและตระหนักรู้ถึงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบที่มีต่อตนเองและสังคมส่วนรวม ในการที่จะเข้าไปร่วมพิทักษ์รักษาสาธารณสมบัติด้วยความเต็มใจอย่างไม่มีเงื่อนไข แต่เป็นการกระทำที่มีจิตสำนึกอย่างยิ่งต่อการรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมและประชาชาติ โดยสังเกตเห็น ได้จากการลงมือกระทำเอง โดยไม่ต้องมีใครคอยบอก

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า จิตสาธารณะ หมายถึง การพัฒนาวินัยนักเรียนให้มีจิตสำนึกที่ดีต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น ชุมชน และสังคมด้วยความเต็มใจ เข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ โดยเป็นการกระทำที่ไม่ถูกบังคับและไม่หวังผลตอบแทน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยองของผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

สุรเกียรติ จอมไพรศรี (2550) ได้ศึกษา การพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 พบว่า การพัฒนาวินัยนักเรียน โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความสะอาด ด้านการเข้าแถว ด้านการแต่งกาย ด้านการแสดงความเคารพ ด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ด้านการซื้อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น ด้านความเสียสละ ด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม ด้านการตรงต่อเวลา และด้านความมีจิตสาธารณะ ตามลำดับ ข้าราชการครูและบุคลากร

ทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาวิสัย
 นักเรียนโดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในโรงเรียนที่ผู้บริหารสถานศึกษา
 มีพฤติกรรมการบริหารแบบมีส่วนร่วมต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาวิสัยนักเรียน
 โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธัญพร แซ่เทียน (2551) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียน
 ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ใน 3 ด้าน คือ 1) ปัจจัยด้านส่วนตัว
 ของนักเรียน ประกอบด้วย ชั้นปีที่ศึกษา บุคลิกภาพนิสัยทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว
 ประกอบด้วย สภาพครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียน
 กับสมาชิกในครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ประกอบด้วย ลักษณะทางกายภาพ
 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ผลการวิจัยพบว่า
 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน
 ในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่
 บุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว และ
 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ประกอบด้วย ลักษณะทางกายภาพ สัมพันธภาพระหว่าง
 นักเรียนกับครูสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนและลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน
 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขต
 อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ชั้นปีที่ศึกษา
 3) ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขต
 อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และสภาพ
 ครอบครัว 4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขต
 อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย โดยเรียงลำดับปัจจัย
 ที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่าง
 นักเรียนกับครูสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว ลักษณะทางกายภาพ
 ของโรงเรียน บุคลิกภาพ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ซึ่งปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัยนี้
 สามารถร่วมกันพยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง
 จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ร้อยละ 50.6

ทวีศักดิ์ ไจนวน (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาวิสัยนักเรียนในสถานศึกษา สังกัด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 พบว่า สภาพการพัฒนาวิสัยนักเรียน โดยภาพรวม
 อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่า คือ การตรงต่อเวลารองลงมาคือความสะอาด การแสดง

ความเคารพการเข้าแถวความเป็นผู้นำ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า คือ การปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับและแนวปฏิบัติของสถานศึกษาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีตำแหน่งหน้าที่ ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ที่มีประสบการณ์ทำงาน ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้าราชการ ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่อยู่ในสถานศึกษา ขนาดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้ที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็ก ปัญหาการพัฒนานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่า คือ การปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและแนวปฏิบัติของสถานศึกษา รongลงมา คือ การแต่งกายการแสดงความเคารพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า คือ การตรงต่อเวลา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การพัฒนานักเรียนในสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้าราชการ ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การพัฒนานักเรียนในสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการพัฒนานักเรียนในสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็ก

ธีระภรณ์ ดงอนนท์ (2552) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเลย เขต 2 พบว่า นักเรียนมีวินัย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณารายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ปัจจัย ด้านการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ตามลำดับ ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ลักษณะมุ่งอนาคต และควบคุมตน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสามารถพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ได้ ดังนั้น ผู้ปกครอง ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาการศึกษา ของนักเรียนควรหาเทคนิควิธีการที่จะนำมาพัฒนาให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีลักษณะ มุ่งอนาคต และควบคุมตน ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้จะทำให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง ด้านการอบรมเลี้ยงดู

แบบประชาธิปไตย และการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์ทางลบกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสามารถพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ได้

เอี่ยมพร ลาโยธิ (2552) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัจจัยจากนักเรียนเอง ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ปัจจัยจากความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน อยู่ในระดับมาก ส่วนปัจจัยจากทางบ้าน ปัจจัยจากการบริหารโรงเรียน ปัจจัยจากสภาพสังคม และสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง การพัฒนาวินัยนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจากนักเรียนเอง ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ปัจจัยจากทางบ้าน ปัจจัยจากการบริหารโรงเรียน ปัจจัยจากความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน และปัจจัยจากสังคม และสภาพแวดล้อมกับการพัฒนาวินัยนักเรียน โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนาวินัยนักเรียน โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาวินัยนักเรียนนั้นไม่สามารถอาศัยปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งได้ ต้องอาศัยหลาย ๆ ปัจจัยร่วมกันในการพัฒนาวินัยนักเรียน

เฉลิมวุฒิ ชื่นตา (2553) ได้ศึกษา การพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนบ้านจะคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1 พบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนบ้านจะคือ ตำบลห้วยชมภู อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในภาพรวม มีความสำคัญต่อการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนในระดับมาก 2) ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนบ้านจะคือ ตำบลห้วยชมภู อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในภาพรวม เป็นอุปสรรคต่อการมีวินัยในตนเองของนักเรียนในระดับมาก 3) นักเรียนโรงเรียนบ้านจะคือ มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พฤติกรรมการมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์และความตรงต่อเวลา มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง ในระดับมาก และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านการมีเหตุผล และด้านความสามารถในการควบคุมตนเอง มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองในระดับปานกลาง 4) แนวทางในการพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนบ้านจะคือ ผู้ปกครองนักเรียน ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการพัฒนาการมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยช่วยกันดูแล

เอาใจใส่นักเรียนให้มากขึ้นกว่าเดิม และช่วยกันแก้ไขปัญหาในเรื่องการตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ การควบคุมตนเอง การมีเหตุผล ความซื่อสัตย์และความเชื่อมั่นในตนเอง เกี่ยวกับการกล้าแสดงออกของนักเรียน ส่วนปัญหาในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ ของครอบครัว เมื่อทางโรงเรียนพบปัญหาจากเด็กและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ ผู้ปกครอง ควรเข้มงวดและช่วยแก้ไขปัญหาตามแนวทางของโรงเรียนทันที

สาคร ทองทิพย์ (2557) ได้ศึกษา การพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 พบว่า การพัฒนาวินัยในโรงเรียนตามความคิดเห็น ของบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นด้านพบว่าด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ และด้านความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการรักษาความสะอาด การมีระเบียบในการเข้าแถวอยู่ในระดับปานกลาง

สิริกร สีนสม (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ระดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนด้านพฤติกรรมในห้องเรียน และด้านพฤติกรรมทั่วไป ในภาพรวมอยู่ระดับมาก ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยใน ตนเองของนักเรียนตามสถานภาพของครอบครัว พบว่า นักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน มีพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองทั้งภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์ทางบวก กับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการอบรมเลี้ยงดู คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจที่มีเหตุผล ส่วนด้านสภาพแวดล้อม สถานศึกษา ได้แก่ การปฏิบัติตนของครู พฤติกรรมกลุ่มเพื่อน และระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านการอบรมเลี้ยงดู แบบปล่อยตามใจ

นิพนธ์ ภูพันธ์ (2550) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดวินัยของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสำนักงานเขตบางขันเทียน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สำนักงานเขตบางขันเทียน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านครอบครัว ด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับน้อย สำหรับด้านโรงเรียน ด้านนักเรียน ด้านกลุ่มเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง ข้อเสนอแนะในการพัฒนาระเบียบวินัยให้กับนักเรียน โรงเรียนควรส่งเสริมวินัยในตนเองของนักเรียนและสร้างวินัยส่วนรวมโดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ในการกำหนดแนวทางปฏิบัติ ซึ่งทุกคนสามารถปฏิบัติได้ มีการจัดสภาพแวดล้อม และ

การเรียนการสอนที่น่าสนใจ ตลอดทั้งมีฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนเพื่อเป็นที่ปรึกษาและช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา

งานวิจัยต่างประเทศ

แมคมุลเลน (McMullen, 1981) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ วินัยและระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตเมือง เพื่อเน้นการพัฒนาวัยรุ่น พบว่า ปัญหาทางวินัยส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากพฤติกรรมของโรงเรียนเพราะนักเรียนต้องการสิ่งแวดล้อมที่ดี ยืดหยุ่นได้ โรงเรียนให้ความสนใจเอาใจใส่ และมีระเบียบวินัย การวิจัยได้สนับสนุนให้โรงเรียนจัดระบบอย่างมีประสิทธิภาพไว้ ดังนี้ 1) ฝึกครูให้สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีในการเรียนการสอน 2) สร้างความสัมพันธ์ให้เกิดภายในโรงเรียน 3) กำหนดความรับผิดชอบต่อปัญหาโดยการให้คำปรึกษากำหนดแนวของพฤติกรรม 4) พิจารณาแก้ไขปรับปรุงระเบียบวินัยและจำกัดขอบเขตการทำผิด 5) กำหนดโครงการให้นักเรียนหยุดพักการเรียนชั่วคราวในโรงเรียน 6) วางแผนพัฒนาผู้ทำผิดบ่อยๆแต่ละคนเป็นอย่างดี 7) ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมรับรู้และเกี่ยวข้องในการรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน

มาร์ตินสัน (Martinson, 1991) ได้ศึกษา การควบคุมความประพฤติของนักเรียน โดยอาจารย์ใหญ่และครูผู้ทำหน้าที่ดูแลความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียนผลของการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้ควบคุมความประพฤติต่างก็ต้องการให้นักเรียนลดความประพฤติหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหา โดยมีวิธีแก้ไขความประพฤติที่เป็นปัญหาของนักเรียน คือ การใช้ยุทธวิธีที่สุภาพไม่ดูต่ำหรือทำโทษถ้านักเรียนมีการตอบสนอง โดยมีพฤติกรรมความประพฤติดีขึ้นก็จะได้รับรางวัล แต่ถ้านักเรียนไม่ร่วมมือก็จะมีบทลงโทษมากขึ้น และจากการสังเกตพบว่าการใช้ความสุภาพแก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียนได้ดีกว่าวิธีการอื่น ๆ

ซิฟฮานี (Dzivhani, 2002) ได้ศึกษา บทบาทของระบบของระเบียบวินัยที่มีต่อการจัดการในโรงเรียนและห้องเรียน โดยศึกษาจากการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งที่มีกฎระเบียบวินัยดีมาก แสดงผลให้เห็นจากการสอบเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาได้จำนวนมาก พบว่า เกิดจากระบบการจัดการของโรงเรียนที่ดี เช่น นโยบาย สภาพห้องเรียน บทบาทครูผู้สอน คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ตัวแทนของนักเรียน และกฎระเบียบวินัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับการมีวินัยที่เหมาะสม มีการอุทิศตนให้กับการกำกับดูแลวินัย ควรมีแรงจูงใจในการปฏิบัติการมีวินัยและการเป็นแบบอย่างที่ดีของคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ส่วนเป็นองค์ประกอบต่อการรักษากฎระเบียบวินัยของโรงเรียน ประการสำคัญ คือ ได้รับความร่วมมือจากนักเรียนและผู้ปกครอง จึงประสบความสำเร็จได้

แกรนมัลท์ (Grandmontl, 2002) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมและการใช้ประโยชน์ของการบริหารชั้นเรียน ซึ่งใช้วิธีการจัดระเบียบวินัยตามหลักประชาธิปไตย ผลการศึกษาพบว่าการส่งเสริมวิธีการจัดระเบียบวินัยตามหลักประชาธิปไตยในโรงเรียนส่งผลในการช่วยปรับปรุงด้านความประพฤติของนักเรียนสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถดูแลตนเอง มีความเป็นอิสระมากขึ้น และช่วยเตรียมความพร้อมให้กับครู รวมทั้งผู้บริหารในการแก้ปัญหาด้านระเบียบวินัยของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ยังส่งผลในการช่วยลดระดับความเครียดในการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารลงได้อีกด้วย ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่า มีนักเรียนจำนวนมากที่รู้สึกว่าคุณครูให้ความเคารพในสิทธิของผู้อื่นและรู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองเมื่ออยู่ในชั้นเรียน ตลอดช่วงระยะเวลาที่โรงเรียนทำการส่งเสริมวิธีการจัดระเบียบวินัยโดยใช้หลักประชาธิปไตย ผลการวิจัยสามารถยืนยันได้ว่า การส่งเสริมวิธีการจัดระเบียบวินัยโดยใช้หลักประชาธิปไตยเป็นวิธีการบริหารชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพมาก

จอห์นสัน (Johnson, 1997) ได้ศึกษา การใช้ทีมงานร่วมกันรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน และการจัดกลุ่มให้คำปรึกษาของครูจะช่วยลดพฤติกรรมเกี่ยวกับการทำผิดต่าง ๆ และส่งผลต่อการหยุดและการเลิกพฤติกรรมเหล่านี้ นอกจากนี้ยังได้สอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทีมงานรักษาระเบียบวินัยและการจัดกลุ่มเพื่อให้คำปรึกษาของครูที่จะช่วยกันป้องกันปัญหาการทำผิดวินัยซึ่งนำโรงเรียนสู่ความล้มเหลวได้หรือไม่ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นของผู้บริหารว่า มีผลต่อประสิทธิภาพของแนวปฏิบัติทั้งสองประการและอัตราของการกระทำผิดวินัยโรงเรียนหรือไม่ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียน พบว่าผู้บริหารเห็นด้วยในการร่วมกันรักษาวินัย และการจัดกลุ่มให้คำปรึกษาของครูช่วยลดการทำผิดวินัยและช่วยปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียน และการลด เลิก พฤติกรรมทำผิดวินัยมีความสัมพันธ์กับความเห็นด้วยของผู้บริหารที่มีต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานทั้งสองอย่าง

เอนซิโซ (Enciso, 2001) ได้ศึกษา การรับรู้เกี่ยวกับวินัยนักเรียนตามทัศนคติของครูและผู้บริหาร โดยศึกษาในโรงเรียนระดับกลางที่มีนักเรียนประมาณ 1,700 คน จำนวน 69 คน พฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียน คือ พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและกล่าววาจา ที่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนของนักเรียนคนอื่น ๆ ในชั้น จากการศึกษาเชิงเอกสารพบว่าความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการระบุปัญหาวินัยของครู จะต้องรับรู้ก่อนที่จะดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับวินัยนักเรียน ผลการศึกษา พบว่า ทั้งครูและนักเรียนไม่มีความรู้สึกรับผิดชอบใด ๆ ต่อปัญหาวินัยนักเรียน มีประสิทธิภาพในการป้องกัน หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไม่เหมาะสม แต่ผู้บริหารรู้สึกว่าคุณครูเป็นปัจจัยสำคัญในการนำนโยบายการแก้ปัญหานักเรียน ไปใช้อย่างประสบความสำเร็จ ซึ่งขึ้นอยู่กับ

กับประสิทธิภาพการจัดชั้นเรียนของครูและนักเรียน มีความเชื่อว่า ผู้ปกครองเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในกระบวนการแก้ไขปัญหาด้านวินัยนักเรียน

โบลลิงเกอร์ (Bollinger, 2002) ได้ศึกษา ผลกระทบของการแต่งกายด้วยเครื่องแบบนักเรียนในโรงเรียนทั่ว ๆ ไป และพฤติกรรมด้านระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนในเมือง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายผลกระทบของนโยบายการแต่งกายด้วยเครื่องแบบนักเรียนในโรงเรียนทั่วไปกับระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนในเมือง พบว่า 1) ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโรงเรียนในเมืองทั่ว ๆ ไป 2) ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในโรงเรียนทั่ว ๆ ไปในเขตเมืองที่แต่งตัวด้วยเครื่องแบบนักเรียนและไม่ได้แต่งกายด้วยเครื่องแบบนักเรียน

จากการศึกษาผลการวิจัยภายในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ สรุปได้ว่า ปัจจัยจากตัวนักเรียน ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ปัจจัยจากครอบครัว ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยจากสังคมในชุมชน ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมทางวินัยที่ไม่พึงประสงค์ และเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหาของสังคม จึงควรมีการศึกษาและการพัฒนาเรื่องวินัยนักเรียน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่มีประโยชน์ต่อนักเรียน โรงเรียน และสังคมอย่างมาก เพื่อให้นักเรียนเหล่านั้นมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ มีความรู้ คู่ความดี มีวินัย คุณธรรมจริยธรรม สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินงานตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยองปีการศึกษา 2560 จำนวน 1,162 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ปีการศึกษา 2560 ตามตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เกรจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 291 คน และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยใช้โรงเรียนในจังหวัดระยองเป็นเกณฑ์

ตารางที่ 3 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามโรงเรียนมัธยม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จังหวัดระยอง
ประจำปีการศึกษา 2560

ลำดับ	โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	ระยองวิทยาคม	140	35
	ระยองวิทยาคมนิคมอุตสาหกรรม	31	8
	ระยองวิทยาคมปากน้ำ	48	12
	วัดป่าประดู่	111	28
	เพ็รภัยมาตาวิทยา	31	8
	มาบตาพุดพันพิทยาคาร	100	25
	เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์	36	9
2	แกลง “วิทย์สตาร์”	108	27
	มกุฎเมืองราชวิทยาลัย	52	13
	ชำนาญสามัคคีวิทยา	69	17
	สุนทรภู่พิทยา	38	10
	ช่าง้อพิทยาคม	18	4
	ห้วยยางศึกษา	26	6
3	บ้านฉางกาญจนกุลวิทยา	92	23
4	บ้านค่าย	55	14
5	ปลวกแดงพิทยาคม	70	18
6	นิคมวิทยา	49	12
7	วังจันทร์วิทยา	70	18
8	เขาชะเมาวิทยา	18	4
รวม		1,162	291

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครู
ที่ปฏิบัติหน้าที่ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ปีการศึกษา 2560 แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการสอน ของครู

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง จำนวน 31 ข้อ ประกอบด้วย

ปัจจัยจากตัวนักเรียน	จำนวน 7 ข้อ
ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน	จำนวน 5 ข้อ
ปัจจัยจากครอบครัว	จำนวน 6 ข้อ
ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน	จำนวน 8 ข้อ
ปัจจัยจากสังคมในชุมชน	จำนวน 5 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามลำดับ ผู้วิจัยต้องการให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถจัดระดับความคิดเห็นได้ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 คะแนน หมายถึง ปัจจัยอยู่ในระดับมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง ปัจจัยอยู่ในระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง ปัจจัยอยู่ในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง ปัจจัยอยู่ในระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง ปัจจัยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สำหรับคะแนนข้อที่เป็นเชิงปฏิเสธ (Negative) มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง ปัจจัยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4 คะแนน หมายถึง ปัจจัยอยู่ในระดับน้อย

3 คะแนน หมายถึง ปัจจัยอยู่ในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง ปัจจัยอยู่ในระดับมาก

1 คะแนน หมายถึง ปัจจัยอยู่ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง จำนวน 30 ข้อ ประกอบด้วย

ด้านความรับผิดชอบ จำนวน 5 ข้อ

ด้านกิจกรรมรยาท จำนวน 5 ข้อ

ด้านความซื่อสัตย์ จำนวน 3 ข้อ

ด้านการแต่งกาย	จำนวน 4 ข้อ
ด้านการตรงต่อเวลา	จำนวน 3 ข้อ
ด้านความเป็นผู้นำ	จำนวน 2 ข้อ
ด้านความเสียสละ	จำนวน 2 ข้อ
ด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม	จำนวน 4 ข้อ
ด้านความมีจิตสาธารณะ	จำนวน 2 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามลำดับ ผู้วิจัยต้องการให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถจัดระดับความคิดเห็นได้ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง การพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง การพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึง การพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง การพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง การพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- สำหรับคะแนนข้อที่เป็นเชิงปฏิเสธ (Negative) มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
- 5 คะแนน หมายถึง การพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง การพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย
- 3 คะแนน หมายถึง การพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง การพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก
- 1 คะแนน หมายถึง การพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

- ศึกษาหลักการ หลักการจากหนังสือ เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวกับ ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน
- รวบรวมข้อมูลต่างๆที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า มาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง
- นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC)

โดยให้ข้อคำถามที่มีค่า IOC .50 ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์ (พิสนุ พงศ์ศรี, 2550, หน้า 138-139) จากความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตามรายชื่อดังต่อไปนี้

3.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นารี อาจารย์ประจำ	ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชูชาติ พิณพาทย์ อาจารย์ประจำ	ภาควิชาการจัดการเรียนรู้
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3.3 ดร.สุรัตน์ ไชยชมพู	อาจารย์พิเศษ
ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3.4 ดร.อาพันธ์ชนิต เจนจิต	อาจารย์ประจำ
ภาควิชาการจัดการเรียนรู้
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3.5 นายสยาม มากอุส่าห์	ผู้อำนวยการ โรงเรียนนิคมวิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 18

4. จากความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ พบว่า แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิทยานิพนธ์ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 และแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาวิทยานิพนธ์ IOC เท่ากับ 1.00

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาความตรงเชิงเนื้อหาแล้วมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item discrimination power) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

6.1 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item discrimination power) โดยใช้วิธีสหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน โดยการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total correlation) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ปรากฏว่าแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิทยานิพนธ์ได้ค่าอำนาจ

จำแนกรายข้อ ตั้งแต่ .41-.84 และแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาวินัยนักเรียน ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .30-.74 โดยผลการวิเคราะห์คุณภาพปรากฏดังในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนา
วินัยนักเรียน และแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาวินัยนักเรียน

ตอนที่	แบบสอบถาม	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน	.41-.84
	- ปัจจัยจากตัวนักเรียน	.60-.82
	- ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน	.63-.84
	- ปัจจัยจากครอบครัว	.44-.76
	- ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน	.41-.79
	- ปัจจัยจากสังคมในชุมชน	.48-.75.
2	การพัฒนาวินัยนักเรียน	.30-.74
	- ด้านความรับผิดชอบ	.36-.69
	- ด้านกิริยามารยาท	.38-.69
	- ด้านความซื่อสัตย์	.42-.69
	- ด้านการแต่งกาย	.33-.67
	- ด้านการตรงต่อเวลา	.36-.67
	- ด้านความเป็นผู้นำ	.30-.36
	- ด้านความเสียสละ	.35-.40
	- ด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม	.40-.74
	- ด้านความมีจิตสาธารณะ	.45-.47

6.2 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient reliability) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1900, pp. 202-204) พบว่าแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน ได้ค่าความเชื่อมั่น .87 และแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาวินัยนักเรียน ได้ค่าความเชื่อมั่น .92

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขและวิเคราะห์หาคุณภาพเรียบร้อยแล้วนำไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพาถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. จัดส่งแบบสอบถาม ไปยังกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวน 291 ฉบับ และเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตัวเองได้รับคืนมาจำนวน 285 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.93

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้กำหนดตัวแปรต้น คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน (X) และตัวแปรตาม คือ การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน (Y) แล้วนำข้อมูลที่ได้ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative data) มาทำการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และใช้ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสมบูรณ์วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปในการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนและการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

ในการแปลผลค่าเฉลี่ยแบบสอบถามใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูลจากค่าเฉลี่ยดังนี้ (พงศเทพ จิระโร, 2559, หน้า 15) ปัจจัยที่ส่งผลต่อวิสัยทัศน์นักเรียน/การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีสภาพปัจจัย/ สภาพการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีสภาพปัจจัย/ สภาพการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีสภาพปัจจัย/ สภาพการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีสภาพปัจจัย/ สภาพการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีสภาพปัจจัย/ สภาพการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนน้อยที่สุด

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อวิสัยทัศน์นักเรียนกับการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient) ซึ่งมีเกณฑ์บอกระดับความสัมพันธ์ของตัวแปร (วารกรณ์ ช่วยแก้ว, 2555 หน้า 72) ดังนี้

r มีค่ามากกว่า .80 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

r มีค่า .60-.79 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง

- r มีค่า 0.40-0.59 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับกลาง
- r มีค่า 0.20-0.39 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ
- r มีค่า น้อยกว่า 0.20 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

3. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบใส่ตัวแปรพร้อมกัน (Enter) เพื่อสร้างสมการถดถอยแบบพหุคูณในรูปคะแนนดิบ (Raw score) และสมการถดถอยแบบพหุคูณ ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized score)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่ได้รวบรวมมาดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ระดับปัจจัย ปัจจัยจากตัวนักเรียน ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ปัจจัยจากการเลี้ยงดูจากครอบครัว ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ปัจจัยจากสังคมในชุมชน สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. วิเคราะห์การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3. การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1 “ปัจจัยจากตัวนักเรียน ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ปัจจัยจากการเลี้ยงดูจากครอบครัว ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ปัจจัยจากสังคมในชุมชน มีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง” สถิติที่ใช้คือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r)

4. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 “ปัจจัยจากตัวนักเรียน ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ปัจจัยจากการเลี้ยงดูจากครอบครัว ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ปัจจัยจากสังคมในชุมชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง” สถิติที่ใช้คือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) เพื่อเลือกสมการพยากรณ์ที่ดีที่สุด

5. การทดสอบตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยต้องมีค่าความสัมพันธ์กันน้อย คือ มีค่า Tolerance ไม่น้อยกว่า .10 และค่า VIF น้อยกว่า 10

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา
- \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
- SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- t แทน ค่าอัตราส่วน t ใช้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปร
- p แทน ค่าความน่าจะเป็น
- F แทน ค่าอัตราส่วน F ใช้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของความสัมพันธ์ร่วมของตัวพยากรณ์กับตัวแปรตาม
- X แทน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน
- X_1 แทน ปัจจัยจากตัวนักเรียน
- X_2 แทน ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน
- X_3 แทน ปัจจัยจากครอบครัว
- X_4 แทน ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน
- X_5 แทน ปัจจัยจากสังคมในชุมชน
- Y แทน การพัฒนาวินัยนักเรียน
- Y_1 แทน ด้านความรับผิดชอบ
- Y_2 แทน ด้านกิริยามารยาท
- Y_3 แทน ด้านความซื่อสัตย์
- Y_4 แทน ด้านการแต่งกาย
- Y_5 แทน ด้านการตรงต่อเวลา

Y_6	แทน	ด้านความเป็นผู้นำ
Y_7	แทน	ด้านความเสียสละ
Y_8	แทน	ด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม
Y_9	แทน	ด้านความมีจิตสาธารณะ
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (ค่าอำนาจการพยากรณ์)
Adjusted R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยที่เปลี่ยนจากเดิมเมื่อเพิ่มตัวแปรต้นทีละตัว (ค่าอำนาจการพยากรณ์ที่ปรับแก้แล้ว)
SE_b	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสมการถดถอย
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรต้นในรูปคะแนนดิบ
Beta	แทน	ค่ามาตรฐานสัมประสิทธิ์การถดถอย
SS	แทน	ค่าผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสองความแปรปรวน
MS	แทน	ค่าความแปรปรวนเฉลี่ย
df	แทน	ชั้นของความอิสระ
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบเอฟ
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น
Tolerance	แทน	ค่าความคงทนของการยอมรับ
VIF	แทน	ปัจจัยการขยายตัวของแปรปรวน (Variance inflation factor)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติระดับ .05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนกับการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์สมการพหุคูณปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ซึ่งรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการสอนของครู

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	ผู้ตอบแบบสอบถาม	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	76	26.11
1.2 หญิง	209	71.82
รวม	285	97.93
2. อายุ		
2.1 น้อยกว่า 30 ปี	126	43.29
2.2 30-40 ปี	82	28.18
2.3 41-50 ปี	42	14.43
2.4 50 ปี ขึ้นไป	35	12.02
รวม	285	97.93
3. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด		
3.1ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า (ปวส.)	207	71.13
3.2 ปริญญาโท	74	25.42

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	ผู้ตอบแบบสอบถาม	
	จำนวน	ร้อยละ
3.3 ปริญญาเอก	4	1.37
รวม	285	97.93
4. ตำแหน่ง		
4.1 ครูผู้ช่วย	115	39.51
4.2 ครู (คศ.1)	61	20.96
4.3 ครูชำนาญการ (คศ.2)	45	15.46
4.4 ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3)	63	21.64
4.5 ครูเชี่ยวชาญ (คศ.4)	1	0.34
รวม	285	97.93
5. ประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษา		
5.1 น้อยกว่า 5 ปี	140	48.10
5.2 5-10 ปี	58	19.93
5.3 11- 15 ปี	23	7.90
5.4 16 ปีขึ้นไป	64	21.99
รวม	285	97.93

จากตารางที่ 5 พบว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 285 คน จำแนกตาม เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 71.82 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 26.11 จำแนกตามอายุ ส่วนใหญ่อายุน้อยกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.29 อายุ 30 -40 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.18 อายุ 40-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.43 และผู้ที่มีอายุ 50 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.02 จำแนกตามระดับการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 71.13 ระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 25.42 และระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 1.37 จำแนกตามตำแหน่ง ส่วนใหญ่เป็นครูผู้ช่วย คิดเป็นร้อยละ 39.51 ครู (คศ.1) คิดเป็นร้อยละ 20.96 ครูชำนาญการ (คศ.2) คิดเป็นร้อยละ 15.46 ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3) คิดเป็นร้อยละ 21.64 ครูเชี่ยวชาญ (คศ.4) คิดเป็นร้อยละ .34 และ จำแนกตามประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษา ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน น้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.10 มีประสบการณ์ 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.93 มีประสบการณ์ 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.90 และผู้ที่มีประสบการณ์ 16 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 21.99

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ประกอบด้วย 5 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยจากตัวนักเรียน 2) ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน 3) ปัจจัยจากครอบครัว 4) ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน 5) ปัจจัยจากสังคมในชุมชน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลโดยแสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมและรายด้าน รวมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละด้าน ซึ่งรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง โดยรวมและรายด้าน

ด้านที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน	<i>n</i> = 285		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	<i>SD</i>		
1	ปัจจัยจากตัวนักเรียน	3.26	0.81	ปานกลาง	4
2	ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน	3.39	0.85	ปานกลาง	3
3	ปัจจัยจากครอบครัว	3.18	0.41	ปานกลาง	5
4	ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน	3.66	0.48	มาก	1
5	ปัจจัยจากสังคมในชุมชน	3.65	0.66	มาก	2
รวม		3.43	0.27	ปานกลาง	

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยจากสังคมในชุมชน มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ปัจจัยจากสังคมในชุมชน และปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ตามลำดับ และด้านมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัจจัยจากครอบครัว

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัย
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง
ปัจจัยด้านตัวนักเรียน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ปัจจัยด้านตัวนักเรียน	<i>n</i> = 285		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	<i>SD</i>		
1	นักเรียนขาดความรับผิดชอบ	2.71	0.91	ปานกลาง	7
2	นักเรียนมีสุขภาพร่างกายที่ไม่สามารถปฏิบัติตาม ระเบียบวินัยได้	3.78	1.04	มาก	1
3	นักเรียนขาดความสามารถในการควบคุมตนเอง ในทางที่ถูกต้อง	3.24	1.07	ปานกลาง	4
4	นักเรียนไม่เข้าใจกฎระเบียบวินัยต่างๆ	3.45	1.01	ปานกลาง	2
5	นักเรียนไม่ให้ความสนใจในกฎระเบียบวินัยของ โรงเรียน	3.07	1.09	ปานกลาง	6
6	นักเรียนไม่ยอมรับข้อกำหนดในกฎระเบียบของ โรงเรียน	3.39	1.07	ปานกลาง	3
7	นักเรียนไม่พัฒนาและปรับปรุงพฤติกรรมตาม กฎระเบียบของโรงเรียน	3.23	1.09	ปานกลาง	5
รวม		3.26	0.81	ปานกลาง	

จากตารางที่ 7 พบว่า ความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ที่มีต่อปัจจัยด้านตัวนักเรียน โดยรวมและรายข้อ
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักเรียนมีสุขภาพร่างกายที่ไม่สามารถปฏิบัติตาม
ระเบียบวินัยได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่ามากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่
นักเรียนมีสุขภาพร่างกายที่ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบวินัยได้ นักเรียนไม่เข้าใจกฎระเบียบวินัย
ต่าง ๆ นักเรียนไม่ยอมรับข้อกำหนดในกฎระเบียบของโรงเรียน ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ย
น้อยที่สุด คือ นักเรียนขาดความรับผิดชอบ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัย
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง
ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านกลุ่มเพื่อน	<i>n</i> = 285		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	<i>SD</i>		
1	กลุ่มเพื่อนที่ทำผิดวินัยมีผลต่อการเลียนแบบ พฤติกรรมของนักเรียน	3.26	1.07	ปานกลาง	4
2	เพื่อนมีบทบาทในการชักชวนและชี้นำนักเรียน มากกว่าคนอื่น ๆ	3.51	1.07	มาก	2
3	นักเรียนที่ทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียนส่วนใหญ่ ทำผิดเป็นกลุ่ม ๆ	3.26	1.18	ปานกลาง	5
4	การเลือกคบเพื่อนเป็นส่วนในการตัดสินใจในการ ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน	3.33	1.10	ปานกลาง	3
5	นักเรียนมักทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนในเวลา หลังเลิกเรียนและวันหยุด	3.60	0.98	มาก	1
รวม		3.39	0.85	ปานกลาง	

จากตารางที่ 8 พบว่า ความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยองที่มีต่อปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน โดยรวมและรายข้อ
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักเรียนมักทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนในเวลา
หลังเลิกเรียนและวันหยุด และเพื่อนมีบทบาทในการชักชวนและชี้นำนักเรียนมากกว่าคนอื่น ๆ
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียน
มักทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนในเวลาหลังเลิกเรียนและวันหยุด เพื่อนมีบทบาทในการชักชวน
และชี้นำนักเรียนมากกว่าคนอื่น ๆ และการเลือกคบเพื่อนเป็นส่วนในการตัดสินใจในการปฏิบัติ
ตามกฎระเบียบของโรงเรียน ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนที่ทำผิดกฎ
ระเบียบของโรงเรียนส่วนใหญ่ทำผิดเป็นกลุ่ม ๆ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัย
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง
ปัจจัยด้านครอบครัว โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ปัจจัยด้านครอบครัว	<i>n</i> = 285		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	<i>SD</i>		
1	การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวส่งผลต่อ การมีระเบียบวินัย	3.60	1.05	มาก	2
2	ฐานะของครอบครัวส่งผลให้นักเรียนทำผิดวินัย	2.83	1.00	ปานกลาง	5
3	นักเรียนที่ทำผิดวินัยของโรงเรียนส่วนใหญ่ มีปัญหาครอบครัว	3.31	0.99	ปานกลาง	3
4	ครอบครัวนักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ นักเรียน	2.55	0.99	ปานกลาง	6
5	แบบอย่างที่ดีของครอบครัวส่งผลต่อการมีระเบียบวินัย ของนักเรียน	3.96	0.96	มาก	1
6	ครอบครัวไม่สนใจพฤติกรรมอันไม่เป็นพึงประสงค์ ของนักเรียน	2.84	0.97	ปานกลาง	4
รวม		3.18	0.41	ปานกลาง	

จากตารางที่ 9 พบว่า ความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ปัจจัยด้านครอบครัว โดยรวมและรายข้อ มีค่าเฉลี่ย
อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น แบบอย่างที่ดีของครอบครัวส่งผลต่อการมีระเบียบวินัยของนักเรียน
และการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวส่งผลต่อการมีระเบียบวินัย มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก
โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ แบบอย่างที่ดีของครอบครัว
ส่งผลต่อการมีระเบียบวินัยของนักเรียน การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวส่งผลต่อการมีระเบียบวินัย
และนักเรียนที่ทำผิดวินัยของโรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาครอบครัว ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ย
น้อยที่สุด คือ ครอบครัวนักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่แก่นักเรียน

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัย
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน	<i>n</i> = 285		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	<i>SD</i>		
1	จำนวนนักเรียนมีผลอย่างมากต่อการดูแลระเบียบวินัย ของโรงเรียน	3.69	0.91	มาก	7
2	โรงเรียนมีมาตรการเข้มงวดและมีบทลงโทษนักเรียน ที่เคร่งครัดมากเกินไป	2.59	1.00	ปานกลาง	8
3	ครูและนักเรียนเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง	3.78	0.85	มาก	5
4	โรงเรียนให้ความสำคัญในการกำหนดกฎระเบียบวินัย ของโรงเรียน	3.93	0.85	มาก	1
5	โรงเรียนแบ่งหน้าที่การดูแลรับผิดชอบ เรื่อง กฎระเบียบวินัยของนักเรียนอย่างชัดเจน	3.89	0.87	มาก	3
6	กฎระเบียบวินัยของโรงเรียนมีความเหมาะสมกับ วุฒิภาวะของนักเรียน	3.92	0.76	มาก	2
7	โรงเรียนมีการเสริมแรงทางบวกนักเรียนให้ปฏิบัติ ตามกฎของโรงเรียน	3.74	0.83	มาก	6
8	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างและปลูกฝัง การมีวินัยให้นักเรียน	3.80	0.85	มาก	4
รวม		3.66	0.48	มาก	

จากตารางที่ 10 พบว่า ความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยองที่มีต่อปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน
โดยรวมและรายข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ยกเว้น โรงเรียนมีมาตรการเข้มงวดและมีบทลงโทษ
นักเรียนที่เคร่งครัดมากเกินไป มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก
ไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ โรงเรียนให้ความสำคัญในการกำหนดกฎระเบียบวินัยของโรงเรียน
กฎระเบียบวินัยของโรงเรียนมีความเหมาะสมกับวุฒิภาวะของนักเรียน และ โรงเรียนแบ่งหน้าที่

การดูแลรับผิดชอบเรื่องกฎระเบียบวินัยของนักเรียนอย่างชัดเจน ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด คือ โรงเรียนมีมาตรการเข้มงวดและมีบทลงโทษนักเรียนที่เคร่งครัดมากเกินไป

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมในชุมชน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมในชุมชน	<i>n</i> = 285		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	<i>SD</i>		
1	การเปลี่ยนแปลงของสังคมมีผลต่อการทำผิดวินัยนักเรียน	3.67	0.82	มาก	3
2	การดำเนินชีวิตของคนในสังคม ส่งผลกระทบต่อการปลูกฝังให้นักเรียนมีวินัย	3.74	0.80	มาก	2
3	สภาพเศรษฐกิจในสังคมปัจจุบันส่งผลกระทบต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน	3.45	0.92	ปานกลาง	4
4	สื่อและเทคโนโลยีต่างๆในสังคมส่งผลให้นักเรียนเลียนแบบพฤติกรรมการทำผิดวินัย	4.02	0.95	มาก	1
5	นักเรียนที่ทำผิดวินัยส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมเสี่ยงต่อการทำผิดวินัย	3.43	1.03	ปานกลาง	5
รวม		3.65	0.66	มาก	

จากตารางที่ 11 พบว่า ความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ที่มีต่อปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมในชุมชน โดยรวมและรายข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ยกเว้น สภาพเศรษฐกิจในสังคมปัจจุบันส่งผลกระทบต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนและนักเรียนที่ทำผิดวินัยส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมเสี่ยงต่อการทำผิดวินัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ สื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ ในสังคมส่งผลให้นักเรียนเลียนแบบพฤติกรรมการทำผิดวินัย การดำเนินชีวิตของคนในสังคมส่งผลกระทบต่อการปลูกฝังให้นักเรียนมีวินัย และการเปลี่ยนแปลงของสังคมมีผลต่อการทำผิดวินัยนักเรียน ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ย

น้อยที่สุด คือ นักเรียนที่ทำผิดวินัยส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมเสี่ยงต่อการทำผิดวินัย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์กับการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ประกอบด้วย 9 ด้าน คือ 1) ด้านความรับผิดชอบ 2) ด้านกิริยามารยาท 3) ด้านความซื่อสัตย์ 4) ด้านการแต่งกาย 5) ด้านการตรงต่อเวลา 6) ด้านความเป็นผู้นำ 7) ด้านความเสียสละ 8) ด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม และ 9) ด้านความมีจิตสาธารณะ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผล โดยแสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมและรายด้าน รวมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละด้าน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง โดยรวมและรายด้าน

ด้านที่	การพัฒนาวินัยนักเรียน	<i>n</i> = 285		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	<i>SD</i>		
1	ด้านความรับผิดชอบ	3.24	0.49	ปานกลาง	6
2	ด้านกิริยามารยาท	3.04	0.52	ปานกลาง	9
3	ด้านความซื่อสัตย์	3.57	0.58	มาก	3
4	ด้านการแต่งกาย	3.44	0.45	ปานกลาง	4
5	ด้านการตรงต่อเวลา	3.86	0.58	มาก	1
6	ด้านความเป็นผู้นำ	3.08	0.51	ปานกลาง	8
7	ด้านความเสียสละ	3.61	0.73	มาก	2
8	ด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม	3.19	0.55	ปานกลาง	7
9	ด้านความมีจิตสาธารณะ	3.39	0.94	ปานกลาง	5
	รวม	3.35	0.34	ปานกลาง	

จากตารางที่ 12 พบว่า การพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัด

ระของ โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความเสียดสี และด้านความซื่อสัตย์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความเสียดสี และด้านความซื่อสัตย์ ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านกิริยามารยาท

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ด้านความรับผิดชอบ
โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านความรับผิดชอบ	<i>n</i> = 285		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	<i>SD</i>		
1	นักเรียนมีความรับผิดชอบเอาใจใส่ในการมาโรงเรียน	3.56	0.92	มาก	1
2	นักเรียนมีความรับผิดชอบในเรื่องการส่งงาน อย่างเคร่งครัด	3.34	1.00	ปานกลาง	3
3	นักเรียนรับผิดชอบในความผิดที่ตนกระทำ	3.34	0.78	ปานกลาง	2
4	นักเรียนมีพฤติกรรมโดดเรียนและหนีเรียน	2.89	1.13	ปานกลาง	5
5	นักเรียนก่อเรื่องทะเลาะวิวาท	3.06	1.12	ปานกลาง	4
	รวม	3.24	0.49	ปานกลาง	

จากตารางที่ 13 พบว่า ความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ที่มีต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน ด้านความรับผิดชอบ โดยรวมและรายข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักเรียนมีความรับผิดชอบเอาใจใส่ในการมาโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนมีความรับผิดชอบเอาใจใส่ในการมาโรงเรียน นักเรียนรับผิดชอบในความผิดที่ตนกระทำ และนักเรียนมีความรับผิดชอบในเรื่องการส่งงานอย่างเคร่งครัด ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนมีพฤติกรรมโดดเรียนและหนีเรียน

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การพัฒนาวิสัยทัศน์
มัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ด้านกิจกรรมายาท
โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านกิจกรรมายาท	<i>n</i> = 285		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	<i>SD</i>		
1	นักเรียนมีระเบียบวินัยในการเข้าแถวรับบริการตามลำดับก่อนหลัง	3.36	0.81	ปานกลาง	2
2	นักเรียนพูดจาไพเราะ เหมาะสม ถูกกาลเทศะ	3.20	0.85	ปานกลาง	3
3	นักเรียนแสดงความเคารพและมีสัมมาคารวะต่อครูและผู้อาวุโส	3.64	0.84	มาก	1
4	นักเรียนชอบพูดคำหยาบ	2.29	1.00	ปานกลาง	5
5	นักเรียนแสดงกิริยาก้าวร้าวต่อผู้อื่น	2.76	1.25	ปานกลาง	4
	รวม	3.04	0.52	ปานกลาง	

จากตารางที่ 14 พบว่า ความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยองที่มีต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านกิจกรรมายาทโดยรวมและรายข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักเรียนแสดงความเคารพ และมีสัมมาคารวะต่อครูและผู้อาวุโส มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนแสดงความเคารพและมีสัมมาคารวะต่อครูและผู้อาวุโส นักเรียนมีระเบียบวินัยในการเข้าแถวรับบริการตามลำดับก่อนหลัง และนักเรียนพูดจาไพเราะ เหมาะสม ถูกกาลเทศะ ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนชอบพูดคำหยาบ

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ด้านความซื่อสัตย์ โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านความซื่อสัตย์	<i>n</i> = 285		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	<i>SD</i>		
1	นักเรียนเก็บของมีค่าได้และนำส่งคืนเจ้าของ	3.94	0.78	มาก	2
2	นักเรียนมีพฤติกรรมหยิบของผู้อื่นไปโดยไม่ขออนุญาต	2.79	1.08	ปานกลาง	3
3	นักเรียนมีความภูมิใจในตนเองเมื่อได้รับคำชื่นชมเมื่อตนเก็บของมีค่าส่งคืนเจ้าของ	4.00	0.85	มาก	1
รวม		3.57	0.58	มาก	

จากตารางที่ 15 พบว่า ความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านความซื่อสัตย์ โดยรวมและรายข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักเรียนมีพฤติกรรมหยิบของผู้อื่นไปโดยไม่ขออนุญาต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนมีความภูมิใจในตนเอง เมื่อได้รับคำชื่นชมเมื่อตนเก็บของมีค่าส่งคืนเจ้าของ นักเรียนเก็บของมีค่าได้และนำส่งคืนเจ้าของ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนมีพฤติกรรมหยิบของผู้อื่นไปโดยไม่ขออนุญาต

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ด้านการแต่งกาย โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการแต่งกาย	<i>n</i> = 285		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	<i>SD</i>		
1	นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน	3.86	0.82	มาก	1
2	นักเรียนแต่งหน้า ไว้ผมผิดระเบียบของโรงเรียน	2.50	1.04	ปานกลาง	4
3	นักเรียนดูแลรักษาความสะอาดและสุขอนามัยของตนเอง	3.70	0.82	มาก	3
4	นักเรียนปรับปรุงพฤติกรรมตนเองดีขึ้น เมื่อได้รับการตักเตือนเรื่องการแต่งกาย	3.72	0.74	มาก	2
รวม		3.44	0.45	ปานกลาง	

จากตารางที่ 16 พบว่า ความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านการแต่งกาย โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน นักเรียนปรับปรุงพฤติกรรมตนเองดีขึ้น เมื่อได้รับการตักเตือนเรื่องการแต่งกาย และนักเรียนดูแลรักษาความสะอาดและสุขอนามัยของตนเอง ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนแต่งหน้า ไว้ผมผิดระเบียบของโรงเรียน

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การพัฒนาวิสัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ด้านการตรงต่อเวลา โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการตรงต่อเวลา	<i>n</i> = 285		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	<i>SD</i>		
1	นักเรียนตรงต่อเวลาในการเข้าเรียนและการทำกิจกรรมต่าง ๆ	3.67	0.78	มาก	3
2	นักเรียนส่วนใหญ่มาโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ	4.09	0.72	มาก	1
3	นักเรียนที่มาสายได้รับการปรับพฤติกรรมเพื่อพัฒนาตนเอง	3.82	0.80	มาก	2
รวม		3.86	0.58	มาก	

จากตารางที่ 17 พบว่า ความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ที่มีต่อการพัฒนาวิสัยนักเรียนด้านการตรงต่อเวลา โดยรวมและรายข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนส่วนใหญ่มาโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ มีนักเรียนที่มาสายได้รับการปรับพฤติกรรมเพื่อพัฒนาตนเอง ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนตรงต่อเวลาในการเข้าเรียนและการทำกิจกรรมต่าง ๆ

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ด้านความเป็นผู้นำ โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านความเป็นผู้นำ	<i>n</i> = 285		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	<i>SD</i>		
1	นักเรียนทอดทิ้งเพื่อนเมื่อเกิดปัญหา	2.66	1.06	ปานกลาง	2
2	นักเรียนมีความเป็นผู้นำ กล้าแสดงออกอย่างถูกต้อง	3.51	0.87	มาก	1
รวม		3.08	0.51	ปานกลาง	

จากตารางที่ 18 พบว่า ความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยองที่มีต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน ด้านความเป็นผู้นำ โดยรวมและรายข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนมีความเป็นผู้นำ กล้าแสดงออกอย่างถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และนักเรียนทอดทิ้งเพื่อนเมื่อเกิดปัญหา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ด้านความเสียสละ โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านความเสียสละ	<i>n</i> = 285		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	<i>SD</i>		
1	นักเรียนทำกิจกรรมของโรงเรียนด้วยความเสียสละไม่หลบหนีสาน	3.61	0.81	มาก	2
2	นักเรียนมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	3.62	0.83	มาก	1
รวม		3.61	0.73	มาก	

จากตารางที่ 19 พบว่า ความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ที่มีต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน ด้านความเสียสละ โดยรวมและรายข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และนักเรียนทำกิจกรรม ของโรงเรียนด้วยความเสียสละไม่หลบหนีงานมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การพัฒนาวินัยนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ด้านการรักษาทรัพย์สิน ส่วนรวม โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม	<i>n</i> = 285		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	<i>SD</i>		
1	นักเรียนขีดเขียนทำลายโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังห้องเรียน ห้องน้ำเสมอ	2.51	0.99	ปานกลาง	4
2	นักเรียนมีจิตสำนึกที่จะทิ้งขยะลงถัง	3.55	0.82	มาก	2
3	นักเรียนร่วมกันดูแลรักษาสมบัติของโรงเรียน	3.59	0.82	มาก	1
4	นักเรียนไม่เพิกเฉยหากพบเห็นขยะ	3.12	0.92	มาก	3
รวม		3.19	0.55	มาก	

จากตารางที่ 20 พบว่า ความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ที่มีต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการรักษา ทรัพย์สินส่วนรวม โดยรวมและรายข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักเรียนขีดเขียนทำลาย โต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังห้องเรียน ห้องน้ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนร่วมกันดูแลรักษาสมบัติของโรงเรียน นักเรียนมีจิตสำนึก ที่จะทิ้งขยะลงถัง นักเรียนไม่เพิกเฉยหากพบเห็นขยะ ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนขีดเขียนทำลายโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังห้องเรียน ห้องน้ำเสมอ

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การพัฒนาวินัยนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน
 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ด้านความมีจิตสาธารณะ
 โดยรวม และรายข้อ

ข้อ	ด้านความมีจิตสาธารณะ	<i>n</i> = 285		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	<i>SD</i>		
1	นักเรียนมักอาสาช่วยเหลือครูถือของ/ ยกของ	3.34	0.98	ปานกลาง	2
2	นักเรียนมีจิตอาสาช่วยเหลือ พัฒนาโรงเรียน	3.46	1.01	ปานกลาง	1
	รวม	3.39	0.94	ปานกลาง	

จากตารางที่ 21 พบว่า ความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน
 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ที่มีต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน
 ด้านความมีจิตสาธารณะ โดยรวมและรายข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับ
 ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนมีจิตอาสาช่วยเหลือ พัฒนาโรงเรียนมี มีค่าเฉลี่ยมาสูงที่สุด
 และนักเรียนมักอาสาช่วยเหลือครูถือของ/ยกของ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน
 กับการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนกับการพัฒนา
 วินัยนักเรียน ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัย
 นักเรียนกับการพัฒนาวินัยนักเรียนตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน
 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง รายละเอียดดัง ตารางที่ 21

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนกับการพัฒนาวินัยนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment)

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X	Y
ปัจจัยจากตัวนักเรียน (X_1)	1						
ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน (X_2)	-.57**	1					
ปัจจัยด้านครอบครัว (X_3)	.04	.06	1				
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน (X_4)	.23**	-.12**	.12**	1			
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมในชุมชน (X_5)	-.34**	.51**	.11	.16**	1		
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน (X)	.36**	.28**	.44**	.64**	.52**	1	
การพัฒนาวินัยนักเรียน (Y)	.28**	-.17**	.07	.46**	.01	.33**	1
\bar{X}	3.26	3.39	3.18	3.66	3.65	3.43	3.35
SD	0.81	0.85	0.41	0.48	0.66	0.27	0.34

* $p < .05$

จากตารางที่ 22 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนกับการพัฒนาวินัยนักเรียนตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับค่อนข้างต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาปัจจัยที่เป็นตัวทำนายการพัฒนาวิสัยนักเรียน

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาวิสัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่แยกเป็นรายด้าน เพื่อตรวจสอบภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity)

ตัวพยากรณ์	Tolerance	VIF
ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน (X_1)	.94	1.06
ปัจจัยจากตัวนักเรียน (X_2)	.94	1.06

จากตารางที่ 23 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์มีความสัมพันธ์กันน้อย เนื่องจากค่า Tolerance มีค่าไม่น้อยกว่า .10 และค่า VIF ไม่น้อยกว่า 10 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรพยากรณ์มีค่าสัมพันธ์กันน้อย ไม่มีลักษณะเป็นภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) ดังนั้น จึงเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอย คือ ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน (X_1) และปัจจัยจากตัวนักเรียน (X_2) ผลการวิเคราะห์แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรไม่มีปัญหาเรื่องภาวะร่วมเส้นตรงเชิงพหุ และทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณต่อไปได้

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์พหุคูณ การพัฒนาวิสัยนักเรียนตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง จากปัจจัยต่าง ๆ

	SS	df	MS	F	Sig
สมการถดถอย	8.44	2	4.22	46.30	.00 ^c
ความคลาดเคลื่อน	25.71	282	0.91		
รวม	34.15	284			

* $p < .05$

จากตารางที่ 24 พบว่า ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน (X_4) และปัจจัยจากตัวนักเรียน (X_7) สามารถพยากรณ์การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณในการทำนายการมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง

ตัวแปรต้น	B	Std. Error	Beta	t	Sig
(Constant)	1.99	.14		13.88	.00
ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน (X_4)	.30	.04	.42	7.90	.00
ปัจจัยจากตัวนักเรียน (X_7)	.08	.02	.18	3.45	.01
R Square = .25	R = .50				

* $p < .05$

จากตารางที่ 25 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนมี 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน (X_4) และปัจจัยจากตัวนักเรียน (X_7) เข้าสมการถดถอยจะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ ร้อยละ 25 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายหรืออำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 50 โดยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยองมากที่สุด คือ ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน (X_4) รองลงมา คือ ปัจจัยจากตัวนักเรียน (X_7) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน (Beta) เท่ากับ .42 และ .18 ตามลำดับ ซึ่งสามารถสร้างสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 1.99 + .30 (X_4) + .08 (X_7)$$

จากสมการ หมายถึง เมื่อปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน เพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนเพิ่มขึ้น .30 คะแนน และเมื่อปัจจัยจากตัวนักเรียน เพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนเพิ่มขึ้น .08 คะแนน

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .42 (Z_4) + .18 (Z_1)$$

จากสมการ หมายถึง ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียนเพิ่มขึ้น 1 คะแนนมาตรฐาน จะทำให้คะแนนการพัฒนาวินัยนักเรียนเพิ่มขึ้น .42 คะแนนมาตรฐาน และเมื่อปัจจัยจากตัวนักเรียน เพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนการพัฒนาวินัยนักเรียนเพิ่มขึ้น .08 คะแนนมาตรฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ปีการศึกษา 2560 จำนวน 291 คน ซึ่งเป็นจำนวนตามตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เกรจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) โดยเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตัวเอง ได้รับคืนมาจำนวน 285 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 97.93 และในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแต่ละ โรงเรียนใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามรายชื่อโรงเรียนแล้วจึงใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง เป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยนักเรียน จำนวน 31 ข้อ มีอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .47-.88 และค่าความเชื่อมั่น .85 และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาวินัยนักเรียน จำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .54-.92 และค่าความเชื่อมั่น .92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยนักเรียนกับการพัฒนาวินัยนักเรียน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบใส่ตัวแปรพร้อมกัน (Enter) เพื่อสร้างสมการถดถอยแบบพหุคูณในรูปคะแนนดิบ (Raw score) และสมการถดถอยแบบพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized score)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ประกอบด้วย 5 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยจากตัวนักเรียน 2) ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน 3) ปัจจัยจากครอบครัว 4) ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน 5) ปัจจัยจากสังคมในชุมชน โดยรวมและรายด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยจากสังคมในชุมชน มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ปัจจัยจากสังคมในชุมชน และปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ตามลำดับ และด้านมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัจจัยจากครอบครัว ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละปัจจัยดังนี้

1.1 ปัจจัยจากตัวนักเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักเรียนมีสุขภาพร่างกายที่ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบวินัยได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่ามากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนมีสุขภาพร่างกายที่ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบวินัยได้ นักเรียนไม่เข้าใจกฎระเบียบวินัยต่างๆ นักเรียนไม่ยอมรับข้อกำหนดในกฎระเบียบของโรงเรียน ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนขาดความรับผิดชอบ

1.2 ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักเรียนมักทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนในเวลาหลังเลิกเรียนและวันหยุด และเพื่อนมีบทบาทในการชักชวนและชี้นำนักเรียนมากกว่าคนอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนมักทำกิจกรรมต่างๆร่วมกับเพื่อนในเวลาหลังเลิกเรียนและวันหยุด เพื่อนมีบทบาทในการชักชวนและชี้นำนักเรียนมากกว่าคนอื่น ๆ และการเลือกคบเพื่อนเป็นส่วนในการตัดสินใจในการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนที่ทำผิดกฎ ระเบียบของโรงเรียนส่วนใหญ่ทำผิดเป็นกลุ่ม ๆ

1.3 ปัจจัยจากครอบครัว โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น แบบอย่างที่ดีของครอบครัวส่งผลต่อการมีระเบียบวินัยของนักเรียน และการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวส่งผลต่อการมีระเบียบวินัย มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ แบบอย่างที่ดีของครอบครัวส่งผลต่อการมีระเบียบวินัยของนักเรียน การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวส่งผลต่อการมีระเบียบวินัย และนักเรียนที่ทำผิดวินัยของโรงเรียนส่วนใหญ่

มีปัญหาครอบครัว ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครอบครัวนักเรียนส่วนใหญ่ ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่นักเรียน

1.4 ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น โรงเรียนมีมาตรการเข้มงวดและมีบทลงโทษนักเรียนที่เคร่งครัดมากเกินไป มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โรงเรียนให้ความสำคัญในการกำหนดกฎระเบียบวินัยของโรงเรียน กฎระเบียบวินัยของโรงเรียนมีความเหมาะสมกับวุฒิภาวะของนักเรียน และโรงเรียนแบ่งหน้าที่การดูแลรับผิดชอบเรื่องกฎระเบียบวินัยของนักเรียนอย่างชัดเจน ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ โรงเรียนมีมาตรการเข้มงวด และมีบทลงโทษนักเรียนที่เคร่งครัดมากเกินไป

1.5 ปัจจัยจากสังคมในชุมชน โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น สภาพเศรษฐกิจในสังคมปัจจุบันส่งผลกระทบต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนและนักเรียนที่ทำผิดวินัยส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมเสี่ยงต่อการทำผิดวินัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ ในสังคมส่งผลให้นักเรียนเลียนแบบพฤติกรรมการทำผิดวินัย การดำเนินชีวิตของคนในสังคมส่งผลกระทบต่อ การปลูกฝังให้นักเรียนมีวินัย และการเปลี่ยนแปลงของสังคมมีผลต่อการทำผิดวินัยนักเรียน ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนที่ทำผิดวินัยส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมเสี่ยงต่อการทำผิดวินัย

2. การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ประกอบด้วย 9 ด้าน คือ 1) ด้านความรับผิดชอบ 2) ด้านกิริยามารยาท 3) ด้านความซื่อสัตย์ 4) ด้านการแต่งกาย 5) ด้านการตรงต่อเวลา 6) ด้านความเป็นผู้นำ 7) ด้านความเสียสละ 8) ด้านการรักษาทรัพย์สิน ส่วนรวม และ 9) ด้านความมีจิตสาธารณะ โดยรวมและรายด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความเสียสละ และด้านความซื่อสัตย์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความเสียสละ และด้านความซื่อสัตย์ ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านกิริยามารยาท ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

2.1 การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านความรับผิดชอบ โดยรวมและรายชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักเรียนมีความรับผิดชอบเอาใจใส่ในการมาโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนมีความรับผิดชอบเอาใจใส่ในการมาโรงเรียน นักเรียนรับผิดชอบในความผิดที่ตนกระทำ และนักเรียนมีความรับผิดชอบในเรื่องการส่งงาน

อย่างเคร่งครัด ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนมีพฤติกรรมโดดเรียน และหนีเรียน

2.2 การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านกิริยามารยาท โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักเรียนแสดงความเคารพและมีสัมมาคารวะต่อครูและผู้อาวุโส มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนแสดงความเคารพ และมีสัมมาคารวะต่อครูและผู้อาวุโส นักเรียนมีระเบียบวินัยในการเข้าแถวรับบริการ ตามลำดับก่อนหลัง และนักเรียนพูดจาไพเราะ เหมาะสม ถูกกาลเทศะ ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนชอบพูดคำหยาบ

2.3 การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านความซื่อสัตย์ โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักเรียนมีพฤติกรรมหยาบของผู้อื่น ไปโดยไม่ขออนุญาต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนมีความภูมิใจในตนเองเมื่อได้รับคำชื่นชม เมื่อตนเองของมีค่าส่งคืนเจ้าของนักเรียนเก็บของมีค่าได้และนำส่งคืนเจ้าของ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนมีพฤติกรรมหยาบของผู้อื่น ไปโดยไม่ขออนุญาต

2.4 การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านการแต่งกาย โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน นักเรียนปรับปรุงพฤติกรรมตนเองดีขึ้น เมื่อได้รับการตักเตือนเรื่องการแต่งกาย และนักเรียนดูแลรักษาความสะอาดและสุขอนามัยของตนเอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน นักเรียนปรับปรุงพฤติกรรมตนเองดีขึ้น เมื่อได้รับการตักเตือนเรื่องการแต่งกาย และนักเรียนดูแลรักษาความสะอาดและสุขอนามัยของตนเอง ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนแต่งหน้า ไว้ผมผิดระเบียบของโรงเรียน

2.5 การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านการตรงต่อเวลา โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนส่วนใหญ่มาโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ มี นักเรียนที่มาสายได้รับการปรับพฤติกรรมเพื่อพัฒนาตนเอง ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนตรงต่อเวลาในการเข้าเรียนและการทำกิจกรรมต่าง ๆ

2.6 การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านความเป็นผู้นำ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนมีความเป็นผู้นำ กล้าแสดงออกอย่างถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และนักเรียนทอดทิ้งเพื่อนเมื่อเกิดปัญหา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.7 การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านความเสียสละ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และนักเรียนทำกิจกรรมของโรงเรียนด้วยความเสียสละไม่หลบหนีสาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.8 การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น นักเรียนจิตเจียนทำลายโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังห้องเรียน ห้องน้ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนร่วมกันดูแลรักษา สมบัติของโรงเรียน นักเรียนมีจิตสำนึกที่จะทิ้งขยะลงถัง นักเรียนไม่เพิกเฉยหากพบเห็นขยะ ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนจิตเจียนทำลายโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังห้องเรียน ห้องน้ำเสมอ

2.9 การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านความมีจิตสาธารณะ โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนมีจิตอาสาช่วยเหลือ พัฒนาโรงเรียนมี มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และนักเรียนมักอาสาช่วยเหลือครูถือของ/ยกของ มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนกับการพัฒนาวิสัย ทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนกับการพัฒนาวิสัยทัศน์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง มีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับค่อนข้างต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวิสัยทัศน์นักเรียนกับการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน ที่สามารถทำนายการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน โดยทดสอบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเมื่อเพิ่มปัจจัยทีละตัว พบว่า ปัจจัยจาก สภาพแวดล้อมของโรงเรียน (X_4) และปัจจัยจากตัวนักเรียน (X_7) สามารถทำนายการพัฒนาวิสัย ทัศน์นักเรียนตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การสร้างสมการทำนายปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวิสัยทัศน์นักเรียนกับการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน เมื่อผู้ศึกษานำกลุ่มตัวแปรเหล่านี้มาสร้างสมการถดถอยโดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์การ ถดถอยที่อยู่ในรูปคะแนนดิบ (B) และที่อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน ($Bata$) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อ

ารพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนมี 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน (X_4) และปัจจัยจากตัวนักเรียน (X_1) เข้าสมการถดถอยจะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ ร้อยละ 25 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายหรืออำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 50 โดยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง มากที่สุด คือ ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน (X_4) รองลงมา คือ ปัจจัยจากตัวนักเรียน (X_1) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน (Beta) เท่ากับ .42 และ .18 ตามลำดับ ซึ่งสามารถสร้างสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 1.99 + .30 (X_4) + .08 (X_1)$$

จากสมการ หมายถึง เมื่อปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียนเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนเพิ่มขึ้น .30 คะแนน และเมื่อปัจจัยจากตัวนักเรียนเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนเพิ่มขึ้น .08 คะแนน

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .42 (Z_4) + .18 (Z_1)$$

จากสมการ หมายถึง ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน เพิ่มขึ้น 1 คะแนนมาตรฐาน จะทำให้คะแนนการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนเพิ่มขึ้น .42 คะแนนมาตรฐาน และเมื่อปัจจัยจากตัวนักเรียนเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนเพิ่มขึ้น .08 คะแนนมาตรฐาน

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน ตามความคิดเห็นของครู

โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สภาพแวดล้อมของโรงเรียนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน

โดยนักเรียนจะใช้เวลาส่วนมากอยู่ที่โรงเรียน โดยโรงเรียนจะให้ความสำคัญในการกำหนด ภาระเบี่ยงวินัยของโรงเรียนมีมาตรการเข้มงวดและมีบทลงโทษนักเรียนอย่างชัดเจน และ มีการเสริมแรงทางบวกให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน เพื่อมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนา วินัย ดังที่ ทวีศักดิ์ ใจนวน (2554) ได้ศึกษา สาเหตุของการทำผิดวินัยที่มาจากโรงเรียนว่า มีสาเหตุ จาก ปัญหาจากครู อาจารย์ อาคารสถานที่ และสิ่งแวดล้อมไม่ดีกฎระเบียบโรงเรียน และชนพงษ์ คำเกษ (2557, หน้า 18) กล่าวว่า การทำผิดวินัยสาเหตุมีสาเหตุจากสภาพแวดล้อมในโรงเรียน สภาพการณ์ในโรงเรียนมีส่วนทำให้เด็กมีปัญหาด้านวินัย สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ไม่ดี และไม่เหมาะสมจะทำให้เด็กทำผิด กฎระเบียบ ซึ่งเป็นผลมาจากครู เพื่อน วิธีการปกครองชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชีระภาภรณ์ ดงอนนท์ (2552) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 พบว่า นักเรียนมีวินัยในโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฉลิมวุฒิ ชื่นตา (2553) ได้ศึกษา การพัฒนาวินัยในตนเองของ นักเรียนโรงเรียนบ้านจะคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1 พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริม การมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านจะคือ ในภาพรวมความมีเหตุผลในการแสดง ความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

1.1 ปัจจัยจากตัวนักเรียน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน ด้านตัวนักเรียน โดยรวมและรายช้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายช้อม พบว่า นักเรียนมีสุขภาพร่างกายที่ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบวินัยได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็น เพราะ สุขภาพร่างกายเป็นปัจจัยที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบวินัยได้ ทั้งนี้ โรงเรียนจึงควรมีกฎระเบียบหรือข้อตกลงที่สามารถรองรับความผิดปกติของร่างกาย ไม่ให้เป็น ปัญหาในการบริหารจัดการเรื่องระเบียบวินัยได้ ดังที่ กอร์ดัน (Gorton, 1983, p. 328) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการทำผิดวินัยด้านตัวนักเรียนเองไว้ดังนี้ นักเรียนไม่เข้าใจกฎระเบียบต่าง ๆ นักเรียน ไม่เข้าใจเหตุผลของการมีระเบียบต่าง ๆ พื้นฐานการศึกษาของนักเรียนไม่ดี การไม่รู้จักเลือกคบ เพื่อน นักเรียนมีเรื่องกระทบกระทั่งกันทางจิตใจ นักเรียนมีความรู้สึกขัดแย้งกับครู และดารารัตน์ ทัพโต ได้อธิบายถึง สาเหตุของการกระทำผิดวินัยจากตนเองว่า เป็นการกระทำความผิด อันสืบเนื่องมา จากสภาพทางด้านร่างกาย เช่น การเจริญเติบโตของอวัยวะในส่วนต่าง ๆ ในร่างกาย และจิตใจของวัยรุ่นการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายเหล่านี้ สามารถทำให้วัยรุ่นแสดงพฤติกรรม ที่โดดเด่นหรือผิดต่อกฎระเบียบของสังคมเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มในวัยเดียวกัน ซึ่งสอดคล้อง กับผลการวิจัยของ นิพนธ์ ภูพันธ์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำผิดวินัย

ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำผิดวินัยของนักเรียนด้านตัวนักเรียนเอง อยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน

ด้านกลุ่มเพื่อน โดยรวมและรายช้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายช้อม พบว่า นักเรียนมักทำกิจกรรมต่างๆร่วมกับเพื่อนในเวลาหลังเลิกเรียนและวันหยุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ในวัยที่ต้องการเพื่อนมากที่สุด และนักเรียนมักทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนในเวลาหลังเลิกเรียนและวันหยุด ซึ่งทำให้เพื่อนมีบทบาทในการชักชวนและชี้นำนักเรียนมากกว่าคนอื่นๆ การเลือกคบเพื่อนจึงเป็นส่วนในการส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน ดังที่ สุพัฒน์ เศรษฐมกุล (2556, หน้า 19) กล่าวถึง สาเหตุการทำผิดวินัยจากกลุ่มเพื่อนว่า ในการดำรงชีวิตประจำวัน การคบเพื่อนถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่ง ที่ทุกคนไม่ควรมองข้าม โดยเฉพาะในวัยที่กำลังศึกษานั้นย่อมส่งผลกระทบ โดยตรงแก่ตนเอง เนื่องจากชีวิตส่วนมากจะคลุกคลีอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ หากขาดการคิดวิเคราะห์ที่ดีแล้ว อาจส่งผลถึงเป้าหมายในชีวิตที่ล้มเหลวได้ การเลือกคบเพื่อนที่ไม่ดีย่อมส่งผลเสียโดยตรงให้กับตนเอง โดยเฉพาะในวัยเรียนนั้นอาจทำให้เป้าหมายที่วางไว้ล้มเหลวได้ เนื่องจาก สภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวไม่ดีแล้วย่อมส่งผลให้ตนเองเสียหายไปด้วย เพราะการคบเพื่อนไม่ดี ตนเองก็จะต้องถูกชักจูงในทางที่ผิด ๆ ในบางครั้งตัวเราอาจไม่รู้ว่าตัวเองทำอะไรลงไปซ้ำ แต่กลับต้องรับผิดชอบจากการกระทำจากกลุ่มเพื่อน นอกจากการกระทำดังกล่าวแล้ว การคบเพื่อนไม่ดี ยังส่งผลไปถึงการก่อปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ มากมายที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม อันก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมาโดยเกิดจากการกระทำที่หลงผิด หรือถูกชักจูงไปในทางที่ผิด ซึ่งจะทำให้อนาคตต้องจมปรักอยู่กับปัญหาต่าง ๆ ที่ไม่รู้จักจบสิ้น และสิริกร สินสม (2558) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยนักเรียนจากกลุ่มเพื่อนว่า เป็นการกระทำของบุคคลในกลุ่มที่มักจะคล้อยตามกันหรือกระทำพฤติกรรมเช่นเดียวกันเพื่อป้องกันหรือบอกถึงการเป็นสมาชิกในกลุ่มนั้น กลุ่มเพื่อน จึงเป็นสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งในการทำผิดวินัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิพนธ์ ภูพันธ์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำผิดวินัยของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำผิดวินัยของนักเรียนด้านเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ปัจจัยด้านครอบครัว พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน

ด้านครอบครัว โดยรวมและรายช้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายช้อมพบว่า แบบอย่างที่ดีของครอบครัวส่งผลต่อการมีระเบียบวินัยของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ หากครอบครัวละเลย

ในการใส่ใจด้านการส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย จะทำให้นักเรียนเป็นผู้ขาดวินัย และนักเรียนจะจดจำพฤติกรรมการมีวินัยมากกว่ากรอบคร่าวมาใช้ในชีวิตประจำวัน ดังที่ ธนพงษ์ คำเกษ (2557, หน้า 17) กล่าวถึง สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาทางวินัยนักเรียนจากสภาพแวดล้อมในครอบครัว ได้แก่ทัศนคติของบิดามารดาถึงขณะการอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธภาพภายในครอบครัว มีความเกี่ยวข้องกันอย่างยิ่งกับปัญหาด้านวินัยของเด็ก สภาพครอบครัวที่แตกแยกทำให้เด็กขาดความมั่นใจในตัวเอง แสดงความอวดเก่งต่อครูและเพื่อนในห้องเรียน เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อื่นทัศนคติของบิดามารดา มีความสัมพันธ์ต่อความประพฤติกรรมและบุคลิกของเด็กเป็นอย่างมากเด็กที่บิดามารดา รักและตามใจมากเกินไปจะทำให้ไม่รู้จักโตและเอาแต่ใจตนเอง จึงเข้ากับเพื่อนไม่ได้และแยกตัวออกจากสังคมเด็กที่ถูกเกลียดชังจะเกิดความเจ้าคิดเจ้าแค้น ไม่ไว้ว่างใจใคร มักจะแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวข่มขู่ หนีสังคมและชอบจับกลุ่ม การอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธภาพในครอบครัวเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กมีปัญหาด้านวินัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอี่ยมพร ลาโยธี (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ปัจจัยจากที่บ้าน โดยรวมรวม อยู่ ในระดับปานกลาง

1.4 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน พบว่า ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน โดยรวมและรายช้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายช้อมพบว่า โรงเรียนให้ความสำคัญในการกำหนดกฎระเบียบวินัยของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารโรงเรียนนั้นจะต้องให้ความสำคัญในการกำหนดกฎระเบียบวินัย เพื่อมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนาวินัย ซึ่งหากโรงเรียนไม่ให้ความสำคัญในการกำหนดกฎระเบียบวินัย โรงเรียนก็จะขาดความน่าเชื่อถือ และอาจจะเกิดความวุ่นวายต่างๆตามมาได้ ดังที่ ทวีศักดิ์ ใจนวน (2554) ได้ศึกษา สาเหตุของการทำผิดวินัยที่มาจากโรงเรียนว่า มีสาเหตุจาก ปัญหาจากครู อาจารย์ อาคารสถานที่ และสิ่งแวดล้อมไม่ดีกฎระเบียบโรงเรียน และ ธนพงษ์ คำเกษ (2557, หน้า 18) กล่าวว่า การทำผิดวินัยสาเหตุมีสาเหตุจากสภาพแวดล้อมในโรงเรียน สภาพการณ์ในโรงเรียนมีส่วนทำให้เด็กมีปัญหาด้านวินัยสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ไม่ดีและไม่เหมาะสมจะทำให้เด็กทำผิด กฎระเบียบ ซึ่งเป็นผลมาจากครู เพื่อน วิธีการปกครองชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ เอี่ยมพร ลาโยธี (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ปัจจัยจากการบริหารโรงเรียน อยู่ในระดับมาก

1.5 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมในชุมชน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมในชุมชน โดยรวมและรายช้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า สื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ ในสังคมส่งผลให้นักเรียนเลียนแบบพฤติกรรม การทำผิดวินัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สภาพสังคมในปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยี เข้ามาใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น ทำให้นักเรียนเลียนแบบพฤติกรรมการทำผิดวินัยมาจากสื่อ และเทคโนโลยีต่าง ๆ และการเปลี่ยนแปลงของสังคมมีผลต่อการทำผิดวินัยนักเรียน เพราะนักเรียน จะจดจำพฤติกรรมการทำผิดวินัยจากคนในชุมชน ดังที่ กอร์ดัน (Gorton, 1983, pp. 328-329) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการทำผิดวินัยของนักเรียนเกี่ยวกับสภาพสิ่งแวดล้อมทั้งที่บ้านและชุมชน ได้แก่ สภาพการใช้อำนาจของบุคคลและความสัมพันธ์ภายในบ้านไม่ดี บ้านอยู่ในสภาพแวดล้อม ที่มีการก่ออาชญากรรมบ่อย ๆ นักเรียนมีภาระต้องรับผิดชอบมากหรือต้องทำงานดึกเกินไป และ ภัคดี เอื้อราษฎร์ (2551) ได้กล่าวถึง ปัญหาและสาเหตุของการประพฤติผิดวินัยของนักเรียน ด้านสภาพของสังคมความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมสมัยใหม่ ว่านักเรียนนักศึกษา ต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอย่างมากมายของสังคม เช่น การติดต่อสื่อสารอย่างรวดเร็ว ทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ การเพิ่มอัตราการว่างงานของวัยรุ่น การขาดการดูแลอย่างอบอุ่น จากบิดามารดา การเพิ่มจำนวนการค้าสิ่งเสพติดให้โทษและสถานเริงรมย์การอพยพเข้าสู่เมืองใหญ่ ของคนหนุ่มสาวชาวชนบท เพื่อความอยู่รอดในชีวิตของผู้ที่ขาดแคลนในทุก ๆ ด้าน ทั้งทาง เศรษฐกิจ การศึกษา ตลอดจนสุขภาพอนามัย สภาพปัจจุบันสังคมมีอิทธิพลเหนือชีวิต และ ความเป็นอยู่ของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งแวดล้อมเหตุการณ์สำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้น อาทิ สถานเริงรมย์ บาร์ ไนต์คลับ สถานเต้นรำ ซ่องโสเภณี ห้องอาหาร ร้านนวด เหล่านี้เป็นแหล่ง มั่วสุมที่เป็นอันตรายอย่างยิ่ง ถ้าโรงเรียนตั้งอยู่ติดกันเป็นบริเวณใกล้กัน เด็ก ๆ อาจจะเอาอย่าง และต้องการสัมผัสกับสิ่งต่ำทรามเหล่านั้นบ้าง เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอี่ยมพร ลาโยซี (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยของนักเรียน โรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียง พบว่า ปัจจัย จากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก

2. การพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู

โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง

ผลการวิจัย พบว่า ระดับการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็น ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัด ระยอง พบว่า โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยการพัฒนาวินัยนักเรียน ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการตรงต่อเวลา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนได้ส่งเสริม และ สร้างจิตสำนึกให้นักเรียนเป็นคนตรงต่อเวลา เพราะหากนักเรียนไม่ตรงต่อเวลาอาจส่งผลให้ เข้าเรียนหรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนไม่ทัน ส่งผลให้เรียนไม่ทันเพื่อนเกิด

ความเบื่อหน่ายจนกลายเป็นผู้ทำผิดวินัยในด้านต่าง ๆ ซึ่งการพัฒนาวินัยนักเรียน ดังที่ สมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 21) ได้อธิบาย ความหมายของการพัฒนาวินัยนักเรียนไว้ว่า เป็นการพัฒนาวินัยนักเรียน เป็นงานที่สำคัญที่อยู่ในขอบข่ายของการบริหารงานกิจการนักเรียน และเป็นการกำหนดแนวปฏิบัติของโรงเรียนที่บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมกำหนดและทำการเผยแพร่ให้เข้าใจแนวปฏิบัติที่ชัดเจน เพื่อให้นักเรียนได้สังเกตเห็นคุณค่าและถือปฏิบัติได้อย่างถูกต้องวินัยเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต การเสริมสร้างวินัยซึ่งเป็นการปลูกฝังวินัยพื้นฐานให้กับนักเรียน ครู และบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียนมีหน้าที่อบรมสั่งสอนให้นักเรียนมีวินัยในตนเองโดยการปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดี จนเป็นนิสัยนักเรียนก็จะสามารถปฏิบัติตามจนเคยชินและกลายเป็นนิสัยที่ติดตัวไปตลอด ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียนมีบทบาทหน้าที่ให้แนวคิดแนวปฏิบัติ กำกับดูแลและเสริมสร้างวินัยนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เถลิมวุฒิ ชื่นตา (2553) ได้ศึกษา การพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านจะคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1 พบว่า นักเรียนโรงเรียนบ้านจะคือมีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2.1 ด้านความรับผิดชอบ พบว่า การพัฒนาวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ โดยรวมและรายช้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายช้อพบว่า นักเรียนมีความรับผิดชอบเอาใจใส่ในการมาโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนให้ความสำคัญในการกำหนดกฎระเบียบของโรงเรียนทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบใส่ใจในการมาโรงเรียน ดังที่ สมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 14) อธิบายคุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยด้านมีความรับผิดชอบ หมายถึง การแสดงถึงความเอาใจใส่และปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายพร้อมทั้งติดตามแก้ไขปรับปรุงงานนั้น ๆ ให้เป็นผลสำเร็จไปด้วยดี ขอมรับผลกระทบของตนในด้านผลดีและผลเสีย อธิกา ป่าขมื่น (2556, หน้า 33) ความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่พยายามปฏิบัติหน้าที่ของตนให้สำเร็จอย่างเต็มความรู้ความสามารถและยอมรับผลที่เกิดขึ้นทั้งผลดีและผลเสีย และพยายามปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นอยู่เสมอ และกุลศิริณัฐ วงศ์สุขจิตร (2557, หน้า 18) ความรับผิดชอบ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่แสดงออกถึงความสำนึกในการควบคุมพฤติกรรมรวมทั้งการแสดงถึงการรู้จักหน้าที่ของตนและมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของตนต่อตนเองและสังคมให้สำเร็จลุล่วง ขอมรับผลกระทบกระทำของตนที่เป็นผลดีและผลเสีย พร้อมทั้งพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริกร สีนสม (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนด้านพฤติกรรมในห้องเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ด้านกิจกรรมร่ายท พบว่า การพัฒนาวินัยนักเรียนด้านกิจกรรมร่ายท โดยรวม และรายช้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายช้อพบว่า นักเรียนแสดงความเคารพ และมีสัมมาคารวะต่อครูและผู้อาวุโส มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนได้รับการอบรม ด้านกิจกรรมร่ายทที่ดีจึงมีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่สุภาพเรียบร้อย ถูกต้องเหมาะสม เป็นองค์ประกอบของวัฒนธรรม เป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของคนไทย ดังที่ ชีระภาภรณ์ ดงอนนท์ (2552, หน้า 45) กล่าวถึง การวินัยในตนเองด้านการมีมารยาทที่ดี คือ การแสดงความเคารพ ขณะเดินสวนกับครู อาจารย์ ผู้ปกครองนักเรียน และในห้องเรียน การใช้วาจาสุภาพกับครู อาจารย์ ผู้ปกครองนักเรียน และ ชาญชัย เมธาวิรุฬห์ (2557, หน้า 77-79) กล่าวถึง มารยาท หมายถึง แนวทางในการปฏิบัติ หรือการแสดงวาจา ภาษา ท่าทาง และพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาให้ปรากฏ แก่สายตาของผู้คนอื่นคนทั่ว ๆ ไป จะมีมารยาทดีมาก หรือน้อยขึ้นอยู่กับการศึกษาอบรมของแต่ละครอบครัว บุคลิกภาพของแต่ละคนจะบอกให้รู้ว่าคนคนนั้นมีความสุภาพ อ่อนน้อม มีสัมมาคารวะ และมีระเบียบวินัยเพียงใด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทวีศักดิ์ ใจนวน (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 พบว่า สภาพการพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา ด้านการแสดงความเคารพ เมื่อพิจารณา เป็นรายช้อพบว่า ช้อที่มีการดำเนินงานมาก คือ ฝึกรอบรมให้นักเรียนรู้จักการเคารพผู้ควรเคารพในทางศาสนา และการทำความเคารพตามประเพณีนิยมอย่างถูกต้อง รองลงมา คือ กำหนดระเบียบและแนวปฏิบัติ เกี่ยวกับการแสดงความเคารพในโอกาสต่าง ๆ ให้นักเรียนปฏิบัติอย่างชัดเจน

2.3 ด้านความซื่อสัตย์ พบว่า การพัฒนาวินัยนักเรียนด้านความซื่อสัตย์ โดยรวม และรายช้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายช้อพบว่า นักเรียนมีความภูมิใจในตนเอง เมื่อได้รับคำชื่นชมเมื่อตนเองเก็บของมีค่าส่งคืนเจ้าของ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การชื่นชมเป็นการเสริมแรงทางบวกให้ผู้ที่ทำความดีมีรู้สึกว่าคุณค่าและทำให้มีกำลังใจ ในการทำความดีมีความซื่อสัตย์ ดังที่ ดวงรัตน์ วาห์สะ (2554, หน้า 15) ได้อธิบายความหมาย ของพฤติกรรมความซื่อสัตย์ว่า หมายถึง การประพฤติปฏิบัติ หรือการแสดงออกของนักเรียน ในการเป็นผู้ที่ปฏิบัติอย่างเหมาะสมทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ในลักษณะของการรักษาสัจจะ การไม่ทุจริต การไม่เอารัดเอาเปรียบ การไม่พูดโกหก และสมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 14) คุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยด้านความซื่อสัตย์ หมายถึง การกระทำหรือความรู้สึกที่เกี่ยวกับการไม่ทุจริตและประพฤติไม่ชอบ การปฏิบัติตามกฎที่กำหนดไว้ การไม่หลอกลวง การพูดแต่ความจริง การไม่หาประโยชน์ในทางมิชอบ การมีความยุติธรรมและมีความละเอียด ต่อบาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรเกียรติ จอมไพศรี (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาวินัย นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 พบว่า การพัฒนา วินัยนักเรียนใน โรงเรียนด้านการซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น อยู่ในระดับมาก

2.4 ด้านการแต่งกาย พบว่า การพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกาย โดยรวม และรายช้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายช้อพบว่า นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนมีกฎระเบียบที่ชัดเจน นักเรียนเคารพในระเบียบวินัยในด้านของการแต่งกาย ซึ่งการแต่งกายที่ถูกระเบียบนั้น เป็นพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ ทำให้ผู้แต่งกายถูกระเบียบมีบุคลิกภาพที่ดีและน่าเชื่อถือ ดังที่ เอ็มพร ลาโยธี (2552, หน้า 9) กล่าวว่า การการดูแลรักษาอนามัยของตนเองและร่างกาย หมายถึง การดูแลรักษาความสะอาดอวัยวะภายนอกของร่างกาย คือ ผม เล็บมือ เล็บเท้า ฟัน ผิวหนัง และ วิธีการรักษาความสะอาดด้านสุขภาพตนเองจนเป็นนิสัย และแต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของโรงเรียนให้สะอาดเรียบร้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริกร สิ้นสม (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนด้านพฤติกรรมทั่วไป ได้แก่ การแต่งกาย การมีระเบียบและการปฏิบัติตามกฎของสังคม การตรงต่อเวลา อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ โบลลิงเกอร์ (Bollinger, 2002) ได้ศึกษาผลกระทบของการแต่งกายด้วยเครื่องแบบนักเรียนในโรงเรียนทั่ว ๆ ไป และพฤติกรรมด้านระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนในเมือง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายผลกระทบของนโยบายการแต่งกายด้วยเครื่องแบบนักเรียนในโรงเรียนทั่ว ๆ ไปกับระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนในเมือง พบว่า 1) ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโรงเรียนในเมืองทั่ว ๆ ไป 2) ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในโรงเรียนทั่ว ๆ ไปในเขตเมืองที่แต่งตัวด้วยเครื่องแบบนักเรียน และไม่ได้แต่งกายด้วยเครื่องแบบนักเรียน

2.5 ด้านการตรงต่อเวลา พบว่า การพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการตรงต่อเวลา โดยรวมและรายช้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายช้อพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มาโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนให้ความสำคัญในเรื่องของการตรงต่อเวลา และการมาโรงเรียนอาจเป็นความสนุกอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนได้มาพบเจอเพื่อน ๆ ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ดังที่ อัญชิสรา สุริย์แสง (2553, หน้า 30) ได้อธิบายลักษณะของการตรงต่อเวลา ไว้ว่า การตรงต่อเวลาที่กำหนดหรือนัดหมาย การรู้จักแบ่งเวลาให้เหมาะสมใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ เช่น มาโรงเรียนก่อนเวลาโรงเรียนเข้าเสมอ ถึงเวลาเข้าชั้นเรียนตรงเวลา ไม่ผลัดวันส่งงาน นัดใครไว้ไปตรงตามเวลานัด อ่านหนังสือตามเวลาที่กำหนด การส่งของที่ยืมมาตามนัดหมาย และ อธิกา ป่าขมิ้น (2556, หน้า 26) ได้ให้ความหมายการตรงต่อเวลาไว้ว่า เป็นการกระทำกิจกรรมใดๆที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลา ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าที่สุดและเมื่อเวลาผ่านไปแล้วเราไม่สามารถเรียกกลับคืนมาได้ ดังนั้น

เราต้องบริหารเวลาให้คุ้มค่าที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ถ้าหากปล่อยเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ จะไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาเลยก็จะเสียโอกาสในภายหลัง การที่จะมีความสุขที่สุด คือ การรู้จักจัดการและมีการวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมใด ๆ ให้ถูกต้อง และพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลาและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ทำให้ชีวิตมีความสุขตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่น และสังคมได้ด้วยดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริกร สนิสม (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนด้านพฤติกรรมทั่วไป อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ ใจนวน (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 พบว่า สภาพการพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา ด้านการตรงต่อเวลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.6 ด้านความเป็นผู้นำ พบว่า การพัฒนาวินัยนักเรียนด้านความเป็นผู้นำ โดยรวม และรายช้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนมีความเป็นผู้นำ กล้าแสดงออกอย่างถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเพราะ โรงเรียนมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก มีความเป็นผู้นำ มีความสามารถในตัดสินใจได้เป็นอย่างดีรวมทั้งสามารถกระตุ้นบุคคลอื่นให้ร่วมกันทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้ ดังที่ กุลสิริณัฐ วงศ์สุขจิตร (2557) กล่าวถึงผู้นำ หมายถึง บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะบางอย่าง คือสามารถสอดแทรกอิทธิพลบางประการ อันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มได้มากที่สุด สามารถนำกลุ่มไปในทิศทางที่ต้องการ เป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมและเกี่ยวข้อง โดยตรงต่อการแสดงบทบาทหรือพฤติกรรมความเป็นผู้นำ และสมพงษ์ บุญญา (2555, หน้า 14) กล่าวถึง คุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยด้านความเป็นผู้นำ หมายถึง ผู้นำมีภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบโดยตรงที่จะต้องวางแผน สั่งการ ดูแล และควบคุมให้บุคลากรขององค์กรปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทวีศักดิ์ ใจนวน (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 พบว่า สภาพการพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา ด้านความเป็นผู้นำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.7 ด้านความเสียสละ พบว่า การพัฒนาวินัยนักเรียนด้านความเสียสละ โดยรวม และรายช้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายช้อพบว่า นักเรียนมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ความเสียสละเป็นคุณธรรมขั้นพื้นฐานของผู้ที่อยู่ร่วมกันในสังคม ทุกคนในสังคมต้องมีน้ำใจเอื้อเพื่อเสียสละแบ่งปันให้แก่กัน

ไม่เห็นแก่ตัว ความเสียสละจึงเป็นคุณธรรมเครื่องผูกมิตรไมตรี ยึดเหนี่ยวจิตใจไว้ เป็นเครื่องมือสร้างลักษณะนิสัยให้เป็นคน ที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ดังที่ พัชร ตั้งรอม (2551) ได้กล่าวถึง ความเสียสละว่า เป็นพฤติกรรมที่แสดงว่าบุคคลคำนึงถึง และให้ความช่วยเหลือผู้อื่นเพื่อให้ผู้อื่น ได้ในสิ่งที่เขาต้องการ ทั้งด้านทรัพย์สิน สิ่งของ แรงกาย การพูด การกระทำ รวมทั้งความสามารถทุก ๆ ด้าน ที่สามารถช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่คำนึงถึงความสุข หรือความทุกข์ของตนเองอันเนื่องมาจากการช่วยเหลือผู้อื่น และศิริกร สีนสม (2558, หน้า 11) ได้ให้ความหมายของความเสียสละว่า เป็นการมีน้ำใจช่วยเหลือบุคคลอื่นโดยไม่มุ่งหวังสิ่งตอบแทนจากการช่วยเหลือนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรเกียรติ จอมไพเราะศรี (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 พบว่า การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียนด้านความเสียสละอยู่ในระดับมาก

2.8 ด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม พบว่า การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม โดยรวมและรายข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักเรียนร่วมกันดูแลรักษาสมบัติของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนมีการปลูกฝังให้นักเรียนมีความรักและหวงแหนในทรัพย์สินส่วนรวม มีกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนช่วยกันสอดส่องดูแลรักษาทรัพย์สินส่วนรวม ดังที่ วิทิตพัฒน์ สิหา (2551) ได้กล่าวว่า การรักษาทรัพย์สินส่วนรวม หมายถึง ความสำนึก ใส่ใจและพร้อมจะมีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะ รวมถึงความเคารพและหวงแหนในสมบัติส่วนรวม ซึ่งมีไม่เฉพาะครอบครัว ญาติมิตร คนรอบข้าง หรือชุมชนละแวกบ้านเท่านั้น หากคลุมไปถึงบุคคลอื่นที่ไม่รู้จัก ไม่เคยพบ แต่ก็รู้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ตนสังกัด และสุริย์ มุกคอกไม้ (2551) ได้ให้ความหมายของการรักษาทรัพย์สินส่วนรวมไว้ว่า เป็นการที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนและชุมชนบำเพ็ญประโยชน์และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ส่วนรวมเป็นเต็มความสามารถ คอยสอดส่องพฤติกรรมของบุคคลที่เป็นภัยแก่สังคม ไม่ทำลายทรัพย์สินส่วนรวม เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรเกียรติ จอมไพเราะศรี (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 พบว่า การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียนด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม อยู่ในระดับมาก

2.9 ด้านความมีจิตสาธารณะ พบว่า การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านความมีจิตสาธารณะ โดยรวมและรายข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักเรียนมีจิตอาสาช่วยเหลือ พัฒนาโรงเรียนมี มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตสาธารณะ มีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น ชุมชน

และสังคม ด้วยความเต็มใจ ดังที่ อธิกา ปาขมื่น (2556) กล่าวว่า จิตสาธารณะ หมายถึง การประพฤติตนทั่ว ๆ ไป ทำให้ตนเอง ครอบครัว และสังคมมีความสุข รวมทั้งแสดงการห่วงใยต่อสังคม ท่านพูดถึงผลกระทบของการปฏิบัติตนของบุคคล ที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เราต้องมีจิตสาธารณะ ถ้าทำสิ่งใดแล้วเกิดความเสียหายแก่ส่วนรวม ไม่ควรทำการที่งขะลงแม่น้ำลำคลอง ทำให้น้ำเน่าเหม็น ทำให้ปลาตาย คนอยู่ใกล้ๆ ต้องลำบากบ้านเมืองหมดความสวยงามถ้าทิ้งเศษอาหารไว้ตามพื้นจะเน่าเหม็นเป็นอาหารของแมลง เป็นที่เพาะแมลงให้มากขึ้นทำความรำคาญไปทั่วและทำให้เกิดเชื้อโรค ไม่ควรทำคนไทยขาดความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคม การสร้างนิสัยและเริ่มต้นจากในบ้าน เมื่อเห็นสิ่งไม่ถูกต้อง ผู้ใหญ่จะต้องบอกเด็กทันที โดยต้องเป็นตัวอย่างที่ดี ต้องไม่อายที่จะทำดี และช่วยกันชมเชยคนทำความดีมาช่วยสร้างจิตสาธารณะกันให้มาก ๆ และ กุลสิริณัฐ วงศ์สุขจิตร (2557) ได้กล่าวถึง จิตสาธารณะว่า เป็นลักษณะของบุคคลที่มีจิตสำนึก และตระหนักรู้ถึงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบที่มีต่อตนเองและสังคมส่วนรวมในการที่จะเข้าไปร่วมพิทักษ์รักษาสาธารณสมบัติด้วยความเต็มใจอย่างไม่มีเงื่อนไข แต่เป็นการกระทำที่มีจิตสำนึกอย่างยิ่งต่อการรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมและประเทศชาติ โดยสังเกตเห็นได้จากการลงมือกระทำเองโดยไม่ต้องมีใครคอยบอก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรเกียรติ์ จอมไพโรศรี (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาวินัยนักเรียนใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาขอนแก่น เขต 5 การพัฒนาวินัยนักเรียนใน โรงเรียนด้านความมีจิตสาธารณะ พบว่า นักเรียนมักช่วยเหลือครูทำงาน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนกับการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยนักเรียนกับการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง พบว่า ปัจจัยจากตัวนักเรียน มีความสัมพันธ์กับปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน การพัฒนาวินัยนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน การพัฒนาวินัยนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ มาร์ตินสัน (Martinson, 1991) ได้ศึกษาถึงการควบคุมความประพฤติของนักเรียน โดยอาจารย์ใหญ่และครูผู้ทำหน้าที่ดูแลความประพฤติ และระเบียบวินัยของนักเรียน ผลของการวิจัย พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้ควบคุมความประพฤติ ต่างก็ต้องการให้นักเรียนลดความประพฤติหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหาโดยมีวิธีแก้ไข

ความประพฤตินี้เป็นปัญหาของนักเรียน คือ การใช้ยุทธวิธีที่สุภาพ ไม่ดูต่ำหรือทำ โทษ ถ้านักเรียนมีการตอบสนองโดยมีพฤติกรรมความประพฤติดีขึ้นก็จะได้รับรางวัล แต่ถ้านักเรียนไม่ร่วมมือก็จะมี การบังคับมากขึ้น และจากการสังเกตพบว่า การใช้ความสุภาพแก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียนได้ดีกว่าวิธีการอื่น ๆ แกรนด์มอนท์ (Grandmontl, 2002) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมและการใช้ประโยชน์ของการบริหารชั้นเรียน ซึ่งใช้วิธีการจัดระเบียบวินัยตามหลักประชาธิปไตย ผลการศึกษาพบว่า การส่งเสริมวิธีการจัดระเบียบวินัยตามหลักประชาธิปไตยในโรงเรียนส่งผลในการช่วยปรับปรุงด้านความประพฤติของนักเรียน สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถดูแลตนเอง มีความเป็นอิสระมากขึ้น และช่วยเตรียมความพร้อมให้กับครูรวมทั้งผู้บริหารในการแก้ปัญหา ด้านระเบียบวินัยของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ยังส่งผลในการช่วยลดระดับความเครียดในการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารลงได้อีกด้วย ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่า มีนักเรียนจำนวนมากที่รู้สึกว่าคุณเองรู้จักการให้ความเคารพในสิทธิของผู้อื่นและรู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง เมื่ออยู่ในชั้นเรียนตลอดช่วงระยะเวลาที่โรงเรียนทำการส่งเสริมวิธีการจัดระเบียบวินัยโดยใช้หลักประชาธิปไตย ผลการวิจัยสามารถยืนยันได้ว่าการส่งเสริมวิธีการจัดระเบียบวินัยโดยใช้หลักประชาธิปไตยเป็นวิธีการบริหารชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพมาก และ เอ็มพร ลาโยธิ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจากนักเรียนเอง ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ปัจจัยจากทางบ้าน ปัจจัยจากการบริหารโรงเรียน ปัจจัยจากความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน และปัจจัยจากสังคมและสภาพแวดล้อมกับการพัฒนาวินัยนักเรียน โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนาวินัยนักเรียน โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาวินัยนักเรียนนั้น ไม่สามารถอาศัยปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งได้ ต้องอาศัยหลาย ๆ ปัจจัยร่วมกันในการพัฒนาวินัยนักเรียน

4. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยนักเรียนกับการพัฒนาวินัยนักเรียน

ที่สามารถทำนายการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู

โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยนักเรียนกับการพัฒนาวินัยนักเรียนที่สามารถทำนายการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมของโรงเรียนสามารถทำนายการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สามารถอธิบายได้ดังนี้

4.1 ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน สามารถเป็นตัวพยากรณ์การพัฒนา วินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนให้ความสำคัญในการกำหนดกฎระเบียบวินัยของโรงเรียน กฎระเบียบวินัยของโรงเรียนมีความเหมาะสมกับบุคลิกภาพของนักเรียน โรงเรียนแบ่งหน้าที่การดูแลรับผิดชอบเรื่องกฎระเบียบวินัยของนักเรียนอย่างชัดเจนและ โรงเรียนมีการเสริมแรงทางบวกนักเรียนให้ปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ แมคมุลเลน (McMullen, 1981) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวินัยและระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตเมือง เพื่อเน้นการพัฒนาวัยรุ่น พบว่า ปัญหาทางวินัยส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากพฤติกรรมของโรงเรียน เพราะนักเรียนต้องการสิ่งแวดล้อมที่ดี ยึดหยุ่นได้ โรงเรียนให้ความสนใจเอาใจใส่ และมีระเบียบวินัยการวิจัยได้สนับสนุนให้โรงเรียนจัดระบบอย่างมีประสิทธิภาพ จอห์นสัน (Johnson, 1997) ได้ศึกษาการใช้ทีมงานร่วมกันรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน และการจัดกลุ่มให้คำปรึกษาของครูจะช่วยลดพฤติกรรมเกี่ยวกับการทำผิดต่าง ๆ และส่งผลต่อการหยุดและการเลิกพฤติกรรมเหล่านั้น นอกจากนี้ ยังได้สอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทีมงานรักษาระเบียบวินัย และการจัดกลุ่มเพื่อให้คำปรึกษาของครูที่จะช่วยกันป้องกันปัญหาการทำผิดวินัยซึ่งนำโรงเรียนสู่ความล้มเหลวได้หรือไม่ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นของผู้บริหารว่ามีผลต่อประสิทธิภาพของแนวปฏิบัติทั้งสองประการและอัตราของการกระทำผิดวินัยโรงเรียนหรือไม่ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้อำนวยการ โรงเรียน พบว่า ผู้บริหารเห็นด้วยในการร่วมกันรักษาวินัย และการจัดกลุ่มให้คำปรึกษาของครูช่วยลดการทำผิดวินัย และช่วยปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียน และการลด เลิก พฤติกรรมทำผิดวินัยมีความสัมพันธ์กับความเห็นด้วยของผู้บริหารที่มีต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานทั้งสองอย่าง และสอดคล้องกับ ซิฟฮานี (Dzivhani, 2002) ได้ศึกษาบทบาทของระบบของระเบียบวินัยที่มีต่อการจัดการในโรงเรียนและห้องเรียน โดยศึกษาจากการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งที่มีกฎระเบียบ วินัยดีมาก แสดงผลให้เห็นจากการสอบเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาได้จำนวนมาก พบว่า เกิดจากระบบการจัดการของโรงเรียนที่ดี

4.2 ปัจจัยจากตัวนักเรียน สามารถเป็นตัวพยากรณ์การพัฒนา วินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสาเหตุของการประพฤติดวินัยนั้นมาจากจิตใจ จิตสำนึก หรือด้านร่างกายของนักเรียนเอง การเลือกปฏิบัติตามระเบียบวินัยนั้น

ที่ย่อมมาจากความสนใจ แล้วจึงเกิดเป็นการยอมรับและนำไปสู่การปฏิบัติตาม สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ชาญพร แซ่เทียน (2551) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ปัจจัยนัยต่อการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว ลักษณะ ทางกายภาพของโรงเรียน บุคลิกภาพ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สามารถร่วมกัน พยากรณ์ความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ร้อยละ 50.6 สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอนซิโซ (Enciso, 2001) ได้ศึกษา การรับรู้เกี่ยวกับ วินัยนักเรียน ตามทัศนะนักเรียน ครู และผู้บริหาร โดยศึกษาใน โรงเรียนระดับกลางที่มีนักเรียน ประมาณ 1,700 คน จำนวน 69 คน พฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียน คือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และกล่าววาจา ที่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนของนักเรียนคนอื่นๆ ในชั้น จากการศึกษา เิงเอกสาร พบว่า ความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการระบุปัญหาวินัยของครู จะต้องรับรู้ก่อนที่จะ ดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับวินัยนักเรียนผลการศึกษาพบว่า ทั้งครูและนักเรียนไม่มีความรู้สึ กการปฏิบัติใด ๆ ต่อปัญหาวินัยนักเรียนมีประสิทธิภาพในการป้องกัน หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ไม่เหมาะสม แต่ผู้บริหารรู้สึกว่าคุณครูเป็นปัจจัยสำคัญในการนำนโยบายการแก้ปัญหานักเรียน ไปใช้อย่างประสบความสำเร็จ ซึ่งขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการจัดชั้นเรียนของครูและนักเรียน มีความเชื่อว่าผู้ปกครองเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในกระบวนการแก้ไขปัญหาด้านวินัยนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. โรงเรียนและผู้ปกครองต้องให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมฝึกวินัยให้นักเรียน เพื่อให้เกิดการพัฒนาวินัยโดยอาศัยปัจจัยจากตัวนักเรียน
2. ครูควรสังเกตพฤติกรรมนักเรียนหากมีการเลียนแบบพฤติกรรมการทำผิดวินัยเป็น กลุ่มควรแยกนักเรียนเหล่านั้นออกจากกันเพื่อเป็นการลดพฤติกรรม
3. ผู้ปกครองควรให้ความสนใจการดูแลนักเรียน เพื่อไม่ให้ให้นักเรียนเกิดความรู้สึก โดดเดี่ยวและแสดงออกทางพฤติกรรมที่ไม่ดีเพื่อเป็นการเรียกร้องความสนใจ
4. โรงเรียนควรสำรวจความคิดเห็นจากนักเรียนและผู้ปกครองก่อนมีการกำหนด กฎระเบียบวินัยของโรงเรียนขึ้น
5. โรงเรียนและผู้ปกครองควรให้ความสนใจนักเรียน ปลุกฝังจิตสำนึกที่ดีให้นักเรียน มีความสามารถในการแยกแยะพฤติกรรม ไม่ลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่ดี

6. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ทำให้นักเรียนเกิดการกระตุ้น
อยากเรียนรู้อยากมาโรงเรียนนักเรียนอยู่เสมอ

7. ครู และผู้ปกครองควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ถ้อยคำสุภาพ มีการปลุกฝัง
ให้นักเรียนไม่พูดคำหยาบทั้งกับเพื่อนและบุคคลอื่น

8. ครู และผู้ปกครองควรอบรมให้นักเรียนไม่มีพฤติกรรมหยิ่งของผู้อื่น ไป
โดยไม่ขออนุญาต เมื่อพบสิ่งของมีค่าควรเก็บส่งคืนเจ้าของ

9. โรงเรียนควรมีมาตรการในการดูแลและเปรียบเทียบการแต่งกาย ทรงผม ให้นักเรียนรู้
และเข้าใจการแต่งกายไว้ผมที่ถูกต้องและเหมาะสม

10. นักเรียนควรให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลาในการเข้าเรียนและการทำ
กิจกรรมต่าง ๆ

11. โรงเรียนควรฝึกให้นักเรียนกล้ารับผิดชอบต่อสิ่งที่ตนกระทำ ไม่ทอดทิ้งเพื่อน
เมื่อเกิดปัญหา ควรฝึกให้นักเรียนรู้จักวิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง

12. โรงเรียนและผู้ปกครองควรร่วมกันปลุกฝังให้นักเรียนเป็นผู้เสียสละไม่หลบหนีสาน
ปลุกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดีในการช่วยเหลือผู้อื่น

13. โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีค่านิยมรักและหวงแหนทรัพย์สิน
ของโรงเรียน ช่วยกันดูแลรักษาให้สามารถใช้ได้ไปถึงรุ่นน้องได้

14. โรงเรียนควรมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีจิตอาสาในการช่วยเหลือผู้อื่น
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในรูปแบบงานวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้
ข้อมูลเชิงลึกที่ถูกต้อง ชัดเจนและสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

2. ควรทำการศึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและโครงการด้านการส่งเสริมวิสัย
ทัศน์นักเรียนเพื่อการศึกษาพฤติกรรมของนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่ประพฤติผิดวิสัยทัศน์นักเรียน
เพื่อทราบปัญหาและแนวทางการปรับปรุงแก้ไขวิสัยทัศน์นักเรียนได้

3. ควรทำการศึกษาสภาพปัญหา/อุปสรรคและแนวปฏิบัติของระบบการบริหาร โรงเรียน
เพื่อส่งผลการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนต่อไป

บรรณานุกรม

- กุลศิริณัฐ วงศ์สุขจิตร. (2557). *กลยุทธ์การบริหารงานกิจการนักเรียนด้านการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนประจำยุคใหม่ ตามมาตรฐานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและผู้นำการเปลี่ยนแปลง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเอเชีย.
- เกษร วุฒิสินธุ์. (2552). *นวัตกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการมีวินัยในตนเองมีมารยาทในสังคมและการรักการอ่านของนักเรียนโรงเรียนเมืองชลพณิชยการ*. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เฉลิมวุฒิ ชื่นตา. (2553). *การพัฒนาวิสัยในตนเองของนักเรียนบ้านจะคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ชาญชัย เมธาวิรุฬห์. (2557). *การพัฒนาบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ: วงษ์อักษร.
- ณัฐธัญญา ศรีคาม. (2555). *การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนบ้านสาวิทยาธรรม* สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดารารัตน์ ทัพโต. (2554). *การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน*. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทวีศักดิ์ ใจนวน. (2552). *การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ชนพงษ์ คำเกษ. (2557). *การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษาและพัฒนการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ชัยพร แซ่เทียน. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

- ธีระภรณ์ ดงอนนท์. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.*
- นิพนธ์ ภูพันธ์. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำผิดวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา*
- ประไพศิลป์ ศรีณรงค์ฤทธิ์. (2552). *การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่านซ้าย จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.*
- พงศ์เทพ จิระโร. (2559). *หลักการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 6). ชลบุรี: บัณฑิตเอกสาร.*
- พรณทิพย์ ศิริวรรณบุญชัย. (2553). *ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- พระครูสมุทรศรีธมย์ ปญญาวิชโร. (2556). *การส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดเปาโรหิตย์ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.*
- พิสนุ ฟองศรี. (2550). *วิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: พอเพอร์ดี.*
- ภักดี พานอ่อน. (2553). *การศึกษาสภาพการเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.*
- ภักดี เอื้อราษฎร์. (2551). *สภาพการดำเนินงานวินัยนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3-4 ของโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- รัตนดิฏาภรณ์ บัววัฒนะ. (2551). *การศึกษาพฤติกรรมการทำผิดวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ตามทัศนะของครูผู้สอน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*

- วารสารช่วยแก้ว. (2555). ปัจจัยการบริหารงานที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่วิชาสามัญระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดสตูล. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- วิญญู สาโณ. (2557). การพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนหนองชุมแสงวิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิทย์พัฒน์ สีหา. (2551). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศุภวรรณ ชลมา. (2551). ผลการจัดการเรียนรู้เรื่อง ความซื่อสัตย์ สาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ กับวิธีสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สมพงษ์ บุญญา. (2555). ผลของการใช้กิจกรรมการกระจายค่านิยมต่อการมีวินัยในตนเอง ของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี โครงการเกษตรเพื่อชีวิต. คุุณิพนธ์การศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาและการพัฒนาสังคม, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา
- ลัญญา มีชัย. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างการมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สาคร ทองทิพย์. (2557). การพัฒนาวินัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. (2561). สรุปข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา ปี 2560. เข้าถึงได้จาก http://www.bopp-obec.info/home/?page_id=26188
- สิริกร สันสม. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

- สุทธิดา รักษาจันทร์. (2550). การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุเทพ แสงธรรม. (2553). การบริหารการประพฤติดวินัยของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- สุพรรณ สุขรมย์. (2552). การพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนจอมศรีพิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณเขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุพัฒน์ เศรษฐกมล. (2556). กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์โดยการประยุกต์ใช้กระบวนการแนวคิดปัญญาศึกษา. คุษฎีนิพนธ์การศึกษาปริญญาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรเกียรติ จอมไพศรี. (2550). การพัฒนาวินัยนักเรียนใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาขอนแก่น เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- สุรีย์ มุกดอกไม้. (2550). การส่งเสริมวินัยนักเรียนตามความคิดเห็นของข้าราชการครู ในโรงเรียนวัดแสงสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขมนตรี เขต 2. ปริญญาโทครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- อัญชิสา สุรีย์แสง. (2553). การใช้กิจกรรมพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เอี่ยมพร ลาโยธี. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงใต้. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- Bollinger, L. S. (2002). Effects of mandated school uniforms policy on school climate and student discipline in an middle school. *Dissertations Abstracts International*, 63(6), 2052-A.
- Dzivhani, M. D. (2002). The role of discipline in school and classroom management: a case study. *Masters Abstracts International*, 40(4), 842.
- Enciso, R. P. (2001). Perceptions of student discipline: Viewpont of students, teacher and administrators. *Master Abstracts Intermtional*, 39(4), 961.
- Gorrison, K. (1959). A student disciplinarian practices in two Georgia high school, *The Journal of Education Research*, 53(2), 153-156.
- Gorton, A. R. (1983). *School leadership and administration: Important concepts, case studies, and simulations*. Dubuque, Iowa: Wm. C. Brown.
- Grandmont, R. P. (2001). The implementation and utilization of democratic discipline as an approach to classroom mangement: A case study. *Dissertation Abstracts International*, 63(1), 37.
- Johnnson, C. E. (1997). Effect of interdisciplinary team and teacher advisory groups on middle school discipline. *Dissertation Abstracts International*, 57(7), 2769.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). *Determining sample size for research activities*. *Journal of Education and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Martinson, T. (1991). *High school principals and students: Negotiating deviant behavior through politeness in paper presented at the annual meeting of the speech communication association* (7* ed.). Atlanta: Harper Brothers.
- Mary, P. F. (1977). *Dynamic administration: The collected papers of Mary Parker Follett*. New York: Hippocrene Books.
- McMullen, R. C., (1981). A Comparison of configency management system in an urban junior high/ Middle school with an emphasis on development needs to young adolescent. *Dissertation Abstract International*, 46(7), 616-A
- Mowrer, O. H. (1950). *Learning theory and personality dynamics*. New York: Ronald Press.
- Peck, R. F., Havighurst, R. J., & others. (1960). *The psychology of character development*. New York: John Wiley and Son, Inc.
- Rice, R. C. (1981). A comparison of perceptions of school discipline between student, parents and school administrator. *Dissertation Abstracts International*, 37(7), 3862-A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

(สำเนา)

ที่ ศธ 6218/ ว. 2013

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

1 พฤศจิกายน 2560

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวนฤมล ณรงค์วิชัย นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ในความควบคุมดูแลของ ดร.ธนวิน ทองแพง เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

เชษฐ ศิริสวัสดิ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3839-3486

ผู้วิจัยโทร. 089-4047437

(สำเนา)

ที่ ศธ 6218/ ว. 2014

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

1 พฤศจิกายน 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวนฤมล ณรงค์วิชัย นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ในความควบคุมดูแลของ ดร.ธนวิน ทองแพง เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้ ผู้วิจัยจะขอความร่วมมือจากท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ หนึ่ง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

เชษฐ ศิริสวัสดิ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3839-3486

ผู้วิจัยโทร. 089-4047437

(สำเนา)

ที่ ศธ 6218/ ว. 2015

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวนฤมล ณรงค์วิชัย นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ในความควบคุมดูแลของ ดร.ธนวิน ทองแพง เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล หนึ่งโครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

เชษฐ ศิริสวัสดิ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3839-3486

ผู้วิจัยโทร. 089-4047437

ภาคผนวก ข

- แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
- ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18
ในจังหวัดระยอง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา
ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการสอน ของครู

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน
โรงเรียนมัธยมศึกษา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา

2. โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับปัจจัยการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ตามความคิดเห็นของท่านเพียง 1 ช่องระดับเท่านั้น โดยมีเกณฑ์ 5 ระดับ คือ

5 คะแนน หมายถึง ปัจจัยอยู่ในระดับมากที่สุด/ หรือการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน
อยู่ในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง ปัจจัยอยู่ในระดับมาก/ หรือการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน
อยู่ในระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง ปัจจัยอยู่ในระดับปานกลาง/ หรือการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน
อยู่ในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง ปัจจัยอยู่ในระดับน้อย/ หรือการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน
อยู่ในระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง ปัจจัยอยู่ในระดับน้อยที่สุด/ หรือการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน
อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งที่ให้ความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวนฤมล ณรงค์วิชัย

นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการสอน ของครู

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมคำลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

น้อยกว่า 30 ปี

30-40 ปี

41-50 ปี

50 ปี ขึ้นไป

3. ท่านจบการศึกษาสูงสุดในระดับใด (ไม่รวมระดับการศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา)

ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า (ปวส.)

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

อื่นๆ ระบุ.....

4. ตำแหน่ง

ครูผู้ช่วย

ครู (คศ.1)

ครู ชำนาญการ

ครู ชำนาญการพิเศษ

ครู เชี่ยวชาญ

ครู เชี่ยวชาญพิเศษ

5. ประสบการณ์ในการสอน

น้อยกว่า 5 ปี

5-10 ปี

11-15 ปี

16 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยนักเรียน	ระดับปัจจัย				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ปัจจัยจากตัวนักเรียน						
1.1	นักเรียนขาดความรับผิดชอบ					
1.2	นักเรียนมีสุขภาพร่างกายที่ไม่สามารถปฏิบัติ ตามระเบียบวินัยได้					
1.3	นักเรียนขาดความสามารถในการควบคุมตนเอง ในทางที่ถูกต้อง					
1.4	นักเรียน ไม่เข้าใจกฎระเบียบวินัยต่าง ๆ					
1.5	นักเรียน ไม่ให้ความสนใจในกฎระเบียบวินัย ของโรงเรียน					
1.6	นักเรียน ไม่ยอมรับข้อกำหนดในกฎระเบียบ ของโรงเรียน					
1.7	นักเรียน ไม่พัฒนาและปรับปรุงพฤติกรรม ตามกฎระเบียบของโรงเรียน					
2. ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน						
2.1	กลุ่มเพื่อนที่ทำผิดวินัยมีผลต่อการเลียนแบบ พฤติกรรมของนักเรียน					
2.2	เพื่อนมีบทบาทในการชักชวนและชี้นำนักเรียน มากกว่าคนอื่น ๆ					
2.3	นักเรียนที่ทำผิดกฎ ระเบียบของโรงเรียนส่วนใหญ่ ทำผิดเป็นกลุ่ม ๆ					
2.4	การเลือกคบเพื่อนเป็นส่วนในการตัดสินใจ ในการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน					

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยนักเรียน	ระดับปัจจัย				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.5	นักเรียนมักทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อน ในเวลาหลังเลิกเรียนและวันหยุด					
3. ปัจจัยจากครอบครัว						
3.1	การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวส่งผลต่อ การมีระเบียบวินัย					
3.2	ฐานะของครอบครัวส่งผลให้นักเรียนทำผิดวินัย					
3.3	นักเรียนที่ทำผิดวินัยของโรงเรียนส่วนใหญ่ มีปัญหาครอบครัว					
3.4	ครอบครัวนักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ นักเรียน					
3.5	แบบอย่างที่ดีของครอบครัวส่งผลต่อการมี ระเบียบวินัยของนักเรียน					
3.6	ครอบครัวไม่สนใจพฤติกรรมอื่นไม่พึงประสงค์ ของนักเรียน					
4. ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน						
4.1	จำนวนนักเรียนมีผลอย่างมากต่อการดูแลระเบียบ วินัยของโรงเรียน					
4.2	โรงเรียนมีมาตรการเข้มงวดและมีบทลงโทษ นักเรียนที่เคร่งครัดมากเกินไป					
4.3	ครูและนักเรียนเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง					
4.4	โรงเรียนให้ความสำคัญในการกำหนดกฎระเบียบ วินัยของโรงเรียน					
4.5	โรงเรียนแบ่งหน้าที่การดูแลรับผิดชอบเรื่อง กฎระเบียบวินัยของนักเรียนอย่างชัดเจน					
4.6	กฎระเบียบวินัยของโรงเรียนมีความเหมาะสมกับ วุฒิภาวะของนักเรียน					

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยนักเรียน	ระดับปัจจัย				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4.7	โรงเรียนมีการเสริมแรงทางบวกนักเรียนให้ปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน					
4.8	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังการมีวินัยให้นักเรียน					
5. ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมทางสังคม						
5.1	การเปลี่ยนแปลงของสังคมมีผลต่อการทำผิดวินัยนักเรียน					
5.2	การดำเนินชีวิตของคนในสังคม ส่งผลกระทบต่อการปลูกฝังให้นักเรียนมีวินัย					
5.3	สภาพเศรษฐกิจในสังคมปัจจุบันส่งผลกระทบต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน					
5.4	สื่อและเทคโนโลยีต่างๆในสังคมส่งผลให้นักเรียนเลียนแบบพฤติกรรมการทำผิดวินัย					
5.5	นักเรียนที่ทำผิดวินัยส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมเสี่ยงต่อการทำผิดวินัย					

ตอนที่ 3 การพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18
ในจังหวัดระยอง

ข้อ	การพัฒนาวินัยนักเรียน	ระดับ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ด้านความรับผิดชอบ						
1.1	นักเรียนมีความรับผิดชอบเอาใจใส่ในการมาโรงเรียน					
1.2	นักเรียนมีความรับผิดชอบในเรื่องการส่งงานอย่างเคร่งครัด					
1.3	นักเรียนรับผิดชอบในความผิดที่ตนกระทำ					
1.4	นักเรียนมีพฤติกรรมโดดเรียน และหนีเรียน					
1.5	นักเรียนก่อเรื่องทะเลาะวิวาท					
2. ด้านกิริยามารยาท						
2.1	นักเรียนมีระเบียบวินัยในการเข้าแถวรับบริการตามลำดับก่อนหลัง					
2.2	นักเรียนพูดจาไพเราะ เหมาะสม ถูกกาลเทศะ					
2.3	นักเรียนแสดงความเคารพและมีสัมมาคารวะต่อครูและผู้อาวุโส					
2.4	นักเรียนชอบพูดคำหยาบ					
2.5	นักเรียนแสดงกิริยก้าวร้าวต่อผู้อื่น					
3. ด้านความซื่อสัตย์						
3.1	นักเรียนเก็บของมีค่าได้และนำส่งคืนเจ้าของ					
3.2	นักเรียนมีพฤติกรรมหยิบของผู้อื่นไปโดยไม่ขออนุญาต					

ข้อ	การพัฒนาวิสัยนักเรียน	ระดับ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3.3	นักเรียนมีความภูมิใจในตนเองเมื่อได้รับคำชื่นชมเมื่อตนเก็บของมีค่าส่งคืนเจ้าของ					
4. ด้านการแต่งกาย						
4.1	นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน					
4.2	นักเรียนแต่งหน้า ใ้ผมผิดระเบียบของโรงเรียน					
4.3	นักเรียนดูแลรักษาความสะอาดและสุขอนามัยของตนเอง					
4.4	นักเรียนปรับปรุงพฤติกรรมตนเองดีขึ้นเมื่อได้รับการตักเตือนเรื่องการแต่งกาย					
5. ด้านการตรงต่อเวลา						
5.1	นักเรียนตรงต่อเวลาในการเข้าเรียนและการทำกิจกรรมต่าง ๆ					
5.2	นักเรียนส่วนใหญ่มาโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ					
5.3	นักเรียนที่มาสายได้รับการปรับพฤติกรรมเพื่อพัฒนาตนเอง					
6. ด้านความเป็นผู้นำ						
6.1	นักเรียนทอดทิ้งเพื่อนเมื่อเกิดปัญหา					
6.2	นักเรียนมีความเป็นผู้นำ กล้าแสดงออกอย่างถูกต้อง					
7. ด้านความเสียสละ						
7.1	นักเรียนทำกิจกรรมของโรงเรียนด้วยความเสียสละไม่หลบหนีสาน					
7.2	นักเรียนมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน					

ข้อ	การพัฒนาวินัยนักเรียน	ระดับ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
8. ด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม						
8.1	นักเรียนขีดเขียนทำลายโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนังห้องเรียน ห้องน้ำเสมอ					
8.2	นักเรียนมีจิตสำนึกที่จะทิ้งขยะลงถัง					
8.3	นักเรียนร่วมกันดูแลรักษาสมบัติของโรงเรียน					
8.4	นักเรียนไม่เพิกเฉยหากพบเห็นขยะ					
9. ด้านความมีจิตสาธารณะ						
9.1	นักเรียนมักอาสาช่วยเหลือครูถือของ/ยกของ					
9.2	นักเรียนมีจิตอาสาช่วยเหลือ พัฒนาโรงเรียน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยนักเรียน ตามความคิดเห็นของครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18
ในจังหวัดระยอง

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
1. ปัจจัยจากตัวนักเรียน									
1.1	นักเรียนขาดความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
1.2	นักเรียนมีสุขภาพร่างกายที่ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบวินัยได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
1.3	นักเรียนขาดความสามารถในการควบคุมตนเองในทางที่ถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
1.4	นักเรียนไม่เข้าใจกฎระเบียบวินัยต่าง ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
1.5	นักเรียนไม่ให้ความสนใจในกฎระเบียบวินัยของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
1.6	นักเรียนไม่ยอมรับข้อกำหนดในกฎระเบียบของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
1.7	นักเรียนไม่พัฒนาและปรับปรุงพฤติกรรมตามกฎระเบียบของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
2. ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน									
2.1	กลุ่มเพื่อนที่ทำผิดวินัยมีผลต่อการเลียนแบบพฤติกรรมของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
2.2	เพื่อนมีบทบาทในการชักชวนและชี้มนักเรียนมากกว่าคนอื่น ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
2.3	นักเรียนที่ทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียนส่วนใหญ่ทำผิดเป็นกลุ่ม ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
2.4	การเลือกคบเพื่อนเป็นส่วนในการตัดสินใจในการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
2.5	นักเรียนมักทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนในเวลาหลังเลิกเรียนและวันหยุด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
3. ปัจจัยจากครอบครัว									
3.1	การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวส่งผลต่อการมีระเบียบวินัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
3.2	ฐานะของครอบครัวส่งผลให้นักเรียนทำผิดวินัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
3.3	นักเรียนที่ทำผิดวินัยของโรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาครอบครัว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
3.4	ครอบครัวนักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่นักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
3.5	แบบอย่างที่ดีของครอบครัวส่งผลต่อการมีระเบียบวินัยของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
3.6	ครอบครัวไม่สนใจพฤติกรรมอันไม่เป็นพึงประสงค์ของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
4. การมีส่วนร่วม									
4.1	จำนวนนักเรียนมีผลอย่างมากต่อการดูแลระเบียบวินัยของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
4.2	โรงเรียนมีมาตรการเข้มงวดและมีบทลงโทษนักเรียนที่เคร่งครัดมากเกินไป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
4.3	ครูและนักเรียนเข้าใจบทบาท และหน้าที่ของตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
4.4	โรงเรียนให้ความสำคัญในการ กำหนดกฎระเบียบวินัยของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
4.5	โรงเรียนแบ่งหน้าที่การดูแล รับผิดชอบเรื่องกฎระเบียบวินัย ของนักเรียนอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
4.6	กฎระเบียบวินัยของโรงเรียน มีความเหมาะสมกับวุฒิภาวะ ของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
4.7	โรงเรียนมีการเสริมแรงทางบวก นักเรียนให้ปฏิบัติตามกฎของ โรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
4.8	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังการมีวินัย ให้นักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
4.1	จำนวนนักเรียนมีผลอย่างมากต่อ การดูแลระเบียบวินัยของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
5. ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมทางสังคม									
5.1	การเปลี่ยนแปลงของสังคมมีผลต่อ การทำผิดวินัยนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
5.2	การดำเนินชีวิตของคนในสังคม ส่งผลกระทบต่อ การปลูกฝัง ให้นักเรียนมีวินัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
5.3	สภาพเศรษฐกิจในสังคมปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อ การพัฒนาวินัย นักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
5.4	สื่อและเทคโนโลยีต่างๆในสังคม ส่งผลให้นักเรียนเรียนแบบ พฤติกรรมการทำผิดวินัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
5.5	นักเรียนที่ทำผิดวินัยส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในชุมชนที่มีสภาพแวดล้อม เสี่ยงต่อการทำผิดวินัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการพัฒนานิยน์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18
ในจังหวัดระยอง

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
1. ด้านความรับผิดชอบ									
1.1	นักเรียนมีความรับผิดชอบเอาใจใส่ ในการมาโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
1.2	นักเรียนมีความรับผิดชอบ ในเรื่องการส่งงานอย่างเคร่งครัด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
1.3	นักเรียนรับผิดชอบในความผิด ที่ตนกระทำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
1.4	นักเรียนมีพฤติกรรมโดดเรียน และหนีเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
1.5	นักเรียนก่อเรื่องทะเลาะวิวาท	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
2. ด้านกิจกรรมรายา									
2.1	นักเรียนมีระเบียบวินัยในการเข้า แถวรับบริการตามลำดับก่อนหลัง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
2.2	นักเรียนพูดจาไพเราะ เหมาะสม ถูกกาลเทศะ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
2.3	นักเรียนแสดงความเคารพ และมีสัมมาคารวะต่อครู และผู้อาวุโส	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
2.4	นักเรียนชอบพูดคำหยาบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
2.5	นักเรียนแสดงกิริยาก้าวร้าวต่อผู้อื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
3. ด้านความซื่อสัตย์									
3.1	นักเรียนเก็บของมีค่าได้ และนำส่งคืนเจ้าของ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
3.2	นักเรียนมีพฤติกรรมหยิบของผู้อื่นไปโดยไม่ขออนุญาต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
3.3	นักเรียนมีความภูมิใจในตนเองเมื่อได้รับคำชื่นชมเมื่อคนเก็บของมีค่าส่งคืนเจ้าของ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
4. ด้านการแต่งกาย									
4.1	นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
4.2	นักเรียนแต่งหน้า ใ้ผมผิดระเบียบของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
4.3	นักเรียนดูแลรักษาความสะอาดและสุขอนามัยของตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
4.4	นักเรียนปรับปรุงพฤติกรรมตนเองดีขึ้นเมื่อได้รับการตักเตือนเรื่องการแต่งกาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
5. ด้านการตรงต่อเวลา									
5.1	นักเรียนตรงต่อเวลาในการเข้าเรียนและการทำกิจกรรมต่าง ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
5.2	นักเรียนส่วนใหญ่มาโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
5.3	นักเรียนที่มาสายได้รับการปรับพฤติกรรมเพื่อพัฒนาตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
6. ด้านความเป็นผู้นำ									
6.1	นักเรียนทอดทิ้งเพื่อนเมื่อเกิดปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
6.2	นักเรียนมีความเป็นผู้นำ กล้าแสดงออกอย่างถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
7. ด้านความเสียสละ									
7.1	นักเรียนทำกิจกรรมของโรงเรียน ด้วยความเสียสละไม่หลบหนีกงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
7.2	นักเรียนมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่นโดย ไม่หวังสิ่งตอบแทน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
8. ด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม									
8.1	นักเรียนขีดเขียนทำลายโต๊ะ เก้าอี้ ฝา ผนังห้องเรียน ห้องน้ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
8.2	นักเรียนมีจิตสำนึกที่จะทิ้งขยะลงถัง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
8.3	นักเรียนร่วมกันดูแลรักษาสมบัติ ของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
8.4	นักเรียนไม่เพิกเฉยหากพบเห็นขยะ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
9. ด้านความมีจิตสาธารณะ									
9.1	นักเรียนมักอาสาช่วยเหลือครู ถือของ/ ยกของ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
9.2	นักเรียนมีจิตอาสาช่วยเหลือ พัฒนา โรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางที่ 26 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	.77	12	.81	23	.79
2	.60	13	.66	24	.41
3	.75	14	.59	25	.63
4	.81	15	.44	26	.45
5	.78	16	.66	27	.66
6	.80	17	.76	28	.75
7	.82	18	.53	29	.74
8	.84	19	.78	30	.52
9	.65	20	.44	31	.48
10	.82	21	.63		
11	.63	22	.72		

หมายเหตุ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87

ตารางที่ 27 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาวิสัย
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	.45	11	.69	21	.36
2	.69	12	.42	22	.30
3	.36	13	.47	23	.40
4	.69	14	.67	24	.35
5	.69	15	.67	25	.74
6	.42	16	.43	26	.46
7	.69	17	.33	27	.40
8	.38	18	.36	28	.55
9	.60	19	.67	29	.45
10	.69	20	.67	30	.47

หมายเหตุ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92